

قەبرىدىكى ئىلتىجا

(پوۋېست)

تۇرسۇنئاي سۇلتان (بەرگىيە)

يانغىن ئېلىكتابلىرى

ئېلىكتاب ئىشلىگۈچى: يانغىن ئېلىكتاب گۇرۇپپىسى

قەبرىدىكى ئىلتىجا

ئۇنىڭ ياتاققا كۈلۈپ كىرىشى بىلەن تېنىمگە ئولاشقان تىترەك يۈرىكىمگە بىر خىل تاتلىق سېزىمنى قان ئورنىدا قۇيغاندەك بولۇپ كەتتى.

تېخىچە ئولتۇرۇپسەنغۇ؟ ئۇ يېنىمغا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇخلاش كىيىمىم بىلەن تېخى كىيىمىمنى كىيىشىكىمۇ ئۆلگۈرمىگەنلىكىمدىن نۇمۇس قىلىپ كارۋىتىم بېشىدىكى ياغلىقنى "شارىتىدە" تارتىپ ئۈستۈمگە يېپىۋالدىم. ياتاقتىكى قىزلار ماڭا قاراپ پىخىلداپ كۈلۈپ بىر- بىرلەپ چىقىپ كېتىپ ئىككىمىز يالغۇز قالدۇق.

نېمانچە ئەتىگەندىلا كىردىڭ؟

ئەتىگەن.. قاراپ باقە.. كۈن چۈش بولدى.. ھورۇن.. ئۇ ياغلىقنى تارتىپ ئېلىۋىتىپ كۆزلىرىنى ئويناقتىنچە مېنى كارۋاتقا قىستاپ ئولتۇرۇۋالدى.

بىرسى كىرىپ قالدۇ.. چىقىپ كەت.. ساراڭ!

ھەممىسى چۈشەنگەچكە چىقىپ كەتتى.. ئۇ قولىنى مۇرەمدىن ئارتىلدۇرۇپ مېنى ئۆزىگە تارتىتتى..

ياق، ئۇنداق قىلما!!.. مەن بوشقىنە قارشىلىق قىلدىم.. ئى.. شۇ تاپتا يۈرىكىم قەپىزىدىن چىقىپ كېتىدىغاندەك تېز سوقۇپ كېتىۋاتاتتى.

ئەكىلە قولۇڭنى!

ئۇ قولۇمنى تارتىپ تۇرۇپ مۇغەمبەرلەرچە كۆزۈمگە تىكىلىپ تۇرۇپ يانچۇغىدىن بىر نىمە چىقاردى. مەن ئۇ يانچۇغۇدىن چىقارغان قاپچۇققا قاراپ "ئۇ ھەجەپ ماڭا بۇنى سـوۋغا قىلىدىغان بولۇپ قاپتۇ" دىگەننى ئويلىغاچ تۇرۇپ قالدۇم.

تېزراق چۈش ھە، سېنى بىنا ئالدىدا ساقلايمەن!

ئالدىراش- تېنەش كىيىملىرىمنى ئالماشتۇرۇپ پەلەمپەيلەردىن نەچچىنى بىر ئاتلاپ چۈشۈپ كېتىۋاتاتتىم. قانداقتۇر بىر نىمىگە پۇتلاشتىمىدە 5- قەۋەت پەلەمپەيدىن بىرلا چىرقىرىغىنىچە دۈمۈلەپ كەتتىم.....

ھەي، ھەي نىمە بولدىڭىز؟

سەكرەپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم. ھاياجانلىق يۈرەك رېتىملىرىنىڭ ئورنىنى قورقۇشتىن سوققان ئەسەبى رېتىم ئالغان بولۇپ ئۈستى- بېشىم چىلىققىدە تەرگە چۆمۈپ كەتكەن ئىدى.

يولدىشىم كۆزلىرىنى يوغان ئاچقىنىچە ماڭا قاراپ تۇراتتى.

_ قارا بېسىپ قالغان ئوخشىمادۇ سىزنى . . نىمە چۈش كۆردىڭىز؟

_ چۈش . . . مەن . . مەن قەيەردە؟

_ ھوي نىمە بولدىڭىز؟ سىز ئۆيدە . . ئۇخلاۋىتىپ ئاجايىپ قاتتىق ۋارقىراپ كەتتىڭىز . . توكنى

ياندۇرۇپلا سىزنى ئويغىتىشىم . . نىمە كۆردىڭىز شۇنچە قورقۇنۇچلۇق . .

_ قورقۇنۇچلۇق چۈش . . ياق ، ياق

"چۈش" سۆزى بىلەن سەزگۈلىرىم سىلكىنىپ ئە سىمگە كەلگەندەك بولۇپ قالدىم . "ئە سىلدە

مەن چۈش كۆرۈپتەمكە نەندە . . ئۇنى كۆرۈپتەمەن . . نىمانچە ئوچۇق . . نىمانچە

يېقىن . . . "يۈرىكىمگە قايتا بوسۇپ كىرىشكە ئۈلگۈرگەن شېرىن تۇيغۇ تەسىرىدىنمۇ ياكى باياقى

ئۈندەرەشتىكى سىلكىنىشلەر ئارقىسىدىكى بوشىشتىنمۇ ئەيتاۋۇر پۈت - قوللىرىم ماغدۇرسىزلىنىپ

ئولتۇرۇپ قالدىم . . .

_ بولدى . . بولدى . . مەڭ سۇ ئىچىۋىلىك!! ئوڭشىلىپ قالسىز . .

يولدۇش-مۇمنىڭ كۆيۈنۈش بىلەن ئۇزاتقان بىر ئىستاكىن سۈيىنى ئالدىم - دە ، غۇرتۇلدىتىپ

ئىچىۋەتتىم . شۇندىلا قالايمىقانلاشقان ئەسەبى ھىسلىرىم ئورنىغا چۈشۈپ تىنىچلانغاندەك بولۇپ

قالدىم .

_ بولدى يېتىك ، ئۇخلايلى . . .

كېچە ، كۆزلىرىمدىن ئاللىبۇرۇن ئۇيقۇ قاچتى . ئۇ مېنىڭ قورقۇنچىمنى باسماقچى بولغاندەك

مۇرەمدىن يېنىك قۇچاقلاپ چاچلىرىمنى سىلاپ بىر دەم ياتقاندىن كېيىن ئاستا ئۇيقۇغا

كەتتى . .

مەن ئاللىبۇرۇن ئۇيقۇ قاچقان كۆزلىرىمنى تورۇسقا تىككىنىمچە روھى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك

ياتاتتىم . . خىيال كەپتىرىم شۇنچە چىڭ تۇتۇۋالغىنىمغا قارىماي ئاخىرى بوشىنىپ ئەركىنلىككە

ئېرىشكەنلىگىدىن تەنتەنە قىلغان ھالدا ئۆتمۈش ۋاراقلىرىمدا دانلىماقتا ئىدى .

ئىككىمىز بىر سىنىپتا ئوقۇيتتۇق . ئۇ شۇنچىلىك شوخ ئىدى . ئاۋازى بەكمۇ يېقىملىق ، ناخشا

ئېيتىسا ھەممەسىنى ئۆزىگە قارىتىۋالاتتى . چىرايمۇ ئۆزىنىڭ شوخ تۇرقىغا شۇنداق ماسلاشقان

بولۇپ سىنىپىمىزدىكى كېلىشكەن بالىلاردىن سانىلاتتى . ئۇ مېنىڭ ئارقامدا ئولتۇراتتى . دەرس

ۋاقتىدىمۇ كەپسىزلىك قىلىپ تىنماي گەپ قىلىپ ئىنتىزامنى داۋاملىق بۇزۇپ ئولتۇرسىمۇ نىمە

ئۇچۇنكىن سىنىپتىكى بالىلارنىڭ ھىچقايسىسى ئۇنى يامان كۆرمەيتتى . مەنمۇ ئۇنىڭغا ئامراق

ئىدىم . دەم ئېلىش ۋاقتلىرىدا ۋە تەكرار ۋاقتلىرىدا ئارقامغا قاراپ ئۇنىڭ يۈمۈرلۈك گەپلىرى

ۋە شوخ ناخشىلىرىدىن ھوزۇرلىنىشنى ياخشى كۆرەتتىم . ئۇنىڭغا داۋاملىق كۆيۈنگۈم ، داۋاملىق

پاراڭلاشقۇم كېلەتتى. بىرەر سەۋەپلەر بىلەن ئۇ كەلمەي قالسا كۆڭلۈم شۇنداق يېرىم بولاتتى. ئىككىمىز پەقەت بىر كۈن ئالدى - كەينى تۇغۇلغان ئىدۇق. مەن ئۈنىڭدىن بىر كۈن ئاۋال ئۇ مەندىن بىر كۈن كېيىن تۇغۇلغانلىقىغا قارىماي مەن ئۇنى تېرىكتۇرۇپ "ئۇكام" دەپ قوياتتىم. ھەر قېتىم ئۇنى ئۇكام دەپ چاقىرىغىنىدا ئۇ قوللىرىمنى قايرىپ تۇرۇپ "يەنە بىر قېتىم شۇنداق دەيدىغان بولساڭ قولۇڭدىن ئايرىلىپ قالسىەن" دەيتتى. مەن ئاغرىققا چىدىماي "ۋاي بولدى ئاكا، جېنىم ئاكا ئەمدى دىمەيمەن" دەيتتىم - يۇ بوشىنىڭ ئالغاندىن كېيىن يەنە دەيتتىم. تولۇق ئوتتۇرىنىڭ 2 - يىللىقىدا ئوقۇۋاتقان ۋاقتىمىز ئىدى. ئۇ كەينىمىدە ئولتۇرۇۋېلىپ دەرس ۋاقتىدا چېچىمنى تارتتى. ئۆرۈلۈپ قارىسام ھەييارلىق بىلەن "ئالدىڭغا قارا، كەينىڭدە نىمە بار؟" دەيتتى ئالدىمغا قارىشىم بىلەن يەنە چېچىمنى تارتاتتى. مەن جىلە بولۇپ 'خەپ' دەپ ئولتۇردۇم. تەنەپۇسقا چىقىش قوڭغۇرۇقى چېلىنىپ ئوقۇتقۇچىمىز چىقىپ كېتىشى بىلەنلا كەينىمگە ئۆرۈلۈپ "ھەي كىچىكلىگىنى ھەجەپ بىلمەيدىكەنسىەن؟ نىمە دەرس ۋاقتىدا ھەدەڭنىڭ چېچىنى تارتىسىەن؟ بۇنداق قىلساڭ سەندەك ئۇكامدىن ۋاز كېچىمەن جۇمۇ" دېشىم بىلەن ئۇ "كاپىدە" قىلىپ قولۇمنى تۇتۇپ مېنى بىرلا تارتقان ئىدى. ئۇنىڭ يېزىق ئۈستىلىگە سىڭايان بولۇپ يىقىلىپ چۈشتۈم. 'تارق - تۇرۇق' ئاۋازدىن ھەممىسى چۆچۈپ سىنىپ ئىچى تىم - تاس بولۇپ قالدى. مەن يېنىچىلاپ ئۇنىڭ يېزىق ئۈستىلىدە قولۇمنىڭ ئاغرىقىغا پايلىماي 'قويۇۋەت ساراڭ، بېشىڭنى يەيدىغان' دەپ تىللاشقا باشلىدىم. ئۇ قىلچە پەرۋا قىلمىغان ھالدا ھەممىنىڭ كۆزىچە سىڭايان تۇرغان يۈزۈمگە يېقىن كېلىپ بوش ئاۋازدا "ئەمدى ئۇكام دەيدىغان بولساڭ مۇشۇ گەپنى دىگەن ئاغزىڭغا سۆيۈۋالىمەن_ھە!" دىدى. ئۇ بۇ گەپنى بوش ئاۋازدا دىگەن بولسىمۇ بىراق ھەممىنىڭ كۆزى بىزدە ھەم قانداقتۇر قىزىقچىلىقنىڭ يۈز بېرىشىنى ئۈمۈد قىلغان بەزىبىر تىنىمىزلازمۇ جىمىدە قاراپ تۇرغاچقا ھەممەيلەن ئېنىق ئاڭلىدى. شۇئان تېنىم توك تەپكەندەك بولۇپ يۈزۈمنىڭ ئۈستىدە سانسىز چۈمۈلە قىمىلداپ يۈرگەندەك بولۇپ قىزىپ كەتتىم.

- بېشىڭنى يەيدىغان ساراڭ، بىزەڭ . .

- دەمسەن، دىمەمسەن؟_ ئۇ بېشىنى ھەدەپ ماڭا يېقىنلاشتۇرۇشقا باشلىدى. قاراپ تۇرغانلارنىڭ ئالدىدا ئۇنىڭغا ئەل بولۇپ يالۋۇرۇشنى كۆتۈرمەيتتىم. شۇڭا توختىماي ئۇنى تىللاشقا باشلىدىم. مەن تىللىغانسىرى ئۇ قولۇمنى تېخىمۇ قايرىپ مېنى مىدىرلىغۇزماي بېشىنى مەن تەرەپكە سوزۇپ كەلدى. يۈزلىرىمىز تېگىشىشكە قىللا قالغان شۇ دەقىقىدە ئامالسىز تىترەپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا يالۋۇردۇم؛

_ ساراڭ ئۆلىدىغان.. قولۇمنى قويۇۋەتسەڭ دەمدىم دىمەمدىم شۇ چاغدا بىر گەپ بولىدۇ.. ئاۋال قولۇمنى قويۇۋەت، بەك ئاغرىپ كەتتى..

_ ياق، ھازىر ئىككىنچى دىمەسلىكىگە ۋەدە بەر، بولمىسا مېنى قىلمايدۇ دەپ قالما، ھازىرلا شۇنداق قىلىمەن!

جاھىللىقم شۇنداق تۈتتىكى ئۇنىڭ كۆزىگە مېخەك تىكىلىپ تۇرۇپ ؛
- دىمىسىمۇ سەن ئوكام، دەيمەن قانداق.. ئوك... گېپىمنىڭ ئايغى تۈگىمەيلا ئۇ تەلۋە ساراڭ راستىنلا "چوككىدە" قىلىپ مەڭزىگە سۆيۈۋالدى. قىقاس - چوقان ئارىسىدا مەن ئۇنىڭ قولىدىن بوشىنىپ چىقىپ ئۈستەل ئۈستىدىكى كىتاپنى ئېلىپلا ئۇنىڭغا قارىتىپ زەردە بىلەن ئاتتىم. كۆزلىرىمدىن خورلۇق ياشلىرى تۆكۈلۈپ كەتتى. ئۇنىڭ ئوڭايىسىزلا نىغان ھەم تەڭقىسلىقتا قالغان كۆزلىرى چەكچىيىپ مېنىڭ بۇ قەدەر ئاچچىقلىنىپ كېتىشىمنى ئويلىمىغاندەك قېتىپ تۇراتتى. مەن ئەڭ ئەپسانە تىللار بىلەن ئۇنى تىللىغىنىچە يۈگۈرۈپ سىنىپتىن چىقىپ كەتتىم...

شۇ ئەشتىن كېيىن مەن بىر ھەپتە سىنىپقا بارمىدىم. ئۇنى ئويلىساملا جۇدۇنۇم ئۆرلەيتتى. شۇ كۈندىكى ئاشۇ ئىزلىق ئىشنى ھەر بىر ئويلىغىنىمدا غەزەپ ھىسلىرىم قېتىدا يەنە قانداقتۇر يۈرىكىمنى "سىرىدە" قىلىپ ئۆتىدىغان بىر تۇيغۇمۇ مەۋجۇت ئىدى. ئۇخلاش ئۈچۈن كۆزلىرىمنى يۇمۇشۇم بىلەن ئۇنىڭ يۈزلىرىم بىلەن يۈزلىرىنىڭ تېگىشىپ تۇرغان ھالىتى "شۇ دىگەن ئېغىزىڭنى سۆيۈۋاليمەن" دىگەن گېپى قۇلقىمغا ئاڭلىنىپ يۈرىكىم ئۆزۈمۈ بىلىمەيدىغان "سىرىدە" قىلغان بىر نازۇك تۇيغۇنىڭ ئەسىرى بولۇپ قالاتتى.

شۇ كۈندىن كېيىن مەن ئۇنىڭغا قارىمىدىم. ئۇمۇ مەندىن تارتىنغاندەك ماڭا ئوچۇق - يورۇق گەپ قىلالماي يۈردى. دەرس ۋاقتلىرىدا بىر ئۆرۈپ ئارقىغا تاشلىۋالغان چاچلىرىمنى يېنىكىدە تارتىپ قوياتتىۇ گەپ قىلمايتتى. مەنمۇ ئۇنىڭغا قاراپ ئاچچىقلانسام ئاۋالقى ئىشنىڭ يەنە تەكرارلىنىشىدىن قورقاردىم ئىشقىلىپ گەپ قىلمايتتىم...

بىز بىر مەۋسۈمدىن كېيىن ئەپلىشىپ قالدۇق. يەنىلا بۇرۇنقىدەك شوخ تاتلىق قىلىقلارنى قىلىشىپ ساۋاقداشلىقنىڭ سەمىملىكىگە تويۇنغان ئالتۇن دەملىرىنى ئۆتكۈزۈۋاتاتتۇق. ئەنە شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرسىدە بىز تولۇق ئورتىنىڭ 3 - يىللىقىدا ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىغا جىددى تەييارلىق قىلىۋاتقاندا ئۇنىڭ دادىسى جىددى يۈرەك كېسىلى بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى. مەن ئۇنىڭ بىلەن دوست، يېقىن ئۆتكەچكە داۋاملىق ئۇلارنىڭ ئائىلىسىگە بېرىپ تۇراتتىم. بۇ قېتىمقى دادىسىنىڭ ئۆلۈمى ماڭمۇ شۇنداق تەسىر قىلدى. داۋاملىق ئۇلارنىڭ ئۆيىگە بارغىنىمدا شۇنداق مۇلايىم كۈلكىسى بىلەن بىزنى كۈتۈۋالدىغان، ئۇنىڭغا شۇنداق ئوخشايدىغان بۇ

مېھرىبان كەشنىڭ ئالەمدىن ئۆتۈشى ئۇنىڭغا شۇنداق تەس قىلدىكى شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇنىڭ بۇرۇنقى شوخ، ئوماق، تىنىمىسىز قەيپەتلىرى يوقاپ غەمكىن، ئېغىر بولۇپ قالغان ئىدى...

ئۇنىڭ دادىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى كەلگەندە سىنىپتىكى بالىلار بىلەن باردۇق. قىزلار بىلەن ئاپىسىنىڭ قېشىغا كىرگەندە ئاپىسى مېنى چىڭ قۇچاقلاپ "سىزنى بەك ياخشى كۆرەتتىغۇ... كەلسىڭىز كېلىنىم كەپتۇ دەپ خوشال بولۇپ كېتەتتىغۇ..." دەپ يىغلاپ كەتكەن ئىدى، يۈرىگىم تېخىمۇ ئاغرىپ كەتتى... ئۇلارنىڭ ئۆيىدىن چىققاندىن كېيىن خۇددى ساۋاقداشلىرىمنىڭ ئالدىدا ئىزلىق بىر گەپكە قالغاندەك بېشىمنى كۆتۈرۈپ قارىيالمىدىم. كەچتە ئۆيدە كۆزۈمنى يۇمۇشۇم بىلەنلا ئۇنىڭ بېلىگە ئاق باغلاپ كۆزلىرى يىغدىن قىزىپ كەتكەن مۇڭلۇق ھالىتى كۆز ئالدىمغا كېلىۋېلىپ ئۇنىڭغا بولغان ھىسداشلىق، يەنە قانداقتۇر بىر خىل سېزىملار ئىلكىدە بەكمۇ قىينالدىم....

ھەش-پەش دىگۈچە كۈنلەر ئۆتۈپ ئۇنىڭ دادىسىنىڭ قىرىق نەزىرىمۇ بېرىلىپ بولدى. بۇ جەرياندا ئۇنىڭ بىلەن تۈزۈكمۇ پاراڭلىشىپ باقمىدىم. سىنىپتا ئۇنىڭ بۇرۇنقىدەك شوخ قىلىقلىرى، يېقىملىق ناخشىلىرى پەقەتلا ئاڭلانمىس بولدى. ئۇ كۈندىن-كۈنگە دەرىستىمۇ ئارقىغا چېكىنىپ كېتىۋاتاتتى. بىر كۈنى چۈشتىن كېيىنلىك تەكراردىن چۈشۈپ تۇرۇشىمىزغا ئۇ "توختاپ تۇرە، گېپىم بار" دىدى. مەن باشقىلارنىڭ گۇمانى كۆزلىرىگە قالماسلىق ئۈچۈن يالغاندىن يەنە قانداقتۇر نەرسىلەرنى يازغان بولۇپ ئەڭ ئاخىرىدا قالدىم.

_ نېمە گەپ ئىدى؟

_ ئاپام سېنى ئۆيگە كېلىپ كەتسۇن دىگەن ئىدى.

بۈگۈنمۇ؟

_ ھەئە

_ مەن نېمە ئۈچۈنكىن ئوڭايىسىزلىنىپ كەتتىم. بۇرۇن كارىم يوق ئۇلارنىڭ ئۆيىگە بېرىپ بىللە تاماق يەپ، پاراڭلىشىپ كېلىۋېرىدىغان ئادەم ئۇنىڭ ئاپىسىنىڭ ھېلىقى گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قورۇنىدىغان بولۇپ قالغان ئىدىم. شۇنداقتىمۇ بارمىسام بولماس...

_ ماقۇل، مەن ئاۋال ئۆيگە بېرىپ ئاپامغا دەپ قويۇپ ئاندىن باراي، سەن كېتىۋەر!

"ئاپىسىنىڭ نېمە گېپى باركىنە؟ شەپقەتكە مۇناسىۋەتلىك گەپىمدۇيا؟ شەپقەت ئۆيىدە بىرەر ئىش چىقىرىپ قويىمىغاندۇ؟"

ئۇ ئىككىمىز سىنىپتىمۇ باشقىلاردىن پەرىقلىق يېقىن ئۆتكەچكە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بولغان ئىشلاردا باشقىلار مېنى ئىزدەيتتى. ھەتتا ئوقۇتقۇچىمىزمۇ ئۇنىڭ يېقىندىن بېرىقى روھىي

ھالىتىنىڭ نورمال بولماسلىقى توغرىلىق مەن بىلەن پاراڭلاشقان ئىدى. گادىرماچ خىياللار بىلەن ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىپ قاپتىمەن. ئۆيگە كىرىشىم ئاپىسى مېنى قۇچاقلاپ يەنە شۇنداق يىغلاپ كەتتى. بىر ھازا يىغا - زارىدىن كېيىن ئاپىسى مېنى چاقىرتىش سەۋەبىنى ئېيتتى. شەپقەت ھەددىسى يەنە بىر سىڭلىسى بولۇپ ئۈچ بالا ئىدى. ھەددىسى ئۇنىڭدىن ئىككى ياش چوڭ بولۇپ ئۈرۈمچىدىكى مەلۇم ئۇنۋىر سىتتا ئوقۇيتتى. بۇ بىر ئائىلە كەشلىرى دادىسىنىڭ مۇئاشى بىلەن ھېچ نىمىدىن قەسلىماي ئۆتۈپ كەلگەن بولۇپ دادىسى ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئېقتىسات توغرىلىق ئائىلىدە بولغان ئىشلارغا شەپقەت "ئالىي مەكتەپكە ئىمتىھان بەرمەيمەن. بۇ ئائىلىدىكى بىردىنبىر ئوغۇل بولغانلىقىم ئۈچۈن ئىقتىسادىي يۈكنى ئۈستۈمگە ئېلىشىم كېرەك" دەپ تۇرۇۋېلىپ ئاپىسىنىڭ بېشىنى ئاغرىتىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ دېيىشىچە ئەمدى دادىسىنىڭ مۇئاشى بولمىغاندىن كېيىن ھەددىسى ۋە سىڭلىسىنى ئوقۇتسا ئۇنىڭغا كېتىدىغان ئىقتىساتنى ئانغىلا ئىتتىرىپ قويۇپ يەنە خاتىرجەم ئۆزى ئوقۇيالمىغۇدەك، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ مەكتەپتىن چېكىنىپ چىقىپ بىرەر ئىشنىڭ بېشىنى تۈتۈشى كېرەك ئىكەن. ئانا ئۇنىڭغا شۇنچە نەسىمەت قىلىپمۇ گەپ يىگۈزەلمەپتۇ. رەھىمەتلىك دادىسىنىڭ شەپقەتكە بەكمۇ ئامراق ئىكەنلىكى، ئۇنى نۇقتىلىق ئالىي مەكتەپلەردە ئوقۇتىمەن دىگەن ئارزۇسىنىڭ بار ئىكەنلىكى، ئەگەر ئۇ بۇ سەۋەپلىك ئوقۇمۇسا ئۆزىنىڭ دادىسىنىڭ ئالدىدا يۈز كېلەلمەيدىغانلىغىنى ئېيتىپ يىغلاپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئاخىرى مېنى چاقىرىپ مەن ئارقىلىق ئۇنىڭغا نەسىمەت قىلىپ باقماقچى بوپتەك. ئانىسىنىڭ قارشىچە شەپقەت مېنىڭ پىكرىمنى چوقۇم ئاڭلايدىكەن...

مەن ئاندىن بۇ ئىشقا چوقۇم ياردەم قىلىدىغانلىقىم، شەپقەتنى گەپكە كىرگۈزۈۋىدىغانلىقىم توغرىلىق ۋەدە بېرىپ يېنىپ چىقتىم. مەن چىققاندا كەچ بولۇپ كەتكەن بولغاچقا شەپقەت مېنى ئۆيگە ئاپىرىپ قويماقچى بولۇپ بىللە چىقتى.

ئىككىمىز گەپ قىلماي جىم - جىم كېتىپ بارىمىز. بۇرۇنمۇ ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپ بىللە دەرس ئوقۇپ كەچ قايتقان ۋاقىتلىرىمىز بولغان، شۇ چاغلاردىمۇ ئۇ مېنى ئۆيگە ئەكىلىپ قويغان ئىدى. بىراق ئۇ ۋاقىتلاردا ئۇ مېنى قىزىق گەپلەر بىلەن كۈلدۈرۈپ، شوخلۇق قىلىپ مېنى تېرىكتۈرۈپ، بىر - بىرىمىزنى قوغلىشىپ بىر دەمدىلا ئۆيگە كېلىپ قالاتتۇق. بىراق بۈگۈن بولسا مېنىڭ قىلغان گەپلىرىمگە ئۇ زورغا جاۋاپ بېرىپ قويۇپ گەپ قىلماي مېڭىۋاتاتتى.

_ شەپقەت

_ ھە

_ مېنى ئاپاڭنىڭ نىمە ئۈچۈن چاقىرىغانلىغىنى بىلمەسمەن؟

ياق

_ بىلگۈڭ بارمۇ؟

....._

_ گەپ قىلە!!

_ دىمەمسەن؟

سەن ئاپاڭغا ئىمتىھان بەرمەيمەن، ئوقۇمايمەن دىدىڭما؟

_ ئىم.._

ساراڭمۇ سەن؟

_ سەن چۈشەنمەيسەن..

_ مەن نىمىنى چۈشەنمىگۈدەكمەن؟

_ زۇلخۇمار، بىر دەم پاراڭلىشايلچۇ_ ئۇ جاۋابىمنى كۈتمەستىنلا ئۆيىمىز تەرەپكە بۇرۇلىدىغان دوقمۇش يان كوچا تەرەپتىكى خالىي يەردىكى دەرەخ تۇۋىگە قولۇمدىن تارتىپ ئېلىپ ماڭدى. مەنىمۇ ئۇن_ تىنىسىز ئۇنىڭ بىلەن ماڭدىم.

_ ئولتۇرە_ ئۇ دەرەخ ئاستىدىكى چۆپلۈككە يانچۇغىدىن بىر گېزىتنى ئېلىپ يايدى. مەن ئۇنىڭ يېنىغا ئولتۇرغاچ ئۇنىڭ يانچۇغىدىن ئېلىپ تۇتاشتۇرۇۋاتقان تاماكىسىغا قاراپ تۇرۇپ قالدىم.

_ شەپقەت، سەن.. بۇنى قاچاندىن چېكىدىغان بولۇۋالدىڭ؟

_ نىمە؟ چەكسەم بولمامدا؟_ ئۇ پەرۋاسىزلاشقا شوراۋاتقان تاماكىسىنىڭ ئىسمىنى يۈزۈمگە پۇلەپ كۈلۈپ قويدى.

_ سەن بۇنداق ئىشلارغا بەك ئۆچتىڭغۇ؟

_ جەمىيەتكە چىقىش ئالدىدا تۇرۇمەن. شۇڭا ئۈگۈنۈپ قويمىسام بولمىغۇدەك.

_ شەپقەت، نىمە دەپ جۆيلۈۋاتىسەن؟

_ ئاپام ساڭا دىدىمدا؟ زۇلخۇمار، مەن ئوقۇمايمەن.

_ ئوقۇماي نىمە قىلماقچىسەن؟

_ زۇلخۇمار.._ ئۇنىڭ ئاۋازى تىترەپ كەتتى_ سەن بىلمەيسەن، سېنىڭ ھەممە نىمەڭ تەل، داداڭ، ئاپاڭ ئىككىلىسىلا غوللۇق ئىدارىلەردە يۇقىرى ئورۇندا ئىشلەيدۇ. ھەدەڭ بىلەن ئىككىڭلار ياغ ئىچىدىكى بۆرەكتەك چوڭ بولغاچقا ھىچنىمە بىلمەيسىلەر. بىلەمسەن.. بىزنىڭمۇ گەرچە جان سانىمىز كۆپ بولمىسىمۇ بىراق دادامنىڭ ئاپامنىڭ ئىككىلىسىنىڭلا قېرىنداشلىرى يېزىدا. ھەم ئالدىنقى يىلى دادامنىڭ ئىنىسى يامان ئاغرىققا گىرىپتار بولۇپ قالغاندا دادام

يىققان پۈتۈن بىساتى بىلەن ئۇنى داۋالاتقان ئىدى. بىراق بەختكە قارشى ئۇ ئىنسىمۇ تۈگەپ كېتىپ ئۇنىڭ ئايالى ۋە ئۈچ بالىسىمۇ دادامنىڭ ھامىلىقىدا بېقىلىپ كېلىۋاتاتتى. شۇنىڭدىن كېيىن بىزنىڭمۇ ئىقتىسادىي ئەھۋالىمىز ياخشى بولىدى. شۇنداقتىمۇ دادام تىرىشىپ-تىرىشىپ ھەدەمنى ئوقۇشقا ئەۋەتتى. مېنىمۇ چوقۇم ئوقۇتىمەن دىگەن ئارزۇسى بار ئىدى. بىراق... ئۇنىڭ ئاۋازى تىترەپ كەتتى. مەن ياش ئەگىگەن كۆزلىرىمنى ئۇنىڭغا تىكىپ قانداق تەسەللى بېرىشىمنى بىلەلمەي ئېغىر تىنىپ ئولتۇراتتىم، دادامنىڭ ئۆمرى كالتە كېلىپ قالدى، دادامنىڭ ئارزۇسى ئىدى دەپ مەن ئوقۇيمەن دەپ تۇرۇۋالسام ئاپام قانداق قىلىدۇ؟ كىچىك ئاپام ۋە ئۇنىڭ بالىلىرىچۇ؟ دەپ باقە، مەن ئۆزۈمنى دەپ بارلىق ئېغىرچىلىقنى ئاپامغا يۈكلەپ قويسام قانداق بولىدۇ؟

_ بىراق شەپقەت..

_ گەپ قىلما، نىمە دەيدىغانلىغىڭنى بىلىمەن. ئاپام مېنى گەپكە كىرگۈزۈشكە سېنى چاقىرتتى. ئىلگىرى دادام ھايات ۋاقتىدا سېنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى (ھازىر ياخشى كۆرمىسۇن!) ئىككىمىز يېقىن دوست بولغاچقا سەنمۇ ئوچۇق-يورۇقلۇق بىلەن بىزنىڭ ئۆيگە كېلىپ كەتكىنىڭدە ماڭا ئاڭلىتىپ-ئاڭلاتماي سېنى "كېلىنىم كەپتۇ" دەپ قويايتتى. سەن كېلىپ كەتسەڭ داداڭ-ئاپاڭنىڭ ياخشى ئىكەنلىگىنى شۇڭا سېنىڭمۇ شۇنداق يېقىشلىق قىز بولغىنىڭنى ئېيتىپ ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي كېتەتتى. سەن ھەقىقەتەن ياخشى. مېنىڭ ياخشى دوستۇم. مېنى چۈشەنگەن، مېنى گەپكە كىرگۈزۈمەن دېمە، كۆڭلۈڭنى ئاغرىتىشىنى خالىمايمەن. بىراق گېپىڭگە كىرمەيمەن. مېنى ئىمتىھان بەر دەپ زورلىما بولامدۇ؟

_ شەپقەت..

ئۇ قولى بىلەن ئاغزىمنى ئېتىۋالدى. خىيالىمدىكى ئۇنى گەپكە كىرگۈزۈش، گېپىمنى يىگۈزۈش ئىشەنچىم توزغاقتەك توزۇپ كەتتى... ئۇنىڭ بىلەن كۆڭۈلسىز خوشلىشىپ قايتىپ كىرىپ بىر كېچە دىگۈدەك كىرىپ قاقماي چىقتىم. ئۇنىڭ ئاپىسىنىڭ ئۆمۈت بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرى ھەم ئاپىسىغا بەرگەن ۋەدەم، ئۇنىڭ ئېيتقان سۆزلىرى ۋە قەتئىي نىيەتكە كەلگەن ئىرادىسى توقۇنۇشۇپ كالىمىنى گاراڭ قىلىۋەتتى. ئۇنىڭ سۆزىنىڭمۇ ئۆزىگە چۈشلۈك ئاساسى بار ئىدى. بۇ كۈندە بىر قەدەم ماڭسىمۇ پۇل بىلەن ھىساپلىنىدىغان بۇ ھىساپلىق جاھاندا ھىچقانداق ئىقتىسادىي كىرىمى قالمىغان بۇ ئائىلە ئۈچۈن شەپقەتنىڭ مەكتەپتىن چېكىنىشىدىن ئۆزگە يول قالمىغاندەك قىلاتتى... ئۇ مەكتەپتىن چېكىندى.....

ئىككىمىز بىر سىنىپتا ئوقۇغاندىن باشلاپ مەيلى قانداق سىنىپقا چىقمايلى داۋاملىق مېنىڭ ئارقامدا ئولتۇرۇپ كەلگەن، مېنى قىزىق گەپلەر بىلەن كۆلدۈرۈدىغان، ئاچچىغىمنى كەلتۈرۈدىغان گەپلەرنى قىلىپ ئېغىزىمدىن سەت گەپلەرنى چىقىرىۋىتىدىغان "ئۇ" نىڭ كەلمەسلىكى بىلەن مەكتەپتىكى ھاياتىم بەكلا مەنسىز، زېرىكىشلىك ئۆتىدىغان بولۇپ قالدى. بۇرۇنقىدەك مەكتەپ دىسە ئۇچۇدىغان، ئۆيدە تەكرار قىلىشقا قويۇپ بەرسە ھەم شەنبە - يەكشەنبە كۈنلىرىگە ئۆچلۈك قىلىدىغان مەن ئەمدى ئامال بولسا مەكتەپكە بارماسلىقىنى تىلەيدىغان، ئۆيدە تەكرار قىلىشنى ئىزدەيدىغان، يالغۇز قالغان ۋاقىتلىرىمدا ئۇنىڭ بىلەن مەكتەپتە قىلىشقان قىزىق - قىزىق ئىشلارنى ئەسلەپ خىيالەن ئۇنىڭغا قىداپ، خىيالەن ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىپ يۈرىدىغان بولۇپ قالدىم. مەن نىمە بولۇپ قالدىم؟ ئەجەب... ئۇ ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا دوستلىقتىنمۇ باشقا مۇناسىۋەتنىڭ بولۇشى مۇمكىنمۇ؟ ياق، ياق، ئارتۇقچە خىياللاردا بولماي... ئۇ قانچىكى مەن بىلەن يېقىن ئۆتمەسۇن مېنى پەقەت بىر دوستى ئورنىدىلا كۆرۈپ كەلدى. ھەرگىزمۇ باشقىچە خىياللاردا بولۇپ باقمىدى. ئۇ ماڭا پارالل سىنىپلاردىكى بەزى چىرايلىق قىزلارنىڭ گېپىنىمۇ قىلىپ بېرىدىغان تۇرسا، تېخى "قىز بالا دىگەن شۇنداق بولسا ھە... ئۆزۈم چىرايلىق... يېقىشلىق... سەندەك ئوغۇل مېجەز ئەمەس..." دەپ مېنى تېرىكتۈرۈپمۇ قوياتتى.

ئۇ مەكتەپتىن چېكىنگەندىن كېيىن مېنى بىر قېتىم ئىزدىدى. بەزى كۈنلىرى پەقەت چىدىماي "بېشىڭنى يەيدىغان، مەندەك دوستىنى كۆرگۈسىمۇ كەلمىدىمكىنە؟ نىمىلا بولمىسۇن سىنىپقا كىرىپلا بىرىنجى بولۇپ مېنى ئىزدەيتتىغۇ... " دەپ قىداپ قالاتتىم. بىر - ئىككى قېتىم ئۇنىڭ مەندە قالغان نەرسىلىرىنى ئاپىرىپ بېرىش باھانىسى بىلەن ئۇنىڭ ئۆيىگە بارغان بولساممۇ مەن بارغان ۋاقىتىدا ئۇ داۋاملىق ئۆيدە بولمايتتى. ئاپىسى ئۇنىڭ بىر سودىگەر تۇنۇشىنىڭ كەينىدىن ئانچە - مۇنچە تىجارەت قىلىۋاتقانلىغىنى، يامان ئەمەس ئۆتۈۋاتقانلىغىنى دەيتتى. مەن ئاپىسىغا ياردەملىشىپ تاماق ئېتىشىپ، ئۆيلىرىنى تازىلىشىپ بەرگىنىمدە ئۇزۇندىن - ئۇزۇن بەختىمنى تىلەپ دۇئا قىلاتتى...

ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىنى بېرىپ بولۇپ نومۇرلىرىمىز ئېلان قىلىندى. مەن مەكتەپ بويىچە يۇقۇرى نەتىجە بىلەن ئۆزەم ۋە ئائىلىدىكىلەرنىڭ ئارزۇسى بويىچە تىببى ئونۋېرسىتىتقا قوبۇل قىلىنىپ چاقىرىق قەغىزىم كەلدى. تەبرىكلەپ، خۇش تىلەكلەرنى تىلەپ كېلىپ - كېتىۋاتقانلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيتتى. يېقىن دوستلىرىم، ساۋاقداشلىرىم، ئوقۇتقۇچىلىرىم بولمىغاندا تېلېفۇن ئارقىلىق بولسىمۇ ماڭا ئۇتۇق تىلەشتى. ئارزۇيۇم بويىچە نەتىجەمگە يارىشا مەكتەپكە قوبۇل قىلىنغانلىقىمدىن ھەممە سۆيۈنۈشتى. بىراق... ئۇ خۇددى "سۇغا چۈشكەن

تاشتەك "ئىز - دېرەكسىز غايىپ بولغان ئىدى. ئۇ مەكتەپتىن چېكىنگەندىن كېيىنلا قەلبىدىكى ئۆزلۈكسىز داۋالغۇپ تۇرغان دوستلىق ھىسسىياتلار تەكتىگە قانداقتۇر نازۇك ھىسسىيات ئارىلاشقانلىغىنى ھىس قىلغان ئىدىم. ئەمدىلىكتا بولسا ئۇنىڭدىن قىيىداپ، رەنجىش ھەسلىرىم ئۇنى سېغىنىش ھىسلىرىمغا قوشۇلۇپ مېنى تېخىمۇ بەك پاراگەندە قىلىۋاتاتتى. مەكتەپكە ماڭىدىغان ئەڭ ئاخىرقى كۈنمۇ يېتىپ كەلدى. ئەتە ئۈرۈمچىگە قاراپ يولغا چىقىمەن. ئۆزەم ئارزۇ قىلغان، ئۆزەم سۆيۈدىغان كەسپتە ئوقۇش ئۈچۈن يولغا چىقىمەن. دادامنىڭ، ئاپامنىڭ مەندىن ئايرىلىشقا قىيىماي يۈشۈرۈن ياش تۆكۈپ يۈرگەنلىگىنى سېزىپ تۇرۇمەن. خوشاللىق ھىسلىرىمغا قوشۇلۇپ ئۇلاردىن ئايرىلىشقا چىدىماسلىق تۇيغۇلىرىمۇ مېنى قىيىنايتتى. كۆڭلۈمنىڭ چوڭقۇر قېتىدا يەنە بىرسىگە ساقلىغان زارىققان سېغىنىش تۇيغۇلىرىمۇ مېنى تېخىمۇ بەسەرەمجان قىلىۋاتاتتى. ئەلۋەتتە قىيىداش، رەنجىش قوشۇلغان بۇ خىلدىكى سېغىنىش ئازابى ھازىرقى بەسەرەمجانلىق ھىسسىياتلىرىمنىڭ ئەڭ تۈپكى ئاساسى ئىدى.

"ئەتە ماڭمەن، توۋۋا. ئۇ بۇ شەھەردە يوقىمىدۇ؟ مەكتەپتىن چېكىنىش بىلەنلا مەندەك بىر دوستىمنىڭ بارلىقىنىمۇ ئۇنتۇپ قالغان ئۇ بەدبەخنى يەنە نىمەشقا ئويلايمەن؟ كېچە - كېچىلەردە ئۇنىڭ ھېلىقى مېنى ئىزاغا قويغان "تۇنجى سۆيۈۋالغان" كۆرۈنىشىنى بىر خىل خىجالەتچىلىك ئىچىدە سېغىنىپ تۇرۇپ كۆز ئالدىمغا كەلتۈرۈمەن؟ ئەجىبا. مەن راستىنلا ئۇنى... ياق. ھەرگىز بۇنداق خىياللارنى قىلمىغىن، ئۇ پەقەت سېنى دوستى ئورنىدىلا كۆرىدۇ. سەنمۇ ھەم ئۇنى شۇنداق كۆرۈپ كەلگەنلىگىڭ ئۈچۈنلا..."

زۇلخۇمار، سىزگە تېلېفون بالام! ئاپامنىڭ چاقىرغان ئاۋازى خىياللىرىمنى ئۈزۈپ قويدى. نىمىزقىدۇر يۈرگىم كۈچلۈك سېلىپ كەتتى. "كىمدۇ؟"
_ ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!

_ ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام_ ئاھ... يۈرگىم ئاغزىمغا تىقىلىپ تېلېفون تۈرۈپكىسى قولۇمدىن چۈشۈپ كېتىشكە تاسلا قالدى.

_ ئاھاي... ھەجەپ ئەدەپلىك ھەسەن ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى... ئۆلگۈرەلمەمدىكىن دەپ بەك ئەزىزلىگەن ھەر نىمە بولسا بار ئىكەن سەن... ھەي تېزراق چىقە، بار گەپنى شۇ چاغدا قىلىشىمىز. بولە، سېنى ئۈزۈپ قويۇمەن دەپ ۋاقىت چىقاردىم جۈمۈ بىلسەڭ!!_ ئۇ ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەپ ئەھۋالىمۇ سوردىماي مېنى گەپمۇ قىلغۇزماي تېلېفوننى قويۇۋەتتى. ئۆي ئىچىنى پىرقىراپ ئۇسۇل ئويىنغۇم، ئاپام - دادام، مەن بىلەن خوشلىشىشقا كەلگەن كىچىك ئاپاملارنى چوڭلىدىتىپ سۆيۈپ كۈچەپ ناخشا ئېيتقۇم كەلدى. ئۇنىڭغا بولغان شۇنچە قىيىداش، نارازى بولۇش ھىسلىرىم ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قايىقلارغىدۇر

ئۇچۇپ كەتتى. مەن ئاپامغا يېقىن دوستلىرىمنىڭ مېنى ئۈزۈپ قويۇمىز دەپ تاماققا چاقىرىغانلىقىنى بارمىسام بولمايدىغانلىقىنى دەپ ئالداپ قويۇپ ئالدىراش - تىنەش تەييارلىق قىلدىم. دە، قەپەزدىن بوشىغان قۇشتەك ئەركىن ھالدا ئۇ تەكلىپ قىلغان يەرگە قاراپ ئۇچتۇم...

ئەس - ھوشسىز پەلەمپەيلەردىن نەچچىنى بىر تاقلاپ سەكرەپ تۆۋەنگە چۈشسەم ئۇ بىزنىڭ قورۇنىڭ ئالدىدىكى كوچىدا مېنى ساقلاپ تۇرۇپتۇ.

- قانداق ئەھۋالنىڭ؟

- ئەھۋالنى سوراش كېتەمدۇ. ياخشى بولمىسام قېشىڭغا كېلەلەمتىم؟ - ئۇ چىرايىنى ھەييارلارچە ئوينىتىپ قويۇپ جاۋاب بەردى.

- مەن تېخى سېنى...

- ھە... مېنى ئۆلدىمىكىن دىگەننىڭ؟ ھى ھى قارا بۇ ئۇششۇقنى.. ئالىي مەكتەپكە ئۆتسەممۇ مېنى يوقلاپ كەلمىدى دەپ رەنجىپ قاپسەندە ھە؟ خاپا بولما.. مەنمۇ شۇ ئوقەت قىلىۋاتىمەن. پۇل تېپىش تەسەۋۋۇمىزدىكىدەك ئۇنداق ئاددى ئەمەس ئىكەن.

- ھازىر قانداقراق؟

- ھازىرما؟ ياخشى.. قارا مانا.. ئۇ بۇرۇنقى ئارامبەخش كىيىملىرىنىڭ ئەلسىچە قاتۇرۇپ كىيىۋالغان كاستىيۇم - بۇرۇلكىسىنى شەرەت قىلىپ پاراقىدە كۈلۈۋەتتى.

- ھى ھى.. شۇ بايا تونۇمىغىلى تاسلا قاپتىمەن. چوڭ بالىلاردەك بولۇپ قاپسەن.

گەپ بىلەن ئۇنىڭ باشلىشى بىلەن ئۇنىڭسىكىلىرى ئالاھىدە بولغان چوڭ بىر سۇغۇق ئىچىملىكخانگە كېلىپ توختىدۇق.

- بۇ يەرگە كىرەمدۇق؟

- ھەئە، ياقتۇرمامسەن؟

- ياق، ئەمدى مەن.. بۇ.. مەن نىمە دىيىشىمنى بىلمەي ئاددىغىنە ئوقۇغۇچى سۈپەت ئۈستى - بېشىغا قاراپ قويدۇم.

- ھە.. كىيىملىرىم ماس كەلمەمدىكىن دىمەكچىمۇسەن؟ ھىچقىسى يوق، باشقا ھىچكىم يوق. مەن ئورۇن زاكاز قىلىپ قويدۇم. خۇمارخان.. سېنى ئۆزەم ئايرىم ئۈزۈپ قويماي دىدىمغۇ. قانداق؟ - ئۇ شوخلۇق بىلەن كۆزنى قىسىپ قويدى.

- بولىدۇ.. خالايمەن ئۆكەم.. مەنمۇ ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ سوزۇپ جاۋاب بەردىم. ھېلىقى ئىشتىن كېيىن ئۇنى بۇنداق چاقىرىشىمۇ تۇنجى قېتىم ئىدى.

نېمە دىدىڭ؟ ئۇ شارىتىدە قەدىمىنى توختىتىپ ماڭا بۇرۇلدى، مېنىڭ چۆچۈپ تۇرۇپ قېلىشىمغا قاراپ كۈلۈمسىرەپ يېقىن كېلىپ پەس ئاۋازدا ھى ھى.. ھېلىقى ئىشنى سېغىنىدىڭمۇ، بولمىسا دىمەيتتىڭ بۇنداق دەپ دىدى.

- ساراڭ، بىزەڭ مەن تېرىككىنىمچە ئۇنىڭ مۇردىسىگە مۇشتىلىدىم. بۇنداق دىسەڭ رەنجىمەن جۇمۇ.. كېتىمەن

ئوھۇ.. تاۋى نازۇك خېنىم.. بولدى خاپا بولماڭ، چاخچاق قىلىپ قويدۇم. ئۇ راستىنلا مېنىڭ كېتىپ قېلىشىمدىن ئەنسىرەپ قولۇمنى ئىتتىك تۇتۇۋالدى. دە، مېنى تارتىپ ئۆزى زاكاز قىلىپ قويغان ئايرىم خانىغا ئېلىپ كىردى.

گەپلىرىمىز تۈگىمەيتتى.. ئۇ يەنە شۇ بۇرۇنقى شوخ، سۆزمەن ئەسلىگە قايتقان ئىدى، ئېغىزى بېسىقماي سۆزلەپ ماڭا ئۆزىنىڭ قىلىۋاتقان ئوقىتى، تارتقان پايدا - زىيانلىرى، چەككەن رىيازەتلىرى، ياخشى كىشىلەر ۋە يامان كىشىلەرگە يولۇققانلىقلىرى توغرىسىدا يۇمۇرىستىك سۆز - ئىبارىلەر بىلەن سۆزلىمەكتە.. مەن خۇددى ئۇزۇن يىل يۇتۇرۇپ قويغان بىباھا گۆھرىمنى قايتا تېپىۋالغان ھىسسىياتتا ئۇنىڭ ھەر بىر ئېغىز سۆز - ھەركەتلىرىنى كۆڭۈل ئىكرانىمغا، سىماسىنى كۆز قارچۇقۇمغا ئېلىۋالماقچى بولغاندەك پۈتۈن دىققىتىم بىلەن مەپتۇن بولۇپ ئولتۇراتتىم.

خۇمار، ساڭا كۆپ رەھمەت!! ئاپامنى پات - پات يوقلاپ ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ تۇرۇپسەن. ئۇنداق دەپ كەتتە، بىز دىگەن يېقىن دوست تۇرساق. سەنمۇ ھەر قانچە ئالدىراش بولساڭمۇ ئاپاڭنى پات - پات يوقلاپ تۇرغىن. يوقاپ كەتمىگىن، ماقۇل، چوقۇم شۇنداق قىلىمەن.

ۋاقىت بىر يەرگە بارغان ئىدى. مەن قايتىشىم كېرەك.. گەرچە ئۇنىڭ بىلەن بۇ مۇڭدۇششقا قانمىغان بولساممۇ بىراق ئەتە ماڭىدۇ دەپ. ئۆيدىكىلەرمۇ يولۇمغا قاراپ تۇرۇدۇ ئەمەسمۇ.. خۇمار.. ئۇ تويۇقسىز قولۇمنى تۇتتى.

مەن چۆچۈپ ئۇنىڭغا قارىدىم، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت يېنىپ كەتكەندەك تېنىم "جىغىدە" قىلىپ كەتتى. ئۇ ئوڭايىسىزلا نىغان بىر خىل كەيپىيات بىلەن يەنە ئىتتىك قولۇمنى قويۇۋەتتى - دە؛

ياخشى ئوقىغىن، يامان قىزلار بىلەن ئارىلاشمايغىن، ئوقۇشىڭنى نەتىجىلىك پۈتتۈرۈپ كەلگىن دىدى.

شۇنداق قىزغىن، خوشال كەيپىيات بىلەن كىرگەن بولساق ئەمدى بىر خىل ئېغىر قەدەملەر بىلەن قايتىپ چىققۇق. ئۇنىڭ تېخى باياتىنقى كۆتۈرەڭگۈ روھىدىن ئەسەر قالمىغان بولۇپ

گەپ قىلماي يېنىدا ياندىشىپ كېتىپ باراتتى. شۇ تەرىقىدە ئۆيىنىڭ دوقمۇشىغا كەلدۇق. مەن بوشلىشىپ قىيالماسلىق ھىسلىرىم بىلەن ئارقامغا ئۆرۈلدۈم. ئۆرۈلۈشۈم بىلەن ئۇ ئەندىلا ئاجراتقان قولۇمنى مەھكەم قىسىپ تۇرۇپ مېنى ئۆزىگە تارتتى ۋە پەس ئاۋازدا "خۇمار، سېنى بىر قۇچاقلاپ قويماي بولامدۇ؟" دېدى. ئۆپكەم ئۆرۈلۈپ كۆزلىرىمگە "لۆمىدە" ياش كەلدى. ئۇن - تىنىسىز ئۇنىڭ باغرىغا تاشلاندىم. ئۇ مېنى چىڭ قۇچاقلاپ تۇرۇپ پىچىرلىدى "سېنى مەڭگۈ ئەسلەپ تۇرۇمەن. ياخشى ئوقىغىن"

_ مەن كىرىپ كېتەي!

_ بولىدۇ خەير ئامان بولغىن!!

بىنانىڭ ئىشىكىدىن كىرىپ كېتىۋېتىپ ئارقامغا ئۆرۈلۈپ قارىسام ئۇ ئورنىدا مىدىر - سىدىر قىلماي قاتۇرۇپ قويغاندەك تۇراتتى.....

قاينام - تاشقىنلىققا تولغان ھاياتنىڭ ئەڭ تېز سىزمىلىرىنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان ئۈرۈمچىگە كەلگىنىمگىمۇ 2 ئايدىن ئېشىپ قالدى. مەكتەپكە مېڭىش ئالدىدىكى ئاپام بىلەن، ئۇرۇق - تۇققان، دوست - بۇرادەرلىرىم بىلەن خوشلاشقاندىكى ھالەتلەرنى تەپسىلىي تەسۋىرلەپ ئولتۇرمىساممۇ ھازىر بۇ ھەممىگە ئايان. بىراق دىمەسلىككە پەقەت كۆڭلۈم يول قويمايدىغان بىر كۆرۈنۈش شۇكى مەن تاكى ئاپتوبۇس ئورنىدىن قوزغىلىپ شەھەردىن ئۇزاپ چىققانغا قەدەر بويۇمنى سوزۇپ تۇرۇپ بىر ئادەمنىڭ يولىغا شۇنداق تەلپۈردۈم. ئاخشامقى ئۇنىڭ باغرىدا تاشلانغان ۋاقىتتىكى يۈرەك سوقۇشلىرىم ھېلىمۇ ھەر بىر ئېسىمگە كەلگەندە خۇددى تۇنۇگۇنكى تۇبۇشلاردەكلا بىلىنىدۇ ماڭا... بىراق... ئۇ كەلمىدى..

دادام مېنى ئۇرۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ قايتىپ كەتكەندىن كېيىن تۇنجى قېتىم مۇستەقىل تۇرمۇشۇمنى باشلىدىم. ئۆيىنىڭ كىچىكى بولغاچقىمۇ ھەممە ئىشتا ئاپام - دادام ۋە ھەدەمگە تايىنىپ تازىمۇ ئۈگەنگەن ئىكەنمەن. بەزىدە مۇستەقىل تۇرمۇشقا چۆكۈپ باقمىغان كىشى ئۈچۈن قوللىرىدا پۇلىڭىز بولسىمۇ ئوڭ شاپ خەجلەشنى، ئىشلىتىشنى بىلەلمەي قىيىنلىدىغان كۈلكىلىك ئىشلار بولۇپ تۇرىدىكەن. شۇنىڭغا قارىغاندا ئىقتىساد جەھەتتە بىزدىن خېلىلا كۆپ يىللار تەرەققى قىلىپ ئىلغار سەۋىيەگە يەتكەن چەتئەللىكلەرنىڭ بالىلىرىغا كىچىكلا تۇرۇپ مۇستەقىل پىكىر قىلىش، ياشاش جەھەتتە قاتتىق تەلپ قۇيغىنى ناھايىتىمۇ توغرا ئىكەن. مانا مۇشۇنداق قىلىپ مەنىمۇ ئاستا - ئاستا كۆندۈم. تەبىئى ھالەتتە ھەل قىلالىمىغان كىچىككىنە بىر ئىشلار ئۈچۈن كۆزۈمنىڭ سۈيىنى چىقىرىپ تېلپۇن بېرىپ ئاپام - داداملارنىڭ ئارامىنى بۇزۇشلىرىمۇ ئازلاشقا باشلىدى. كىچىك ۋاقىتىمىدىلا قورۇيمىزدىكى خەنزۇ بالىلار

بىلەن ئويىناپ چوڭ بولغاچقا ھەم مەكتەپكە كىرگەندىن كېيىنمۇ خەنزۇ تىلىغا ئەشتىياق بىلەن كۈچ چىقارغانلىقىم ئۈچۈنمۇ بۇ تەييارلىق يىلىدىكى خەنزۇ تىلى دەرسى مەن ئۈچۈن قىيىن بىلىنىدى. ھەم نەتىجەنىڭ ياخشى بولۇشى سىنىپتا بەلگىلىك ئورۇنغا ئىگە قىلىپ ئۆگىنىش ھەيئىتى بولۇپمۇ سايلاندىم...

سىنىپىمىزدا غۇلجىلىق بالىلاردىن ئۇچلا ئىدۇق. شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن كەلگەن بالىلار بىلەنمۇ تېزلا چىقىشىپ كەتتىم. (مىجەزىم ئوچۇق - يورۇق، تۈز بولغاننىڭ پايدىسى (بۇ) كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئۆتۈشكە باشلىدى. ياتاقتا، سىنىپتا يالغۇز قالغان ۋاقىتلاردا مېڭەشتىن بىر كۈن ئاۋال داغدۇغا بىلەن مەن بىلەن خوشلىشىپ ئەتسى قارىسىنى كۆرسەتمىگەن "ئۇ"نى ئويلاپ قالاتتىم. سىنىپىمىزدا مائىتلىق بىر بالا بولۇپ ئۇنىڭ كۈلۈشلىرى، گەپ قىلىشلىرى، ناخشا ئېيتىشلىرى ئۇنىڭغا ئوخشاپ قالاتتى. مەن ئۇ بالىغىمۇ بىر نەچچە قېتىم "سىز مېنىڭ بىر دوستۇمغا بەكمۇ ئوخشايسىز" دىگەن ئىدىم.

سىنىپ ھەيئىتىمىز ئۈرۈمچىلىك ئالىم دىگەن بالا بولۇپ ئۆزى بەكلا كېلىشكەن. دەرسىتىمۇ ياخشى، ئالاھىدە ياسىنىپ يۈرۈيدىغان بالا ئىدى. سىنىپتىكى "ئىمتىيازىمىز" تۈپەيلىمۇ ئەيتاۋۇر باشقىلارغا ھاكاۋۇر، سۇغۇق كۆرۈنىدىغان بۇ بالا ماڭا خېلىلا يېقىنچىلىق قىلاتتى. ئۇ كەينىدىكى پارتىدا ئولتۇراتتى. كەچلىك مۇزاكىرە ۋاقتىدا تولا يېنىمغا ئولتۇرۇۋېلىپ ئۆزىنىڭ شەخسىي تۇرمۇشى توغرىلىق سۆزلەپ بېرەتتى. ئۇنىڭ مۇھەببىتى تېخى تولۇق ئوتتۇرىنىڭ ئىككىنچى يىللىقىدا ئوقۇيدىغان كىچىك قىز ئىكەن. شۇنداق بولسىمۇ ئۇ قىز بەكلا شوخ بولۇپ ئالىم ئۇنى باشقۇرۇپ بولالماي ئاۋارە ئىدى. ھەم يەنە ھە دىسە ئۇنىڭغا ئۇنى، بۇنى ئېلىپ سوۋغا قىلىپ يۈرەتتى. ئالىمنىڭ تاشقى قىياپىتىگە قارىغان كىشى ئۇنى ھەرگىزمۇ بىر قىزنىڭ ئوتىدا ئۇنداق كۆيۈپ - پىشىپ يۈرمەيدۇ دەپ ئويلايدۇ. ئۇ سىنىپتا بولسۇن باشقا يىللىقلاردا بولسۇن ئۆزىگە مەپتۇن شۇنچە قىزلارغا قىيا نەزىرىنى سالماي يوغانچى يۈرەتتى. بىراق مۇھەببەت دىگەن شۇنداق يامان نەرسە بولسا كېرەك... كىچىككەنە بىر قىز ئۇنى شۇنداق ئىندەككە كىرگۈزۈۋالغان ئىكەن.

يېڭى يىلغا ئاز قالغان بىر كۈنى ئالىم ئۇ قىزغا سوۋغات ئالدىغان بولۇپ مېنى بازارغا بىللە چىقىپ تاللىشىپ بېرىشنى ئېيتىپ تۇرۇپلىۋالدى. ئۇنىمىسام بەكلا زورلاپ ئاخىرى يۈز كېلەلمەي بوپتۇلا دەپ بىللە چىقتىم. بىز ئۇنىڭ بىلەن ئۇ قىزنىڭ مىجەز - خۇلقى، قىزىقىشى توغرىلىق پاراڭلىشىپ كېتىپ بېرىپ قىزلارنىڭ تۇرمۇش بۇيۇملىرى بار بىر دۇكاننىڭ ئالدىغا كەلگەندە كىرىپ ئايلىنىپ باقايلى دەپ ئۇ ئالدىدا مەن كەينىدە شۇنداق مېڭىشىمغا يۈرگىم

كۆزۈمگە چېلىققان بىر تۇنۇش سىمدىن "قارىتىدە" قىلىپ كەتتى. شۇ دەققە ئۈنىڭمۇ كۆزلىرى كۆزۈم بىلەن ئۇچراشتى. ئۇ ئىككى - ئۈچ تاقلاپلا قېشىمغا كەلدى؛
_زۇلخۇمار... بۇ راستىنلا سەنمۇ... .

_ مەن... سەن بۇ يەردە نىمە قىلىۋاتىسەن؟

_ بىر ئىش بىلەن تېخى بايلا كېلىشىم ئىدى.

_ قانداقراق تۇردۇڭ؟ ئاقىرىپ كېتىپسەن، بىراق ئۇرۇقلاپ قالدىڭمۇ نىمە؟

_ مەن... زارىققان ھىسلىرىم بوغۇزۇمغا كەپلىشىۋالدىمۇ ئەيتاۋۇر گېلىم ئاچچىق، قىرتاق بىر سېزىم بىلەن كۆزلىرىمگە ياش كېلىپ كەتتى .

_ زۇلخۇمار، قاراڭ مۇشۇنداق نەرسىلەرنى سىز ياخشى كۆرىسىز ھە... نىمانداق كىرمەي قالدىڭىز؟ _ ئالىم قولىدا قانداقتۇر بىر كارىۋاتقا ئاسىدىغان ئاۋاز چىقىدىغان ئويۇنچۇقنى كۆتەرگىنىچە دۇكاندىن سۆزلىگەن پېتى چىقىپ قېشىمغا كەلدى. مەن چۆچۈپ شەپقەتكە قارىشىم ئۇنىڭ چۈشىنىكىسىز بىر تۇيغۇلار چاقنىغان كۆزلىرى بىلەن كۆزۈم ئۇچراشتى. دەققە ئىچىدە ئۇنىڭ چىرايىنىڭ قارىداپ ئۆزگىرىپ كەتكەنلىگىنى، بىر ئالىمغا، بىر ماڭا قارىغىنىچە رەشىمك قاپلىغان كۆزلىرىنى ماڭا مېخەك تىكىپ مېيىغىدا ئاچچىق كۈلگىنىنى كۆرۈپ ھوشۇمدىن كېتەي دەپ قالدىم.

_ ئە سىسالامۇ ئەلەيكۇم، ئەسلى تونۇشىڭىز ئۇچراپ قاپتىكەندە سىزنىڭ... نىمىشقا كىرمىگەندۇ دەپ قاپتىمەن تېخى... .

_ ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام _ شەپقەت بوشقىنە قايتۇرما سالام قىلىپ ئوڭايىسىز لانغان ھالدا _ زۇلخۇمار ساۋاقدىشىم بولىدۇ. بىر ئىش بىلەن كەلگەن ئىدىم. بۇ يەردە بۇ قىزنى ئۇچرىتىپ قېلىپ ئەھۋاللىشىپ قالدۇق _ دىدى.

شۇنداقمۇ؟ سىز قايسى مەكتەپتە ئوقۇيسىز؟

_ مەن ئوقۇمايمەن. بىكار تەلەت _ شەپقەت سوزۇپ تۇرۇپ شۇنداق دىگەچ ئالىمنىڭ ئۈستى - بېشىغا سەپ سېلىپ ئۆلگۈردى.

_ ھە، مەن شۇ قىز دوستۇمغا بىر نىمە ئالاي دەپ ئايلىنىۋاتقان _ ئالىم ھېچ نىمىدىن بىخەۋەر ھالدا شۇنداق دېيىشى بىلەن شەپقەتنىڭ رەڭگى تاتىرىپ كەتتى. مەن ئالدىراپ _ تىنەپ گەپ قاتتىم؛

_ شەپقەت، بۇ سىنىپ ھەيئىتىمىز ساۋاقدىشىم ئالىم بولىدۇ. چۈش بوپ قاپتۇ، بىللە تاماق يەيلى تونۇ... .

— ياق بولدى، رەھىمەت.. مەن ئالدىرايمەن. كۆرۈش—مدىغان يېرىم بار—ئۇ گېپىمنىڭ ئايغى تۈگىمەيلا گېپىمنى بۆلۈۋەتتى،—خوش كېيىن كۆرۈشەرمىز. مەن ماڭدىم.
ئۇ بۇرۇلۇپلا كېتىپ قالدى. ھاڭۋاققان ھالدا ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ تۇرۇپ قالدۇم. ئۇ شۇنچە تېز كەينىگە بىر ئۆرۈلۈپ قاراپمۇ قويماي كىشىلەر توپى ئارىسىغا كىرىپ كەتتى.
—زۇلخۇمار، نىمە بولدىڭىز؟ ھوي.. يىغلىدىڭىزما؟ ئۇ زادى كىم؟ نىمىشكە سىزگە ئۇنداق سۇغۇقلۇق قىلىدۇ؟— ئالىمنىڭ سورىغان سۇئاللىرى قۇلقىمغا كىرمىدى. پەقەت "ئۇ خاتا چۈشىنىپ قالدى" دەپ پىچىرلىغىنىمچە روھى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك "لاسىسدە" بولۇپ نىشانسىز ھالەتتە مېڭىشقا باشلىدىم...

مەن ئەتسى، ئۆگۈنى ئۇنى كۈتتۈم توپ— توغرا بىر ھەپتە ئۇنى كۈتتۈم. ئۇنىڭ بۇ شەھەردە ئوقۇۋاتقان ئاغىنىلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئىزدەپ بېرىپ ئۇنى سۇرۇشتۇردۇم. بىراق ئۇ ھىچقايسىسىنىڭ قېشىغا بارماپتۇ...
قىشلىق تەتل..

يۈرىكىمگە سانسىز ئارمانلارنى قاچىلاپ كەلگەن ئاشۇ تەتلىدىكى ساۋاقداشلار يىغىلىشى مەڭگۈ ئېسىمدىن چىقمايدۇ. مەن ھەممىدىن بۇرۇن بېرىۋاپتىمەن. تەتلىدە كەلگەندىن بېرىمۇ ئۇنى ئۇچرىتالمىغان ئىدىم. بۇ ساۋاقداشلار يىغىلىشىغا دوستۇم مېھرىباننىڭ دىيىشىچە ئۇ ئاغىنىسى مۇرادىغا چوقۇم كېلىمەن دەپتۇ. كۆڭلۈمدە بۈگۈنكى بۇ ئولتۇرۇشتىن قايتقاندىن كېيىن ھەممە ئىزا— قورۇنۇشلارنى بىر تەرەپكە قايرىپ قويۇپ ئۇ ئېغىز ئاچمىسا مەيلى ئۇنىڭغا كۆڭلۈمنى ئىپادىلەش قارارىغا كەلگەن ئىدىم. ئۇنىڭدىن ھەقىقىي يۇسۇندا ئايرىلىپ ياشىغان مۇشۇ نەچچە ئاي ئىچىدە مەن ئۇنىڭغا بولغان شۇنچە قىزغىن، شۇنچە تاتلىق ھەسلىرىمنىڭ پەقەت دوستلىققا ئەمەس بەلكى مۇھەببەت ھىسسىياتى ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ھىس قىلىپ يەتكەن ئىدىم. كۆزۈم ئىشىكتە... مەن قانچىكى ساقلىغانسىرى ئۇ كەلمەيۋاتاتتى.. ئاساسەن ھەممەيلىن يىغىلىپ بولۇپ ئولتۇرۇش باشلانغاندىن كېيىن ئىشىك ئېچىلىپ ئۇ كىرىپ كەلدى.. ئۇنىڭ سىماسىنى كۆرۈش بىلەن ئويناپ كەتكەن يۈرىكىم ئۇنىڭ يېنىدىكى پاكارغىنە كەلگەن بۇغداي ئۆڭ ئاقسا ياسىنىۋالغان قىزغا كۆزۈم چۈشۈشى بىلەن بىر خىل شىددەت سوقۇپ كەتتى. ئۇ قىز ئۇنىڭ بىلىگىدىن مەھكەم قولتۇقلىۋالغان بولۇپ خۇددى قولتۇقلاپ ماڭمىسا يىقىلىپ كېتىدىغاندەك ياكى ئۇنى قويۇۋەتسىلا ئۇ قېچىپ كېتىدىغاندەك بىزنىڭ يېنىمىزغا كەلگەندىمۇ ئۇنى قويۇۋەتمەي تۇردى.

كۆزلىرىمىز ئۇچراشتى. . . مەن ئۇنى قولتۇقلىۋالغان قوللارنىڭ ماڭا تەككەن زەربىسىدىن قۇتۇلالىمىغان ھالدا، ئۇ ئوڭايىسىزلا نىغان ھالدا جىلمىيىپ قويدى. . . ياتلار قاتارى "قانداق ئەھۋالنىڭ؟ دېيىشىپلا قويدۇق. . . " ۋاي توۋا. . . مۇشۇنداقمۇ ئىشلار بولىدىكەن؟ ئادەم دىگەننىڭ بىرسى بىلەن تونۇشۇپ يېقىن بولمىقى شۇنداق تەس، يىراقلىشىپ ياتلاشمىقى شۇن قەدەر ئاسانلا ئەشكەن. " ساۋاقدا شىلرېمىزمۇ بىر خىل ئېغىر كەيپىياتتا. . . ياق بەلكى ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا تەڭقىسلىقتا قالغاندەك بولۇشۇپ قالدى. دوستۇم مېھرىبان قۇلقىمغا "ھەرگىز چا ندۇرمىغىن، ئۆزەڭنى خوشال تۇتۇپ ئولتۇر" دەپ پىچىرامدى. "قىزىق ئىش، ، بۇنداق دەيدىغانغا شەپقەت مېنىڭ مۇھەببىتىم. . . يا بۇرۇن يۈرۈپ ئايرىلىپ كەتكەن بولمىساق. . . بىز پەقەت دوست بولۇشۇپلا تۆتكەن. ھىچقاچان مۇھەببەت توغرىلىق پاراڭلىشىپ باقمىغان، شۇنداقلا مەنمۇ ھىچكىمگە ئۇنىڭغا بولغان ھىسسىياتىم توغرىلىق سۆز ئېچىپ باقمىغان، شۇنچە يېقىنم بولغان مېھرىبانغىمۇ ھەم شۇنداق "مەن شۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپ ئۆزەمنى ئازراق تۇتۇۋالدىم دە ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈپ قويدۇم. . . بىر قاتار سۆزلەردىن كېيىن تانسا موزىكىسى چىقىپ تانسا باشلاندى. . .

بېشىمنى كۆتۈرۈشكە جۈرئەت قىلالىمىغان ھالدا يەرگە قاراپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇرىمەن. ۋاقىت دىگەن ھەممە نىمنى ئۆزگەرتىۋىتىدىكەن. مەكتەپ پۈتتۈرگىنىمىزگە بىر مەۋسۇم بولا. بولمايلا ساۋاقداشلىرىمىزنىڭ تەڭدىن تولىسى جۈپ تېپىشىپ ئۆلگۈرۈپتۇ. يەنە تېخى ساۋاقداشلار ئارا مۇھەببەت قاينىمىغا غەرىق بولغانلاردىن خېلىلا كۆپكەن. . . بېشىمنى كۆتۈرۈپ زادى بۇ تۇنجى تانسىدا چوقۇم مۇھەببىتى بىلەن ئويىنايدۇ دىگەن قائىدىگە قاتتىق ئەمەل قىلغۇچى بەختلىكلەرنىڭ تانسىسىنى كۆرۈشكە ئەسلا رايىم يوق ئىدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا چوقۇم شەپقەت ئۆزىدىن خېلىلا پاكار بولغان گەپ - سۆزلىرىدىن تارتىپ ياسىنىپ، گىرىم قىلىشلىرىغىچە جەمىيەت تېپىدىكى قىزلارنىڭ ئوبرازى بولغان بەختلىك قارا قۇمچىقنى بېلىدىن قورۇپ تۇتقان ھالدا تانسا ئويىنايدۇ. ياق، ياق. . . مەن قانداقمۇ ئۇلارنىڭ تانسىسىنى بەھۇزۇر كۆرۈپ ئولتۇرالغۇدەكمەن؟ . . . خىياللىرىمىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەي تۇرۇپلا ئالدىغا تەڭلەنگەن قولدىن چۆچۈپ كەتتىم. ئىتتىك بېشىمنى كۆتۈرۈپ قولىنى سۇنۇپ مېنى تازىسىغا تەكلىپ قىلىپ تۇرغان شەپقەتنى كۆردۈم.

_قوپە. . . بىرىنچى قولدا ئەڭ يېقىن دوستۇم بىلەن ئويىنايمەن دەپ كەلدىم. . . ئۇ يېقىملىق كۈلكەسى بىلەن قولىنى سۇنغىنىچە قاراپ تۇراتتى. شوخ كېيىنەكتەك ئۇچۇپ ئۇنىڭ ھەر بىر قەدىمىگە ماسلىشىپ ھەممىنىڭ كۆزىدىن ئوت چىقىرىۋىتەلەيدىغان پۇتلىرىم جانسىزلىنىپ ئاستا ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ قولىغا قولۇمنى قويدۇم. . .

ئۇ بېلىمدىن تۇتۇپ قولۇمنى مەھكەم قىسقىنىچە پىرقىراشقا باشلىدى. مەن پۈتۈن ئىختىيارىمنى ئۇنىڭغا تاشلىغان ھالدا ماسلىشىپ پىرقىراۋاتىمەن... كۆز ئالدىمدىن ساۋاقداشلىرىم، سۈرۈن، قارا - قۇمچاق پاكار قىز تامام ئۇچقان ئىدى... مەن پەقەتلا ئۇ... بۇ دۇنيادا... بىر ساماۋى دۇنيادا پەقەت ئىككىمىزلا بار ئىدۇق... ئۇنىڭ قوللىرىنىڭ يېنىك تىترەۋاتقانلىغىنى، بېلىمنى تۇتقان قوللىرىنىڭ بارغانسېرى قورۇپ تۇتۇۋاتقانلىغىنى ھىس قىلاتتىم... بىراق ئۇمۇ، مەنمۇ سېھرىلىنىپ گاچا بولۇپ قالغان ئادەمدەك ئۈندىمەيتتۇق، پەقەت كۆزلىرىمىز سۆزلەۋاتاتتى... كۆزلىرىم ئۇنىڭغا "ئەبلەخ، نىمىشقا بىرسىنى باشلاپ كىرىسەن؟ مېنى نىمىشقا ئازاپلايسەن؟" دىسە... ئۇنىڭ كۆزلىرى "ئىككىمىزنىڭ تۇتقان يولى ئوخشىمايدۇ، مەن ساڭا ماس كەلمەيمەن. سەن دىگەن ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى. مەن دىگەن جەمئىيەتكە چىقىپ بولغان... ھەم ھەر جەھەتتىن سەندىن تۆۋەن تۈرىمەن. مەن مۇشۇ يولنى تاللاشقا مەجبۇر "دەيتتى. كۆزۈم "ساراڭ بولما... مەن سېنى ياخشى كۆرىمەن" دىسە ئۇنىڭ كۆزى "ھا، ھا، مېنى ئاخىق كۆرۈۋاتامسەن؟ ھېلىقى ۋاقىتتىكى يېنىڭدىكى كېلىشكەن يىگىتنى قانداق چۈشەندۈرۈسەن؟ ئۇ قىز دوستۇم دەپ سېنى دىدىغۇ... ھەجەپ تېز ھە... سېنىڭ ئۇنداق تېز بىرسىگە كۆڭۈل بېرىپ يۈرىشىڭنى ئويلىماپتىكەنمەن" دەيتتى. "ياق، سەن خاتا چۈشىنىپ قالدىڭ... ئۇ پەقەت ساۋاقدىشىم "دىسەم ئۇ "بولدى ئۆزەڭنى ئاقلىما، سېنىڭ تاللاش ھوقۇقىڭ بار، مەن ھېچنىمىگە ئەرزىمەيمەن" دەيتتى.....

ئاھ... شۇ كۈندىكى ئاشۇ تۇنجى قول تانىسىنى مېنىڭ بىلەن ئوينىشى ئۇنىڭ يۈرەك سىرلىرىنى ماڭا ئاشكارە قىلغىنى بولۇپ قالدى. كېيىنكى قوللاردا ئۇ پەقەت ھېلىقى قارۋاي پاكىرى بىلەنلا ئوينىدى، تۇرۇپ - تۇرۇپ ئۇ قىزنىڭ ماڭا ئۆتكۈر رەشىك، ئۆچمەنلىك نەزىرى بىلەن قاراۋاتقانلىغىنى سېزىپ قالاتتىم....

بىر ئاي ئۆتۈپ كەتتى. بۇ تەتلىدە مەن قانداقلىكى ۋاقىتتا ئۇنى ئىزلىمەي ئۇنى تاپالىمدىم... بىز پەقەت ئاشۇ ساۋاقداشلار يىغىلىشىدا بىر قوللا تانسا ئوينىدۇق مەن مەكتەپكە قايتىپ كەلدىم. بۇ قېتىمقى تەتلى ماڭا ئۆزەم ئويلىغاندەك كۆڭۈل ئازادلىك، تاتلىق كۈيلەرنى ئاتا قىلىدى. ئەكسىچە يۈرىكىمگە چوڭقۇر بىر قىيىداش ئارىلاش ئازاپ ئاتا قىلدى. مەن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن پۈتۈن زېھنىم بىلەن ئۈگىنىش قاينىمىغا چۆكۈپ كەتتىم. بۇرۇنقى شوخ، تىنىمىز زۇلخۇمار كەمسۆز، خىيالچان بىر "كەتاپ خالتىسى، ئۈگىنىش سارىڭى" غا ئايلانغان ئىدى. ئۇنى ئويلىمىدىم دىسەم يالغان بولار... كەچلەردە بىر كۈنلۈك تۇرمۇش بېتىنى ئەتكى بەتكە ئالماشتۇرۇش ئۈچۈن ئۇيقۇغا ئەل بولىدىغان پەيتلەردە ھامان بىر سۆيۈملۈك سىما يۈرىكىمنى غىدىقلايتتى... قانداقتۇر تاتلىق -

ئاچچىق ئەسلىمە، كۆرۈنۈشلەرنى ئاتا قىلاتتى. چۈش كۆرەتتىم، چۈشلەردىن ئۇيغىنىپ ئۈندەرگە نەدەك گاگىراپ ھېلىلا چۈشۈمدە بېلىمدىن قورۇپ تۇتۇپ مەن بىلەن تانسىم ئوينىغان "خۇمار، سېنى بىر قۇچاقلاپ قويايچۇ" دىگەن، "ئەمدى يەنە ئۇكام دىسەك سېنى سۆيۈۋالىمەن" دىگەن "ئۇ" نى ئىزدەيتتىم.. بىراق ئۇ يوق.. يوق.. يوق.....

ئۆزۈمنى ئۆزۈم تىلايتتىم. بۇنداق خىياللارنى قىلىپ ئۆزەڭنى ئازاپلاپ نەمانچە ئاخىملىق قىلسەن؟ ئۇ دىگەن ئاللىبۇرۇن باشقىلارنىڭ ئادىمى. ئۇ ساڭا بىرەر قېتىم سېنى ياخشى كۆرىمەن دەپ باقتىمۇ؟ ئۇ ئۇنداق دىمىگەن ئىكەن ئۇ پەقەت سېنى يېقىن دوست، پەقەت دوستى قاتارىدىلا كۆرۈدۇ. ئۇنىڭدىن ئۈمىدىڭنى ئۈز، بۇنداق ياشاش ئەخمىقانىلىق.. بۇ خىل ياشاش ھاياتىڭنى سانسىزلىغان پۇشايمانغا تولدۇرۇش بىلەن بىللە يەنە نۇرغۇن پۇرسەتلەرنى سەندىن قاجۇرۇۋىتىدۇ... لېكىن بۇ كايىش، بۇ خىلدىكى جىملە شلەرنىڭ ئۈنۈمى قانچىلىك بولۇدۇ دەيسىز؟ ئەلبۇمىنى ئېچىپ ساۋاقداشلار بىلەن چۈشكەن رەسىم ئارىسىدىكى "ئۇ" نىڭ كۈلۈپ تۇرغىنى، تولۇق ئورتىنىڭ ئىككىنچى يىللىقىدا ئوقۇۋاتقاندا يازلىق كانكۇل ۋاقتىدا ساۋاقداشلار بىلەن چاپچالنىڭ ئەۋلىيا چوققىسىغا ئويناپ بارغان ۋاقتتىكى ئۇنىڭ "شۇنچە چىرايلىق يەرگە ئويناپ كېلىپ بىرەر قىز بىلەن رەسىمگە چۈشمىسەك قانداق بولۇدۇ. قېنى ھەممىڭلار بىردىن قىز تاللاڭلار، مەن زۇلخۇمار بىلەن چۈشتۈم ئەمىسە..". دەپ تۇرۇۋېلىپ ئىككىمىزنىڭ بىللە چۈشكەن رەسىمىنى كۆرۈش بىلەن يەنە شۇ سېزىملار ئىلكىدە قالمىمەن. ئۇنىڭدىن رەنجىمەن.. ئۇنى ئەڭ ئەسكى گەپلەر بىلەن تىلايمەن.. تىلاپ.. تىلاپ ئىچىم بوشىغاندەك بولامدىكىن دىسەم يەنە سانسىزلىغان "ئۇ" يۈرىكىمنى تىلغايدۇ..

شۇنداق قىلىپ كۈنلەر ئۆتۈۋەردى. سىنىپ باشلىقىمىز ئالىم يەنىلا ماڭا شۇنداق قىزغىن، تېخى بۇرۇنقىدىنمۇ بەك يېقىنچىلىق قىلىدىغان بولۇپ كەتتى. سەۋەبى ئۇنىڭ ھېلىقى كىچىك مۇھەببىتى ئۇنىڭغا بوي بەرمەي "شوخلۇق" قىلىپ قويۇپ ئۇنىڭ يۈزىنى بەكلا تۆكۈپتۈدەك.. ئۇنىڭدىن كۆڭلى قايتۇدەك.. ئۇ تەسەللىگە، كۆيۈنۈشكە مۇھتاج ئىكەن.. پەقەت مېنىڭ تەسەللى بېرىشىم ئۇنىڭغا ئارام بولىدىكەنمىش.. قىزىق.. مەن باشقىلارنىڭ يۈرەك ياردىسىنى ساقايتىشقا مەلھەم بولسام ماڭا كىم كۆڭۈل بۆلگىدەك؟! ئۇنىڭ ئۈستىگە شەپقەتنىڭ مېنى خاتا چۈشىنىپ قېلىشى دەل مۇشۇ ئالىمنىڭ سەۋەبىدىن تۇرسا..

كۈنلەر نىمىدىگەن تېز ئۆتكەن.....

ئوقۇش ھاياتىمنىڭ ھەممە كۈنلىرىنى سىلەرگە بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بەرسەم زېرىكىپ قېچىپ چىقىپ كېتىسىلەر بەلكىم.. ئۇنىڭ ئۈستىگە كېيىنكى يىللاردا ئوقۇش بېسىمىنىڭ

ئېغىرلىقىدىن كۈندىلىك خاتىرىمىمۇ كۈندە يېزىپ تۇرالمىدىم. بەلكى ئەھمىيەتلىك بولغان ماڭا ئۈنۈملۈك تەسىرات قالدۇرغان كۈنلەرنىلا قالدۇرۇپ قويدۇم.....

شۇنداق قىلىپ مەن ئوقۇشقا كەلگىنىمگەمۇ ئۈچ يىل بولۇپ قالدى. بۇ جەرياندا بىرىنچى يىلدىكى تەتىلدە تولۇق ئۆيگە قايتقىنىدىن باشقا كېيىنكى يىللاردىكى قىشلىق تەتىلدە ئۆيگە قايتمىدىم. يازلىق تەتىلدەمۇ 10-15 كۈن ئۆپچۇرسىدىلا بېرىپ تۇرۇپ كەلدىم. ئىنگىلىس تىلى ۋە باشقا قاتنىشىشقا ئۈگىنىشكە تېگىشلىك بولغان كۇرسلارغا قاتنىشىپ ئوقۇش ھاياتىمدا ئۈگىنىۋالايچۇ دىگەن بىلىملەرنى ئۈگىنىپ ماڭدىم. ئەلۋەتتە مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ئۆز يۇرتۇمدىكى رىئاللىقتىن قېچىپ يۈرگىنىمىمۇ ئىنكار قىلالمايمەن. بەلكىم سىزمۇ ھىس قىلىشىڭىز كېرەك. بۇ رىئاللىق مەندەك يۈرۈشكە دوستلىق قەدىمى بىلەن باشلىنىپ مۇھەببەت مۇھىرىنى چوڭقۇر باسقان قىزنىڭ كۆز ئالدىدا ياخشى كۆرگەن ئادىمىنىڭ ئۇ زارىقىپ كۈتۈشلەرگە قىلچە پەرۋاسىز ھالەتتە يۈرگەنلىكى، قىسقىسى ئۇچرىشىپ قالغان ۋاقىتلاردىمۇ ئاددىغىنە كۆرۈشۈپ قويۇش بىلەنلا چەكلەنگەنلىكى، ئارىلىشىۋاتقان قىزلىرىنىڭ يېڭىلىنىپ تۇرغانلىقىدەك رىئاللىق ئىدى...

ئۇ جەمىيەتتىكى بەزى بالىلارنىڭ تىپىك ئوبرازى بولۇپ قالغان ئىدى. يەنى نىمە دەيمىز... ئۇنى ئاددى زاغرا تىلىمىز بىلەن "سۈيۈك، شاللاق، مەنمەنچى..." دەپ تەسۋىرلىسەك بولار..... بىراق... ئۇ قانچىكى شۇنداق بولمىسۇن ئۇنى ئۇچراتسام ھامان يەنە شۇ تاتلىق سېزىم يۈرۈشىمگە بوسۇپ كىرىپ مېنى قىينايدۇ... دىمەك مەن يەنىلا ئۇنى ياخشى كۆرەتتىم... مانا بۇ رەت قىلغۇسىز ھەقىقەت... مانا بۇ تۇنجى مۇھەببەت ئىدى.

3- يىلىمىزنىڭ يازلىق تەتىلىدە ئاپام رەت- رەت تېلېفون بېرىپ مېنى قايتىپ كېلىشىگە ئۈندىدى. دەل مۇشۇ 21- 22 ياش ۋاقىتلار بالىلارنىڭ ئۆز شەخسىي ھەسسىياتىنى بىرىنچى ئورۇنغا قويۇپ ئاتا- ئانىلارغا بولغان ھەسسىياتى بىلەن ھەسساپلىشىپ كەتمەيدىغان كۆڭۈل يېرىم بولۇش ئازاپلىنىش دىسسە بىرىنچى بولۇپ مۇھەببەت جەھەتتىكى ئازاپلار گەۋدىلىنىپ باشقا ھەسسىياتلار كۆمۈلۈپ قالىدىغان ۋاقىتلىرى بولسا كېرەك. نىمەشكە دەيمىز؟ ئۆزەمنى ئېلىپ ئېيتساممۇ "كۈردىسقا قاتنىشىمەن، بىلىم ئىگەللەيمەن" دىگەن يوغان قالپاقنى كىيىۋېلىپ ئۆيگە قايتىشقا تىرتەكلىك قىلىشىمۇ "ئۇ" نىڭ كۆز ئالدىدىكى يۈرۈشىمگە پىچاق تىققانغا تەڭ قىلىپ يۈرگەن ئىشلىرىدىن يىراق قېچىش بولماي نىمە؟! بولمىسا مەن ئۆز يۇرتۇمنى، ئاتا- ئانا، ئۇرۇق- تۇققان، قېرىنداشلىرىمنى سېغىنىمىدىممۇ؟ ئەلۋەتتە بۇ سېغىنىشلارنى ئاۋۇ ئازاپ يۇتۇۋالغان گەپ... ھەي... بەلكىم بوۋاي- مومايلارنىڭ باشلىرىنى گىلدىگىلىتىپ تۇرۇپ "ھەي ياشلىق... ھەي ياشلىق..." دەپ ئارمان قىلىشلىرىغا ئۇلارنىڭمۇ بېشىدىن شۇنداق

تاتلىق، ئاچچىق ۋاقتلار ئۆتكەنلىكى، ئەسلىمە خاتىرىلەرنىڭ تەمىنى ھېلىمۇ تامشۇۋاتقانلىقى سەۋەپ بولسا كېرەك... كىمدۇر بىرى "ياشلىقتىكى ئازاپنى ئەسلىشىنىڭ ئۆزىمۇ بەك تاتلىق، شېرىن" دېگەن ئىكەن.

شۇنداق قىلىپ ئاپامنىڭ تېلىفوندىكى زارىغا چىدىماي بۇ يىلقى يازلىق تەتىلدىكى كۇرسىغا قاتنىشىش پىلانىمنى ئۆزگەرتىپ يۇرتقا قايتتىم...

ئە، ئانا يۇرتۇم غۇلجا... يازنىڭ ئەسسىق ئاپتاپ - تۇمۇزلىرى بولسۇن، سىم - سىم يامغۇرلىرى بولسۇن سېنىڭ باغرىڭدىكى يېشىللىق، گۈزەللىكنىڭ سېھرى كۈچىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇپ مېھرىلىك قوينۇڭدا چوڭ بولغان مەندەك بىر قىزىڭنىڭ قەلبىدىكى بار ھىسسىياتلارنى ماۋۇ قەلەملەرگە مۇجەسسەم قىلىۋاتىدۇ... بىراق نىمىسىنى ئېيتاي... سېنى تەرىپلەشكە، سەندىكى گۈزەللىكلەرنى، يارقىن كۆرۈنۈشلەرنى تەسۋىرلەپ بېرىشكە مېنىڭ بۇ گال قەلىمىم ھەرگىزمۇ مۇۋاپىق كەلمىگۈدەك... بۇ تەسۋىر، بۇ سۈپەتلەرنى يەنىلا تونۇلغان يازغۇچى شائىرلارغا قالدۇرۇپ شۇ تەتىلدىكى ئاساسى ۋەقەلىكلەرنى يېزىپ يەنە قايتىپ كېتەي!!

مەن قايتىپ كەلگەن ئىككىنچى كۈنى كەچتە دوستۇم مېھرىبان ئۆيگە كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇمچىدە داۋاملىق ئۇچرىشىپ تۇرىدىغانلىقىمغا قارىماي ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قېلىپ كەينىدىن كەلگەن بولغاچقىمۇ ئۇنى سېغىنىپ كەتكەن ئىكەنمەن. بىز ئېسىلىشىپ، سۆيۈشۈپ كۆرۈشۈپ ياتاق ئۆيۈمگە كىرىپ ئولتۇردۇق.

_ئاخىرى كەپسەندە..

_ھەئە... ئاپام بەك يىغلاپ - قاخشاپ تۇرۇۋالدى. ئۇلار مېنى ئۇرۇمچىلىك بىرەرسى بىلەن تېپىشىپ قالدىمىكىن دەپ ئەنسىرىگەن چېغى... مەن كۆزۈمنى قىسىپ قويدۇم.

_دېمىسەڭمۇ شۇغۇ... ئالىم يىغلاپ ئۆزىنى قويغاندۇ سېنى ھە؟

_ۋاي ساراڭ... ئۇنىڭ بىلەن نىمە ئىشىم؟ مەن يا ئۇنىڭ بىلەن يۈرمىسەم...

_بىراق ئۇ ساڭا راستىنلا مەپتۇن بوپ قاپتۇغۇ... ھەي ئاخىمىق، مەيلى ئەمەسمۇ... قارا ئۇنىڭ رەت قىلغۇدەك يېرى يوق. چىراي دىسە چىراي، پۇل دىسە پۇل، ئۈگىنىشىتىمۇ شۇنداق تىرىشچان... ماقۇل دەپ سەنمۇ ئوقۇش پۈتتۈرۈپ ئۇرۇمچىدە قالساڭ بولمامدۇ؟

_نىمە دەيدىغانسەن؟ باشقىلارغۇ چۈشەنمىسۇن... سەنمۇ چۈشەنمەمسەن مېنى... مەن قىيىدىغان ھالدا تۇمشۇقۇمنى سوزدۇم.

_چۈشىنىمەن خۇمارىم... سېنى چۈشەنگەچكە شۇنداق قىلسا ئازراق بولسىمۇ خىيالى تۇرمۇشتىن قول ئۈزەمدىكىن دەۋاتىمەن.

_بولدىلا... مەن ئالدىرىمايمەن.

_قاچانغىچە ئالدىرىمايسەن ھويىت خېنىم.. تاللاپ-تاللاپ تازغا ئۇچرىما
 يەنە... ساۋاقداشلىرىمىزنىڭ ئالدى بالىلىق بولغىلى تۇردى..
 _ھا ھا.. نىمە دەيدىغانسەن.. شۇنچە تېزما؟ ھە راست ئالىي مەكتەپكە ئۆتەلمەي جەمىيەتكە
 چىقىپ كەتكەنلەردىن ئايشەمدىن باشقا توي قىلغانلار يوقتۇ؟
 _بار.. نىمە ئۈچۈنكىن ئۇنىڭ ئاۋازى پەسلەپ كەتتى.
 _مۇنداق دە.. كىمۇ؟
 _بۇ.. ئۇ نىمىگىدۇر تىلى قىسىلغان ھالدا تۇرۇپ قالدى.
 _ۋاي-ۋوي.. دىمەمسەن.. ھەجەپ ئىچىمنى سىقتىڭ...
 _شەپقەت..
 "ۋاڭگىدە" قىلىپ قۇلاق پەردەمگە بىرسى بىرنى قويغاندەك بولۇپ كەتتى. مەن ئولتۇرغان
 ئورنۇمدىن چاچراپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا تىكىلدىم؛
 _بۇ... سەن... نىمە دەۋاتسەن.. ئۇ.. توي قىلىپتۇما؟ يالغان ئېيتىمساڭ بولمامدۇ؟ ماڭا
 چاقچاق قىلمىغىنە بۇنداق..
 _راست خۇمار، ساڭا دىيىشكە رايىم يوق ئىدى. بىراق دىمىسەم ھامان
 ئاڭلايسەن.. قارا.. كوچىغا چىقىپ ئاڭلىغىنىڭدىن بۇ يەردە ئاڭلاپ ئىدىيەرىڭدە تەيارلىق
 بولسۇن دىدىم. شۇ مەنىمۇ مۇرادىدىن ئاڭلاپ بەكلا ھەيران قالدىم...
 _كىم بىلەن؟ مەن بوشاشقان، ماغدۇرسىزلانغان ھالدا ئولتۇرۇپ قالدىم.
 _بەكلا تاسادىپى بويىتۇ. ئوقەت قىلىپ قارىمايغا بېرىپتىكەن. شۇ يەردە بىر قىز بىلەن تونۇشۇپ
 قاپتۇ. قانداق بولىدىكىن بىلمەيمەن نېرى- بېرى تارتىشىپ يۈرۈپ ئۇ قىز بۇ قېتىم ئۇنىڭ بىلەن
 بىللەلا قايتىپ كېلىپ ئۆيىگە كىرىپلۇپتۇ. ئاپىسى يىغلاپ- قاخشاپ ئاغىنىلىرىنى چاقىرىپ
 دىسە ئۇ قىز "قورسىقىمدا بار" دىگۈدەك. شەپقەتمۇ بېشىنى ساڭگىلىتىپلا
 تۇرغۇدەك... شۇنداق قىلىپ شۇ.. ئەتە كەچ رىستوراندا چاي بەرگۈدەك. ساۋاقداشلارنىڭ
 ھەممىسىنى چاقىرىپتۇ.. مۇرادىل سېنىمۇ بارسۇن دىگەنتى...
 ئۇ يەنە نىمىلەرنى دىدى بىلمەيدىم. پەقەت گەپنىڭ ئاخىرى ئۈزۈلمەي تۇرۇپ ئۇنىڭغا قاراپ
 قەھرىم بىلەن ۋارقىرىغىنىمنى، بار ئۆچۈمنى ئۇنىڭدىن ئېلىپ بۇ خەۋەرنى ماڭا يەتكۈزۈپ
 كەلگەن گۇناھىغا قوغلاپ چىقىرىۋەتكىنىمنى غۇۋا ئەسلىيەن...
 ياتىمەن.. كارىۋاتتا لايدەك ئېزىلىپ كۆزلىرىمنى پارقىراتقىنىمچە... كۆز ئالدىمدا بىردە شەپقەت
 كۈلۈمسىرىگىنىچە كېلىدۇ.. بىردە ھېلىقى قارا قۇمچاق قىز نىمىلا بولمىسۇن ئەڭ بىچارىسى
 سەن.. مەنغۇ ئۇنىڭ بىلەن يۈردۈم. سەنچۇ؟ دەپ مەڭسىتىمەسلىك بىلەن دىمىقنى

قاقدۇ... بىردە ئۇنىڭ ئاپىسى بالام.. سىزنى كېلىن قىلاتتىم دەپ ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلايدۇ..... ھەر خىل - ھەر ياڭزا كۆلەڭگۈلەر مېنى ئەگىپ - ئەگىپ ئاخىرى ھېرىپ قالدىمۇ ياكى مەن ھېرىپ قالدىمۇ بىلمەيمەن.....

ئۇيغانسام ئاللىبۇرۇن كۈن چىقىپ چۈش بولاي دەپتۇ. ئېغىرلاشقان بېشىمنى تەستە كۆتۈرۈپ، كۆزلىرىم بېشىمدا تۇرغان ئاپامنىڭ مېھرىبانلىقى، كۆيۈنۈش تۆكۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن ئۇچراشتى..

_ بالام، ئۇيغاندىڭىزمۇ؟

_ ھەئە مەن خېجىللىق ئىچىدە بېشىمنى لىگىشتىم.

- تاماق تەييارلاپ قويدۇم. ئىسسىقدا ئىچىۋىلىڭ، كەچكچە ئۈگىنىش، ئۈگىنىش دەپ نېرۋىڭىز بەك ئاجىزلاپ كېتىپتۇ... ئاپام يەنە نىمىلەرنىدۇر دېمەكچى بولغاندەك تەمشىلىپ قويۇپ مېنىڭ سارغىيىپ كەتكەن ئەپتىمگە قاراپ لايىق كۆرمىدىمۇ ئىشقىلىپ گەپ قىلماي چىقىپ كەتتى.

ئۇزاق، ئۇزاق ئويلىنىشلاردىن كېيىن بىردىنلا ئاجايىپ بىر غەيرەتكە كەلدىم. مېھرىبانغا تېلېفۇن قىلىشىم بىلەن ئۇ دىگەن چالۋاقاپ، تونۇگۇن مېنىڭ قىلغان ئەسكىلىكلىرىمنى دەپ توختىمايلا سايىراپ كەتتى. ئۇنىڭ زۇۋانىنى ئاران بېسىپ ئەپۇ سوراپ ئاندىن كەچتىكى توي ئولتۇرىشىغا بىللە بارىدىغانلىقىمنى دىدىم. ئۇ ھوشىدىن كەتتىمۇ ئىشقىلىپ سادا چىقىرالمىيالا قالدى..... مەن ئالدىرىماي مونچىغا چۈشۈپ چىقىپ ئەينەك ئالدىدا ئىككى سائەتچە ئولتۇرۇپ تۇجۇپىلەپ گىرىم قىلدىم. نىمە ئۈچۈندۇر بۇ ئىشلارنى قىلىش جەريانىدا پەقەتلا تىترەپ، ئالاقزادە بولۇپ ئازاپلىنىپ كەتتىم. ئەكسىچە يېقىن دوستۇمغا قولداش بولىدىغاندەك تەمكىنلىك بىلەن ئۆز ئىختىيارلىقىم بىلەن شۇنداق ياخشى تەييارلىق قىلىۋاتاتتىم.. قىزىق.. بۇرۇن ئۇنىڭ باشقا قىزلار بىلەن ئارىلاشقان خەۋىرىنى ئاڭلىسام ھەپتە كېسەل چىراي بولۇپ كېتىدىغان ئادەم بۇگۈن نىمە بولىدۇمكىنە؟؟؟ يۈرىكىم مۇزدەك، سوغۇق ئېقىمغا لىققىدە توشقان ئىدى. خۇددى بۇگۈنكى توي قىلىدىغىنى ئۇ بولماي مەندەك.. مەن ئۇنىڭغا توي قىلىپ ئۆزۈمنى تونۇتۇپ قويدىغاندەك.....

ئادەتتە گىرىم قىلىپ بۇنداق ياسىنىپ يۈرۈشكە نەدە چولا دەيسىز.. مەكتەپتە ئېغىر - ئېغىر كىتاپلارنى كۆتۈرۈپ بولالمىي مۇكچىيىپ كېتىدىغان تۇرساق بۇنداق ياسانساق كىتاپلار بىزنى بېسىۋالار.. ئادەتتە چىرايلىق سەتلىكىمگە پەرۋامۇ قىلىپ كەتمەيتتىم. ئىشقىلىپ باشقىلار مېنى ئاق - سۈزۈك دەپ تېرەمنى ۋە كۆزى چىرايلىق دەپ كۆزۈمنى ماختىشىدۇ. ھى ھى.. تۈپ - تۈز

ئوغۇل بالا مېجەز بولغىنىم بىلەن ئاۋازىم خېلى يېقىملىق بولسا كېرەك. ياتاقتىكىلەرگە كەلگەن تېلىفونلارنى ئېلىپ قالسام ئۇلار مېنى ئاۋازى بەك تاتلىقكەن دەيمىش....

ھەي بۇلارنى سۆزلىمەي بۇ كۈندىكى يا سىنىشىمنى سۆزلەي ھە.. سېتا قىلىنغان گىرىمىم ۋە سورۇنغا ماسلىشىدىغان كىيىملەرنى كىيىپ ئەينەككە قاراپ باقسام خېلى "بولۇدىغان قىز" بولۇپ قاپتىمەن. شەپقەت سۆسۈن رەڭگە ئامراق ئىدى. تەتلىنىڭ ئالدىدا قىزلار بىلەن ئايلىنىپ يۈرۈپ سۆسۈن رەڭلىك شۇنداق چىرايلىق بىر كۆينەكنى كۆرۈپ باھاسى شۇنداق قىممەت بولسىمۇ سېتىۋالغان ئىدىم. مېنى مەپتۇن قىلغىنى كۆينەكنىڭ پاسۇنى ۋە باشقا ئالاھىدىلىكلىرىدىنمۇ بەك رەڭگىنىڭ سۆسۈن بولغانلىقى ئىدى. ئەسلى بۇ كۆينەكنى ئۇنىڭ تويغا ئاتاپ ئاپتىكەنمەن. مەيلى نىمىلا بولسۇن.. مەن دوستۇم مېھرىبان بىلەن تاقىلداپ تۇرۇپ يۈرىكىمدىكى ئازاپلارنىڭ قەبرىگاھى بولغان "مۇراسىم"غا قاراپ مېڭىپ كەتتىم....

توي شاتلىق رىستوراندا ئىكەن. يول بويى مەن شۇنچە تېتىك جۇشقۇن، ئەكسىچە مېھرىبان شۇنداق ئېغىر، ھېلىدىن - ھېلىغا پۈتلىشىپ، مۇدۇرۇپ مېنىڭ ئىچىمنى سىقىۋەتتى. كۈلكىلىك گەپلەرنى قىلىپ قاقاقلاپ كۈلسەممۇ، ئۇنىڭدىن ئۇنى - بۇنى سورىساممۇ ماڭا تەشۋىش بىلەن شۇبھىلەنگەندەك قاراپ قويدۇ. بىچارە دوستۇم.. ئەھتىمال مېنى قاتتىق ئازاپتىن ئېلىشىپ قېلىۋاتامدىكىن دەپ ئەنسىرەۋاتقان بولسا كېرەك. بىز يېتىپ بارغاندا رىستوراننىڭ ئالدىدا ئادەم شۇنداق كۆپ ئىدى. ئوھوي.. ئۆيدە يىغلاپ دارازا تارتىپ يېتىپ قالماي كەلگىنىم ياخشى بوپتۇ جۇمۇ.. بولمىسا بۇنداق يىگىت كاستىيۇم بۇرۇلكا كىيىپ گۈل تاقاپ، قىز قىپ - قىزىل مۇراسىم كىيىمى كىيىپ گۈل تاقاپ ئىشىك تۈۋىدە تۇرۇپ مېھمانلارنى كۈتۈۋاتقان خەنزۇ پەدىسىكى توي مۇراسىمىنى كۆرەلمەي ئارماندا قالاتتىمكەن...

مۇرادىل بىزنى يىراقتىنلا كۆرۈپ يېتىپ كەلدى.

_يا ئاللا بارمۇسەن بۇ دۇنيادا؟ ياخشى تۇردۇڭمۇ؟ غىپىدە كېلىپ غىپىدە كېتىپ قالماقچىمىنىڭ ئۈرۈمچى شەھرىگە...

_مەنغۇ ياخشى تۇردۇم. ئۆزەڭچۇ؟ تولا سېسىق گەپ قىلما ھە.. مەن توي ئوينىغىلى كەلدىم. سېنىڭ سېسىق گېپىڭنى ئاڭلىغىلى كەلمەيدىم.. مەن ئۇنىڭ "ئۈرۈمچى شەھرىگە" دەپ تەنە قىلىشىغا قايتۇرما زەربە بەرگەن ئاساستا كۈلۈپ كۆرۈشتۈم.

_يا ئاللا.. تەتلى دىگەن كالا ئارام ئالدىغان ۋاقىت دەيمەن.. كەلگىنىڭ ياخشى بوپتۇ.. سەن بىلەن چىقىشىۋالسام ھىلى چىقىشىدىغانغا ئاشماي قالامسەنكىن.. ئۇ دائىمقەدەك گەپ قىلىپ سېلىپ ئىتتىك گېپىدىن توختىۋالدىدە گۇناھكارلارچە.. بۈگۈن بەك چىرايلىق بولۇپ كېتىپسەن.. دەپ قوشۇپ قويدى.

— شۇنداقمۇ؟! — مەن پېتىمدىن چۈشىمگەن ھالدا كۈلۈپ قويدۇم. ھەي بىزنى مۇشۇ يەردە گەپ بىلەنلا ئۈزۈپتۇ، تەمەيدىغانسەن؟ ھېچ بولمىغاندا ئاۋۇ "بەختلىك توي قىز - يىگىتنى" بولسىمۇ تەبرىكلىگىلى قويارسەن!!

شۇ گەپ بىلەن بىز ئۇلار تەرەپكە قاراپ ماڭدۇق. ئۇھ.. شەپقەت سۇررەك كاستىيۇم - بۇرۇلكا، ئىچىگە ئاپپاق كۆينەك كىيىپ سارغۇچ گالدىستۇك تاقاپ باشقىچە سالاپەتلىك بولۇپ كېتىپتۇ. كۆزلىرىمىز ئۇچراشتى.. شۇ دەقق شۇ مىنۇتتا يۈرىكىم كۆكرەك قەپزىدىن چىقىپ كېتىدىغاندەك قاتتىق سوقۇپ كەتتى. مەن ئەمەكەندە ئۆزۈمنى قاتتىق تۇتۇپ بايادىن بېرىقى سالاپىتىمنى، تۇرقۇمنى ساقلاش ئۈچۈن مەھرباننى تېخىمۇ چىڭ تۇتۇۋالدىم. شەپقەتنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ، ھودۇقۇش، تەمتىرەشكە ئوخشايدىغان سېزىملار چاقناپ ماڭا قاراپ قېتىپ قالغان ۋاقىتتا مەن ئاستاغىنە قولۇمنى ئۇزاتتىم.

— مۇبارەك بولسۇن!!

ئۇنىڭ قولۇمنى تۇتۇشى بىلەن يەنە ھېلىقى "سىرىدە" قىلىپ ئۆتىدىغان سېزىم يۈرەك - باغرىمنى تېشىپ ئۆتتى. ئۇنىڭ قوللىرى بوش تىترەۋاتتى.

— يېقىن دوستۇمنىڭ تويى دەپلا كەلدىم جۇمۇ.. بولمىسا كەلمەيدىتتىم. مەن كۈلۈمسىرىدىم.. بىلىمدىم.. بۇ كۈلۈمسىرىشىم سائەتلەپ ئەينەك ئالدىدا ئولتۇرۇپ مەشىق قىلغان ھېلىقى كۈلۈمسىرىشىمگە ئوخشاش چىقىمۇ ياكى لەۋلىرىم تارتىشىپ چىرايم تاتىرىپ يىغلامسىرىغان كۆرۈنۈشتىكى كۈلۈمسىرىش بولۇپ چىقتىمۇ.. ئەشقىلىپ مەن تۇنجى قەدەمنى مۇۋەپپىقىيەتلىك ھالدا باسقان ئىدىم.

— ھەي يېڭى كېلىنچەكنى بىزگە تونۇشتۇرماي تۇرامسەن؟! — مەھربان كەيپىياتنى تۈزەپ ئاۋاز قاتتى.

— ھە.. ئۇ ئۈندەرەپ ئېسىگە كەلگەن ئادەمدەك دۇدۇقلىغىنىچە _ بۇ.. ئىسمى ئالمىرە.. بۇلار مەھربان، زۇلخۇمار، مېنىڭ بىر سىنىپتا ئوقىغان يېقىن دوست ساۋاقتا شىرىم بولىدۇ!!

— ياخشىمۇسىز؟ مۇبارەك بولسۇن!! — مەن نەزىرىمنى ئۇنىڭ بەختلىك مەھبۇبەسىگە تىكتىم. پاھ.. ئۇ قىز بىرلا قاراشتا كىشىنى مەپتۇن قىلغۇدەك چىرايلىق ئىدى. ئاپپاق يۈزلىرى، سىزىپ قويغاندەك ئەگم قاشلىرى، ئېقىپ چۈشكەندەك بۇرنى ئاستىدىكى ئويماقتەك ئېغىزى، نازلىق تۇرقىغا خويىمۇ ياراشقان قىز - قىزىل كىيىمنىڭ ئىچىدە بەئەينى كىنۇ ئارتىلىرىدەك ئۆزگىچە بىر خىل نازاكت تۆكۈلۈپ تۇراتتى.

ياخشىمۇ سىز، سىز بىلەن تونۇشۇپ قېلىشنى بەك ئويلايتتىم. ئۆيىمىزدە سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى كۆپ ئاڭلىغانىم. ئۇ سۆزلىگەندىمۇ ئاجايىپ ئەركىلەپ ناز بىلەن سۆزلەيدىكەن. ماڭا تىكىلگەن كۆزلىرىدە بىر خىل رەشك تۇيغۇلىرىنىڭ ئىپادىسىنى كۆرۈپ قالدىم.

شۇنداقمۇ؟ بۇرۇن ئوقۇۋاتقان ۋاقىتلىرىمىزدا بىللە تەكرار قىلىمىز دەپ ئۇ ئۆيگە تولا باراتتىم. شۇڭا بەلكىم... مەن ئوڭايىسىز ھالەتتە جىلمىيىپ قويدۇم.

بىز كىرگەچ تۇرايلى ئەمىسە مېھرىبان قولىمدىن تارتىپ مېنى ئىچكىرىگە ئېلىپ ماڭدى. رىستوران ئىچىدە ئادەممۇ ئاز ئەمەس ئىدى. بىر سىنىپ ئوقىغان، پارالىل ئوقىغان ساۋاقداشلارنىڭ ھەممىسى دىگۈدەكلا بار ئىكەن. ئۇنىڭدىن باشقا شەپقەتنىڭ جەمىيەتكە چىققاندا تونۇشقان، ئوقەت قىلىش جەريانىدىكى دوست - بۇرادەرلىرىمۇ خېلىلا كۆپ ئىدى. قىزلاردىن ساۋاقداشلىرىمىز بولۇپ بىر ئىككى ئۈستەللا بولۇپ شەپقەتنىڭ نەۋرە ھەدە - سىڭىللىرى، ئۇرۇق تۇققانلىرىنىڭ قىزلىرى بولۇپ بىر ئۈستەلدە بار ئىدى.

ھايات قانۇنىيىتى، تەغدىر موھۇرى دىگەندىن ھېچكىم قېچىپ قۇتۇلالمىسا كېرەك. شۇنچە چىرايلىق، شۇنچە نازاكا تىلىك ئۇ قىزنىڭ شۇنچە يىراق يۇرتتىن ناتونۇش يۇرتقا كېلىپ مۇشۇنداق بىر خىل ئۆزىمىزنىڭ زور داغدۇغا بىلەن قىلىنىدىغان توپلىرىنىڭ ئەكسىچە ھالدا ئاددىغىنە توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ ئولتۇرۇشمۇ شۇ مۇھۆرلەرنىڭ ئۇ قىزنىڭ ھايات بېتىگە ئاللىبۇرۇن بېسىلغانلىقىدىن بولسا كېرەك. تۇيۇقسىز قەلبىدە ئۇ قىزغا نىسبەتەن بىر خىل ھىسداشلىققا ئوخشاپ كېتىدىغان تۇيغۇنىڭ باش كۆتۈرۈۋاتقانلىغىنى ھىس قىلىپ قالدىم.

توي مۇراسىمى باشلاندى... گەرچە توي قىز - يىگىت يارىشىملىق توي كىيىملىرى بىلەن ھەممەيلىن ئورۇنلىشىپ بولغان پەيتتە غۇلجا ياشلىرىنىڭ قايناق ھىسسىياتتا ئاكاردىيۇن تارتىپ جىر جېرلاپ، ئۇسۇل ئوينىشىپ، ئەشكىدىن كىرىشى بىلەن ئۈستى - بېشىغا چېچىلغان گۈل بەرگىلىرى، يالتىراقلار بىلەن نۇرلىنىپ قىمىقاس - چوقان، ھاياجان بىلەن كىرىپ سورۇنغا كەلگەن بارلىق دوست - يارەنلىرىنىڭ بەخت تىلەكلىرىگە كۆمۈلگەن ھالەتتە باشلانمىغان بولسىمۇ يىگىت بېشىنىڭ ئۇلارغا تىلەپ ئېيتقان تىلەك سۆزلىرىدىن كېيىن قىز - يىگىتنىڭ تانسا ئوينىشى بىلەن باشلاندى...

ئۇلار تانسا ئوينىۋاتاتتى. ئۇلارغا قاراپ مېيىقىمدا "ھېلىقى جاپالىق رېپىتسىستىن كېيىنكى تەبەسسۇم" نى جىلۋىلەندۈرۈپ ئولتۇرۇمەن. خىيالىمدا مەن شەپقەت بىلەن توي كۆيىنكى كىيىپ تانسا ئوينىۋاتاتتىم. بەختتىن خۇمالاشقان كۆزلىرىمنى ئۇنىڭدىن قاچۇرغان ھالدا گۈلدۈراس ئالغىش تىلەكلەرگە كۆمۈلۈۋاتاتتىم... ئەمەن قەدەر بەختلىك كۆرۈنۈش ھە؟؟؟

قوپە، تانسا ئوينىمىز!!

خىياللىرىمنى بۆلۈپ مۇرادىل قولىنى تەڭلىگىنىچە ئالدىمدا تۇرۇپتۇ. قىز - يىگىت ئاللىبۇرۇن ئورنىدا ئولتۇرۇپ سورۇن ئەھلىنىڭ سەھنىنى پېتىقدىشى ئۈچۈن ئىجازەت قىلىنغان ئىكەن. "ساز باشلىنىشىغىلا كەلگىنىنى بۇنىڭ" مەن ئىچىمدە غۇدۇراپ تېشىمدا نازلىق كۈلۈپ قوبۇپ ئورنۇمدىن تۇردۇم.

ۋالىس... بۇ موزىكىغا تانسى ئويناشنى بەكلا ياخشى كۆرەتتىم. مۇرادىل شوخ، ئويۇنچى بولغاچقا بۇنداق تانسىلارنىڭ قېپىنى يارىدىغىنىدىن ئىدى. مەنمۇ بار كۈچۈمنى پۈتلىرىمغا يىغىپ لەرزىلەپ ھالەتتە ئۇنىڭغا ماسلىشىپ پىرقىراشقا باشلىدىم. توغرا... بۇگۈن بۇ سورۇندىكىلەرنىڭ تەڭدىن تولىسىنىڭ كۆزى مەندە... مەن شوخ، جۇشقۇن ھالەتتە ئۆزۈمنى ھېچ ئىش بولمىغاندەك كۆرسىتىشىم كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن كەلمىسەم نىمە بار ماڭا؟؟ بۇنىڭ توپىنى ئاڭلىغان، ئىككىمىزنىڭ بەكلا يېقىن ئۆتمىدىغانلىقىنى بىلىدىغان ھەتتا ئىككىمىزنىڭ مۇناسىۋىتىنى كۆپتۈرۈپ دېيىشىدىغان تونۇش - بىلىشلەرنىڭ مېنىڭ بۇ روھلۇق ھالىتىمدىن ياقا چىشلەپ ماڭا ئىچ ئاغرىتىش نەزىرى بىلەن قاراپ قېلىشىمنىڭ ئالدىنى ئېلىشىم كېرەك... شۇنى دېمەسەم ئاھ - ۋاھ دەپ يوتقانغا پۈركۈنۈپ بىچارە ئاپامنىڭ مېنى بۇ دۇنياغا ئاپىرىدە قىلغان گۇناھىغا يۈرىكىنى يەپ ئەرۋاھ چىراي بولۇپ ئۆيدە ئولتۇرمامتىم؟؟؟

تۇنجى قول تانسىدىن كېيىن بىرەر سازمۇ ئارام ئالىمىدىم. قېتىقنىپ قىلغان گىرىملىرىمنىڭ، چىرايلىق كۆيىنىكىمنىڭ بەدەن گۈزەللىكىمنى ئۆزگىچە نامايەن قىلىشىمنىڭ نەتىجىسىمۇ ئىشقىلىپ مېنى توختىماي تانسىغا تەكلىپ قىلغانلارنىڭ، بۇرۇندىن مېنى ياخشى كۆرۈپ قېلىپ ئېغىزىدىن چىقىرىلماي ئازاپلىنىپ ئۆتۈۋاتقان "بىچارە ئاشىق"لارنىڭ، مۇشۇ سورۇندا بىرلا كۆرۈپ "ماڭا كۆيۈپ قالغان" كۆيۈكلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمىدى....

ئوينىۋاتىمەن، پىرقىراۋاتىمەن، كۈلۈۋاتىمەن... شۇنچە خوشال... شۇنچە تەبىئى... ناگان - ناگاندا شەپقەتنىڭ كۆزلىرى بىلەن كۆزۈم ئۇچقىشىپ قالىدۇ... ئۇ كۆزلىرىدىن نامەلۇم تۇيغۇلارنى چاچراتقىنىچە مەندىن كۆز ئۈزمەيلا ئولتۇرۇدۇ... ئۇنىڭغا قارىمىساممۇ سەزگۈلۈرۈم ھىس قىلىپ تۇرۇدۇ... كۆزلىرىدىن ئۇچقان تۇيغۇلار كېلىپ مېنى ئەيىپلەۋاتىدۇ، ماڭا قىداۋاتىدۇ...

"توۋا خۇمار، سەن راستىنلا مېنى قىلچىمۇ ياخشى كۆرمەيدىكەنسىن ھە... نىمانچە خوشالسەن؟"

"بۇ سېنىڭ ھاياتىڭدىكى خوشاللىق مىنۇتلار تۇرسا خوشال بولمىسام قانداق بولۇدۇ؟ ئۇنتۇپ قالما... بىز دىگەن يېقىن دوست"

"بىز پەقەتلا دوستما؟ ئەمىسە قەلبىڭدە مەن پەقەتلا يوقما؟"

"سېنىڭ بۇ گەپلەرنى دېيىشكە سالاھىيىتىڭ توشامدۇ؟ سەن دەپ باقە.. ئەمىسە مەن قەلبىڭدە نىمىگە ھېساب؟"

"ماڭا قىيىدىما.. مەن ساڭا لايىق كەلمەيمەن؟"

"سېنىڭ قەلبىڭدىكى مۇھەببەت پۇل، مال - دۇنيا سالاھىيەت بىلەن ئۆلچىنەمدۇ؟ بۇ تەرەپتىن سېنىڭ روھىڭ بەك پۇچەككەن شەپقەت"

"بۇگۈنكى تويغا كەلگىنىڭ مېنى ئازاپلانغىنىڭ ئەمەسمۇ؟؟؟"

"ئوھۇي مۇنداق دە.. سەنچە مەن كەلمىسەملا سەن خوشال بولالايسىەن شۇنداقمۇ؟ ۋىجدانىسىز، ئەبلەخ.."

.....

كۆزلەردىن چاچرىغان ئۇچقۇنلار ئىككى يۈرەكنىڭ تۈۋىشلىرىنى شۇ يوسۇندا بىر - بىرىگە يەتكۈزۈۋەرگەنمۇ بولار ئىدى. بىراق.. توي ئاخىرلاشتى...

بىز سىرتقا چىقتۇق.. قايتىشىمىز كېرەك. ئەمدى بەختلىك قىز - يىگىت بىلەن خوشلىشىپ ئاستا ئۆۋىمىزنى تېپىۋالماستاق ماۋۇ سۇپ - سۈزۈك سۈيۈقلۈكنىڭ ئەسىرىگە ئايلىنىپ كالىدىكى توغرا ئۇقۇملارنى ئوڭ تەتۈرگە بۇراپ مۇرتى كەلگەندە "بىز ئىچمىسەك بولمامدۇ" دىمەي ئەكسىنچە بىرسى ياتقۇزۇۋېلىپ كانىيىنى ئېچىپ قۇيغاندەك "ھەممىنى قىلغان شۇ ھاراق" دەپ ئۆزلىرىنىڭ سەتچىلىكىنى جانسىز جىسىمغا دۆڭگەشكە ئۇستا "قىز ئوۋچىلىرى" بىزگە "ئاشىق" بولۇپ قەلبىنى يىرتىپ ھېرىپ قالىدۇ...

مېھرىبان ئىككىمىزمۇ خوشلىشىۋاتقانلار شالاڭلاشقان پەيتتە ئۇلارنىڭ ئالدىغا باردۇق.

- بىز قايتايلى، خەير، بەختلىك بولۇڭلار!!

_ قايتامسىلەر؟ شەپقەتنىڭ ئاۋازى تىترەپ كەتتى.

_ قايتىمىزدە ئەمدى.. قايتماي سەن بىلەن ئۆيۈڭگە بارساق بولماس.. ماۋۇ كېلىنچەك سۇر - توقاي قىلىپ قوغلىۋىتەر بىزنى... بىزنى قاچان كېتەرەك دەپ كۆزى تۆت شۇ تاپتا.. مېھرىبان ئاچچىق بىلەن شۇنداق دىدى.

_ نىمانداق گەپ قىلسەن؟ مەن ئۇنىڭ قولىنى تارتىپ ئىتتىك گەپ قاتتىم توي شۇنداق ياخشى ئۆتتى، بەختلىك بولۇڭلار، ئالمىرە، تونۇشۇپمۇ قالدۇق. مەنغۇ ئۇرۇمچىگە قايتىمەن. كۆپ ئۇچرىشالماستىقىمىز مۇمكىن. باشقا قىزلارمۇ كۆپ، سىزنى ھەرگىز يالغۇزسىرتىپ قويمايدۇ.. ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ ئۆتۈڭ!!

شەپقەتنىڭ ماڭا سۇنغان قوللىرى جاۋاپسىز قالدى.. مەن بۇرۇلۇپ مېھرىباننى قولتۇقلىدىم - دە، مېڭىپ سەل نېرىدا تۇرغان تاكسىغا چۈشتۈم.

بۇ ئويۇننىڭ ئەڭ ئاخىرقى كۆرۈنىشىنى مانا مۇشۇنداق غەلبىلىك ئويىناپ تۇگىتىۋەتتىم. مانا بۇ تۇرمۇش.. مانا بۇ تىراگىدىيەلىك تۇرمۇشنىڭ كومىدىيەلىك كۆرۈنۈشلىرى.... مېھرىبانلارنىڭ ئايلىرى يېزىدىكى تۇققانلىرىنىڭكىگە كەتكەنلىكى ئۈچۈن تويىدىن قايتىپ ئۇنىڭ ئۆيىدە قونۇدىغان بولۇپ ئاپامدىن رۇخسەت ئېلىپ چىققان ئىدىم. جىمجىت ئۆي... ئۇمۇ جىم... مەنمۇ جىم.....

شۇ تاپتا روھىم جىسمىمدىن ئايرىلىپ چىقىپ كەتكەندەك.. ئۆيىدە بىر نۇقتىغا كۆزلىرىمنى تىكىپ باياتىنقى شوخ، جىلۋىگەر قىياپەتتىن ئەسەرسىز ئولتۇرغان بىر جەسەت ئىدى.... تېلىۋۇزۇر سۆزلەۋىتىپتۇ... ئۇنىڭدىكى قانداقتۇر بىر كۆرۈنۈشكە قاراپ كۈلدۈم.. مېھرىبان چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈرۈپ ماڭا قارىدى - دە كۈلۈدىغان ئىش ئوخشايدۇ دەپ ئۇمۇ كۈلدى.. ھا.. ھا.. ھا.....

كۈلۈۋەردىم.. كۈلۈۋەردىم... ھېچ توختىيالمايدىغان ئەمەسمەن.. مېھرىبان كۆزلىرىنى چەكچەيتكىنىچە قورقۇنۇپ ئارىلاش ماڭا قاراپ قېتىپ قالغان ئىدى... كۈلۈش... ئاستا - ئاستا ئىسەدەشكە.. ئەلەملىك ئىسەدەشكە ئايلاندى.....

شۇ يىغىلار بىلەن ھەممە پىغان، ھەسرەتلەر ئۇنتۇلۇپ كەتكۈسى... شۇ يىغا ئەتە ماڭا تېخىمۇ كۈچ - قۇدرەت ئاتا قىلغۇسى... بۇنىڭدىن كېيىنكى ھاياتىمدا تېخىمۇ ئۇستا ئارتىس بولۇپ تۇرمۇش بەتلىرىمنى كۈلكىگە ئوراپ ئۆتكۈسى.....

ئاپامنىڭ قىيىداشلىرى، دادامنىڭ نەسەپلىرى نەتىجىسىدە ئۆيىدە ئىككى ھەپتە تۇردۇم. بىراق تالا - تۈز دىگەنگە چىقمىدىم. شەپقەتنىڭ توي قىلىپ كېتىشى بىلەنلا مېنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ھىس قىلىشىپ يەتكەن نەچچە ساۋاقداشلىرىم (تويىدا ئۇچراشقان) مېنى ئۇ يەر - بۇ يەرگە تولا تەكلىپ قىلىپ، تولا ئۇچۇر يوللاپ ئارامىمنى قويمىدى. بىراق مەن.. ئىشىنەمسىز.. ھەتتا ئىككىنچى قەۋەتتىكى ئۆيىمىزدىن پەسكە چۈشۈپمۇ قويمىدىم. كۈندە تۆت - بەش ۋاق تاماق يەپ، مىدىر - سىدىر قىلماي سافاغا چاپلىشىپ تېلىۋۇزۇر كۆرۈپ زېرىكىمىدىم. ھا.. ھا.. سەمىرىپ تىقىلىپ قالدىمىكىن دەپ پەرەز قىلدىڭىزمۇ... مەنمۇ شۇنداق بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتىم. ئەكسىنچە نەچچە كىلۇ ئورۇقلاپ كېتىپتىمەن.....

- ۋاي ئاللا.. سەن بارمۇ يوقمۇ؟ - مېھرىباننىڭ مەھمان كۈتۈش ئۆيىدە ئاپام بىلەن ئەھۋاللاشقىنى ئاڭلىغان بولساممۇ ئېرىنچەكلىك بىلەن ھوجرا ئۆيۈمدە ياتىۋەرگەن ئىدىم ئۇ چاڭلىدىغان پېتىلا كىردى - دە، ئۈستۈمگە ئۆزىنى تاشلاپ مېنى بېسىۋالدى.

- ۋوي ساراڭ.. سەندەك پور كۆتەكنى كۆتۈرەلەمتىم؟ كەچكىچە كۈچىدىن كىرمەيدىكەن بۇ كوچا سارىڭى..

— ھەجەپ چىرايلىق يېتىپ كېتىپسەنغۇ خېنىم. . شۇ تاپتا كىمنى ئويلاۋاتسەن؟ ئالىمنى سېغىنىپسەن ھە. . ئاپاڭدىن ئاڭلىسام ئۈرۈمچىگە كېتىمەن دەپ جىدەللا قىلىدىكەنسەن. .
— ئوھۇش، ئىشىڭنى قىلە. . ئۇنى. . بۇنى ئويلايدىغانغا زۇلخۇمارنىڭ كاللىسى قېيىپ قالمىدى سەندەك؟؟

— مۇنداق دە. . مەن كىمنى ئويلاپتىمەن. . دىگىنە قېنى دىگىنە قېنى. . ئۇمېنى توختىماي غىدىقلاشقا باشلىدى. . ۋايەي. . مېنىڭ غىدىقىم شۇنچىلىك كېلىدۇكى بىرەرسى ئازراقلا غىدىقلاپ قويسا جېنىم چىقىپ كېتىدىغاندەك بولۇپ كېتىمەن. .
— ۋاي بولدى. . دىمىگەن بولاي. . ئاپپاق ھەدە. . تاتلىق ھەدە. . مەن ئەل بولدۇم. . كۆزلىرىمدىن ياش چىقىپ كەتتى. ئۇ غەلبە قىلغاندىن كېيىنلا ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ قولىمنى تارتىپ تۇرغۇزدى.

— دەپ باقە. مەن قانداق خەۋەر ئەكەلدىم؟

— توي خەۋىرىما؟ يەنە بىرەرسى توي قىلامدىكەن؟

— ۋاي ساراڭ. . مەن ھۆتۈتخان بولمىسام كەچكىچە توي قىلىدىغانلارنى تىزىملاپ يۈرۈدىغان ئۇ پومىسلىق لەۋلىرىنى پۈرۈشتۈرۈپ ماڭا ئالىيىپ قويۇپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، تاپە، تاپالمىساڭ خەۋىرىمنى ئېلىپ كېتىمەن.

— تاپالمىدىم. . ھە تاپتىم، تاپتىم. ئاخشىام دىلشات بىلەن كۆرۈشتۈم دەۋاتاتتىڭ. . مەن ئاۋازىمنى پەسلىتىپ ئۇنىڭ قولىغا پىچىرىلدىم دىلشات سېنى سۆيۈۋاپتۇدە. .

— ئىشىڭنى قىلە. . ئۆلمىگۈر. . ئۇ قىزىرىپ كەتتى، ئاندىن گۈلۈپ تۇرۇپ ئۇنداق قىلىشىمۇ خەۋەر دەپ ساڭا كۆتۈرۈپ كېلەمتىم؟

— مانا دىمىدىمۇ راسكەن ھە. . ھەي، ھەي ماڭا دىگىنە. . قانداق بولىدىكەن؟ سەن قانداق قىلىدىڭ؟

— ۋاي ماڭغىنە ساراڭ ئۇ قىپ. قىزىل بولۇپ كەتكەن يۈزلىرىنى ئالقىنىدا ياپقىنچە كۈلۈشكە باشلىدى. جۇۋاينىمەك، ، ساراڭ. .

ئۇنىڭ بەخت ئىلكىدە قىزىرىپ تۇرۇپ كۈلۈشلىرىگە شۇنداق ھەۋىسىم كەلدى. دىلشات بىزدىن بىر يىللىق يۇقىرى ئوقىغان بالا ئىدى. ئۇ مەكتەپ پۈتتۈرۈپ مالىيە. ئىقتىساد ئونۋېرسىتىغا بارغان ئىدى. مەھربانمۇ شۇ مەكتەپكە قوبۇل قىلىنىپ بارغاندىن كېيىن بىر يۇرتلىق دەپ ئىزدىشىپ يۈرۈپ بىللە بېرىپ كېلىپ بىر. بىرنى ياخشى كۆرۈشۈپ مۇھەببەتلەشكەن ئىدى.

_ ھەي.. تولا گەپنى ئېپقاچما!! - مېھرىبان جىددى ئاھاڭدا تۇرۇپ _ سېنى كەلسۇن دەيدۇ _ دىدى .

_ كىم؟

_ شەپقەتنىڭ ئاپىسى، مۇھىم گېپىم بار، بىر كېلىپ مەن بىلەن كۆرۈشۈپ كەتسۇن دەيدۇ .
_ قاچان؟

_ بۈگۈن كەچتە

_ نىمە قىلىدىكەن مېنى ..

_ بىلىمدىم .

مەن قانداق قىلسام بولار دىگەن نەزەردە مېھرىبانغا قارىدىم . شەپقەت دىگەن ئىسمىدىن لەرزىگە كەلگەن جىسمىم نەچچە كۈندىن ئۇيقۇلۇق ھالەتتە ياتقان نېرۋىلىرىمنى سەگەكلەشتۈرۈپ ئىچ - ئىچىدىن سېغىنىش، تەشلىققا ئوخشايدىغان بىر سېزىم كەلكۈندەك يامرىماقتا ئىدى .

_ مەنچە چوڭ ئايالنىڭ لەۋزىنى يەردە قويماي بارغىن!! نىمە گېپى بار ئاڭلاپ باقماسەن!!

_ سەن بىللە بارە، مەن ئۆزۈم يالغۇز بارسام بىئەپ بولار ..

_ ئۇغۇ شۇ .. ھازىر بۇرۇنقىغا ئوخشىمايدۇ دىگىنە .. ئۇنىڭ ئۈستىگە خەق گەپ تاپمەن دەپ ئارانلا تۇرۇدۇ . ماقۇل ئەمىسە مەن بىللە باراي!!

كەچنى ئاران قىلدىم

مېھرىبان بىلەن ئۇلارنىڭ ئۆيىگە يېتىپ باردىم .

شۇنداق قىلىپ كەچتە مېھرىبان بىلەن ھەرخىل قىياس - خىياللار ئىچىدە ئۇلارنىڭ ئۆيىگە باردىم . دەرۋازا ئالدىدا خېلى تۇرۇپ قالدىم . مېھرىبان بولمىغان بولسا كىرمەي كەينىگە قايتىپ كېتەشم مۇمكىن ئىكەن . نىمە شىقىدۇ جۈرئىتىم يوق ئىدى . خۇددى بۇ ئۆيگە كىرىشىم بىلەنلا ھەممە ئىشلار ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كېتىدىغاندەك، خۇددى ئالمىرە مېنى ئەڭ سەت گەپلەر بىلەن تىلاپ كېتىدىغاندەك ..

كىرىۋىرەي .. مەندە نىمە گۇنا .. مەن ھېچنىمە دىمىدىم، ھېچنىمە قىلمىدىمغۇ .. پەقەت ئاپىسى چاقىرىپتۇ شۇ .. يا شەپقەت يولدىن چىقىدىغان ئىشلارنى قىلىپ ئاپىسىنى ئالمىرەنى خاپا قىلغان بولسا بۇرۇنقىدەك يېقىن دوستى قاتارىدا مېنى نەسەھەت قىلىپ قويسۇن دىگەندۇ . شۇنداق كۆڭلۈمنى تەسكىن تاپقۇزىدىغان خىياللار بىلەن ئۆي ئىچىگە كىرىپ كەلدۇق . بىزنى شەپقەتنىڭ ئاپىسى كۈتۈۋالدى . بۇرۇنقىدەكلا مېنى قۇچاقلاپ بىر ھازا كۆز يېشى قىلدى . ھال - ئەھۋال سورىشىپ بىر ھازا ئۇ ياقتىن بۇ ياقتىن گەپ قىلىشىپ

ئولتۇردۇق. ئۆيدە ئاپىسى يالغۇزمىكەنە. ئۈنمىغىنىمىزغا قارىماي بىزگە تاتلىق - تۇرۇم تىزىپ چاي قىلدى.

چوڭ ئاپا، شەپقەتلەر بىر ياققا كەتكەنمۇ؟ ئۆزىڭىز يالغۇز ئوخشىمامسىز؟ مېھرىبان سورىدى.
ياق... ئالمىرە بار.

ئەمسە... مېھرىبان ھەيرانلىق بىلەن ماڭا قاراپ قويۇپ - ئۇ بىتاپ بولۇپ قالدىمۇ يا؟
ئەتىگەنلىك ناشتىدىن كېيىن ھوجرا ئۆيىگە بېكىنىۋېلىپ نىمە بولدىكىن يا شەپقەت بىلەن قىزىرىشىپ قالغىنىنى يا باشقا ئىش بولغىنىنى بىلىمدىم. ئۆيىدىن چىققىلى ئۈنمىدى.
ئەمسە شەپقەتچۇ؟

ئۇ چۈشتە كىرىپ چىقىپ كەتكەن. ھېلىغىچە كېلىپ قالار... ئانىنىڭ بىچارىلەرچە ئېيتقان سۆزلىرى، سۇلغۇن ھالىتى يۈرىكىمنى ئېزىۋەتتى.

قانداق دىگەن نىمە ئۇ... ئۆيىگە بىراۋ كېلىۋاتسىمۇ ئۆلۈك - تىرىكىنى كۆرسەتمەي بېكىنىۋېلىپ مېھرىبان پەس ئاۋازدا غۇدۇراپ قويۇپ تۆۋەنگە چۈشتى - چوڭ ئاپا، مەن ئالمىرەنىڭ قېشىغا كىرىپ چىقاي، سىلەر پاراڭلىشىۋىرىڭلار!!

مېھرىباننىڭ چىقىپ كېتىشىنى كۈتۈپ تۇرغاندەك تۇرغان ئانا ئۇ چىقىپ كېتىشى بىلەن شۇنداق ئۆپكىدەپ يىغلاپ كەتتى، مەن قانداقتۇر بىر كۆڭۈلسىزلىكلەرنى ھىس قىلغىنىمچە نىمە دەپ تەسەللى بېرىشىمنى، نىمە دېيىشىمنى بىلمەي ئولتۇرۇپ قالدىم.

قاراڭ بالام، دادىسى رەھىمىتى بىر تال ئوغۇل دەپ شۇنچە ئەتىۋارلاپ كېتەتتى. بىراق مېنىڭ ئوقۇغىن دەپ شۇنچە يېلىنغانلىرىمغا ئۈنماي ھەممە ئېغىرچىلىقنى ساڭا ئارتىپ قوياتتىمۇ دەپ ئوقۇماي بالدۇرلا جەمىيەتكە چىقىۋېلىپ ئوقەت قىلدىم دەپ نەمۇ - نە، شەمۇ - شە يۈرۈپ بۇ بالىنىڭ قىلىپ ئولتۇرغان ئىشىنى... دادىسىدىن ئايرىلدى دىلى سۇنۇق، بوپتۇ ئازار يەپ قالمىسۇن دەپ قاتتىق گەپ قىلماي مەيلىگە قويۇپ يۈرۈپ بۈگۈنكى كۈندە ئۆزەمنىڭ ئويۇمدىكى ئىشلارنى ئاستىن - ئۈستۈنلا قىلىۋەتتى بۇ بالا. بىر كۈنى باشلاپلا كەپتۇ... يىغلىدىم، قاخشىدىم... ئامال بولمىدى. ئۇمۇ خەقنىڭ ئاجىزەسى ئەمەسمۇ... ئاخىرى ئاددى قىلىپ بولسىمۇ توي ئۆتكۈزۈپ بەردىم. ئۇھ دەپ ئەمدى ئارامىنى ئالارمەن دىسەم... ھەي نەدىكىنى... ياغلىقنىڭ ئۇچى بىلەن كۆز ياشلىرى ئېيتىپ، چېيىمنى لىقلاپ قويغاندىن كېيىن چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى؛

بىزنىڭ غۇلجىدا كېلىن نەدىمۇ ئەتىگەن قوپماي كۈن چۈش بولغىچە ئۇخلاپ يېتىپ، ئېزىلىپ يۈرۈدىغان ئىشلار بار؟ بىز ئانا بولغۇچىلار ئەڭ ئالدى بىلەن قىزلىرىمىزنى كېيىنكى كۈندە باشقىلارنىڭ ئالدىدا تەس كۈنگە، ئىزاغا قالمىسۇن دەپ قاتتىق قوللۇق بىلەن تۆشۈك

ئىشلىرىدا پىششىق قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىمىز. قىز بالا دىگەن چېچەن، ئىشچان بولغاندا ئاندىن ئۆز ئىززەت - ھۆرمىتى بىلەن باشقىلارنىڭ قولىدا گۈل بولۇپ مەڭگۈ ئېچىلالايدۇ. قانداق چوڭ بولىدىكىن، ئانىسى قانداق تەربىيەلىگەن قىزكىن بىلىمىدىم، ھەتتا بىر چىنە چايىنى ئوڭلاپ ئۆزى ئېتەلمەيدۇ بالام... ھېلىغىچە ئاش - تامىقىدىن تارتىپ. كىر - قاتلىرىغىچە مەن ھۆددىسىدىن چىقىپ كېلىۋاتىمەن. خۇيى شۇنداق يامان. بىر گەپ قىلسىڭىزلا ئاشۇنداق دۈملىنىپ يېتىۋېلىپ كۈن - كۈنلەپ قاپاق ئاچمايدۇ. دەسلەپتە بۇمۇ ئاتا - ئانىسىنى، قېرىنداشلىرىنى سېغىنغاندۇ دەپ ئويلىدىم.. بىراقزە.. بارا - بارا كۈچەپ مېنى خولۇم - خوشىنلار ئۇرۇق - تۇققانلارنىڭ ئالدىدا ئىزا - ئاھانەتكە قويۇۋاتىدۇ... ئانا يەنە ئۆپكەدەشكە باشلىدى.

_ شەپقەتچۇ؟ ئۇ گەپ قىلىمامدۇ؟ _ ئىچىم سىقىلغان ھالدا سورىدىم.

_ ۋاي بۇ گەپلەرنىڭ ھەممەسىنى دەپ ئۇنى تېخىمۇ بىئارام قىلىپ نىمە قىلىمەن بالام، جېنىمغا بەك پاتسا بەزى گەپلەرنى دەپ قويمەن، ئۇرۇشۇپ قالسا يەنە شۇ ئالىمرەنىڭ تەرىپىنى ئالىمەن، ئاجىز ئەمەسمۇ؟! .. قايسى كۈنى رىستۇراندىكى تويىنىڭ پىلاستىكىسىنى ئەكەپتىكەن. سىزنى كۆردۈم بالام، دادىسى رەھىمىتىنىڭ كۆپ ئارمانلىرى بارتى.. ئۇنىڭغا يېتەلمىدۇق.. كۆڭلۈم سىزنى تارتىپ قالدى.. بۇ گەپلەرنى نىمىشقىكىن سىزگە دىگۈم كەلدى.. كۆڭلىڭىزگە ئالماڭ بالام. سىزنى ئۆز قىزىمدەك كۆرۈپ ئىچىمنى بوشاتقۇم كەلدى... دەۋەرسىلە.. ھىچقىسى يوق.. مەن ئانىنىڭ مىسكىنىلىك تۆكۈلۈپ تۇرغان، بىر ئۆمۈر جاپا تارتىپمۇ يەنە شۇ جاپالاردىن قولى بىكار بولمىغان تۇرقىغا قاراپ كۆڭلۈم يېرىم بولغان ھالدا دىدىم. ئانىنىڭ گەپلىرىدىن تۇرۇپ ئالىمرەگە ئۆچلۈكۈم كەلسە تۇرۇپ شەپقەتكە ئاچچىقىم كېلەتتى. "قانداق دىگەن گەپ ئۇ.. ئوغۇل بالا تۇرۇپ ئايالىغا شۇنچىلىكمۇ گېپىنى ئۆتكۈزەلمىسە.."

ئىشك ئېچىلىپ 'ئاپا، سىڭلىم تېلىفون قىپتۇ چوڭ ئاپاملارنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالغۇدەك' دىگىنىچە شەپقەت كىرىپ كەلدى.. كىردىمۇ مېنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتكەندەك بولۇپ تۇرۇپلا قالدى. مەنمۇ ئوڭايسىز كەيپىيات ئىچىدە ئورنۇمدىن تۇردۇم.

_ نىمە تۇرۇسەن؟ زۇلخۇمارنى تونۇيالمايۋاتامسەن؟ ئولتۇرۇۋېرىڭ قىزىم.. _ ئاپىسى شۇنداق دىگەچ چەينەككە چاي لىقلىغىلى ئاشخانا ئۆيگە چىقىپ كەتتى.

_ ياخشى تۇردۇڭمۇ؟ _ ئۇ تىترىگەن ئاۋاز بىلەن ئاستا سورىدى.

_ ياخشى، ئۆزەڭچۇ؟ _ مەن بېشىمنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قاراشقا يېتىنالمىغان ھالدا چىنەمدىن كۆز ئۆزىمەي جاۋابەن دىدىم.

خۇداغا شۇكرى ئۇ جىمىدە تۇرۇپ كېتىپ قوشۇپ قويدى_ بۇ ياققا قەدىمىڭ يېتىپ قاپتۇ
 ھە؟!؟

شۇ، ئاپاڭنى يوقلىغاچ سىلەرنى كۆرۈپ كېتەي دەپ ياسالماق بىلەن دىگەن سۆزلىرىم
 ئارىسىدىكى "سىلەر" نى دىمەك شۇنچە تەس بولسىمۇ ئېغىزىمدىن چىقىرىلغىنىغا مىڭ
 شۇكرى.

- ياخشى بوپتۇ.. ئۇنداق بىراقلا يوقاپ كەتمە!!

مەن ئاستا بېشىمنى كۆتەردىم. كۆزلىرىم ئۇنىڭ كۆزلىرىگە شۇڭغىدى، كۆزلىرىم ئۇنىڭ جىسمىنى
 سۆيىدى، كۆزلىرىم ئۇنىڭ سىمىرىلىك كۆزلىرىگە ئەل بولغان ھالدا يۈرىكىمگە يەنە ھېلىقى
 "سىررىدە" قىلىدىغان تاتلىق سېزىمنى باشلاپ كىردى. دەققە ئىچىدىكى ئوتلۇق
 تىلەكلەر، دەققە ئىچىدىكى سىمىرىلىك تۇيغۇلار.. يەنە شۇ دەققە ئىچىدە پۇرىدە تۈزۈپ
 كېتىدىغان بەخت....

_ئالمرە ئەتىگەنكى پېتى ھوجرا ئۆيىدىن چىقىدى. مېھرىبان قىزىم كىرىپ كەتكەن. ئىككىيلەن
 مۇڭدۇشۇپ قالدىمىكىن ھىچ چىقاي دىمەيدىغۇ.. ئانا شەپقەتكە چاي قويغاچ رەنجىش
 ئاھاڭدا شۇلارنى دىدى.

بولدى، بىزمۇ قايتىمىز، مەجەزى يوق بولسا زورلىمايلى. مەن كىرىپ كۆرۈپ چىقاي مەن
 ئۇنىڭ بىلەن بىر ئۈستەلدە ئۇدۇلمۇ- ئۇدۇل ئولتۇرۇپ چاي ئىچىشنىڭ مېنى قىينايدىغان
 تۇيغۇلىرىدىن ئۆزەمنى قاچۇرغان ھالدا ئىتتىك تۆۋەنگە چۈشتۈم.

بولدى، سەن كىرمە!! مەن ئۆزۈم كىرەي شەپقەت مېنى توستى. بەلكىم ئۇ مېھماننىڭ ئالدىغا
 چىقماي ئۆزىنى كىرگۈزۈۋاتقان بۇ "قائىدىسىزلىك" تىن خېجىل بولۇپ قالغان بولسا كېرەك.

ياق، مەنلا كىرەي بولدى، سەن چېشىڭنى ئىچىۋەرگىن مەن ئۇنىماي چىقىپ ئۇلارنىڭ ھوجرا
 ئۆيىگە كىردىم. ھوجرا ئۆي ھازىرقى ياشلارنىڭ يېڭى ھوجرىلىرى ئۇسلۇبىدا بېزەلگەن بولۇپ
 قوش كىشىلىك كارۋاتتا ئالمرە پۈركىنىپ ياتاتتى. دىمەك راستىنلا مەجەزى بولمىسا
 كېرەك. مېھرىبان ھە دەپ ئۇنىڭغا گەپ قىلىۋاتقان ئىكەن.

سىلەرنى ئەنە چىقار، مانا چىقار دەپ ئىگەك ساقلىسام ھىچ چىقىدىڭلار، ئۆزۈم كىردىم مەن
 كارۋات قېشىغا كېلىپ دىدىم.

شۇ، بېشىم قېيىپ تۇرۇدۇ ئالمرە ئادەم سېھىرلىگۈچى تاتلىق ئاۋازى بىلەن ئەركىلەپ تۇرۇپ
 جاۋاپ بەردى.

كچىككىنە قىددىشىپ قالغانغا بىر كۈن كەچكىچە ھىچنە يىمەي بۇنداق ياتسىڭىز ھېلىمۇ ھىچ نىمە بولمايدىكەنسىز، مەن بولسام ئۆمىلىگەنچە كارۋات ئاستىغا مەڭگۈلۈك كىرىپ كەتكەن بولاتتىم. مېھرىبان ئاچچىق ئارىلاش شۇ گەپلەرنى قىلىۋەتتى.

ئۇنداق قىلىسىڭىز قانداق بولۇدۇ؟ ئادەم دىگەن بۇنداق تاماق يىمىسە ئوزۇقلۇق يېتىشمەسلىك كېسىلى بولۇدۇ. ئۇنىڭ ھامىلىگىمۇ تەسىرى بەك چوڭ بولۇدۇ. مەن ئادىتىم بويىچە كەسىپى سالاھىيىتىم بىلەن گەپ قىلدىم.

نەدىكى بالىكەن، ئېشەكنىڭ بىر نىمىسى ئۇنىڭغا...

مەن داڭقىتىپ تۇرۇپ قالدۇم. شۇنداق نازۇك، جىلۋىگەر قىزنىڭ ئېغىزىدىن بۇنداق يامان سۆزلەرنىڭ چىقىشى "نەدىكى بالا" دىگەن سۆزىدىنمۇ بەك مېنى ھەيران قالدۇرۇۋەتتى. مېھرىبان ماڭا قاراپ كۆزىنى قىسىپ قويۇپ؛

ھاي، ھاي، ئالمىرە خان... ماۋۇنىڭدەك سەت گەپلەرنى بايادىن بېرى مەن ئاڭلاپ قۇلاق پىشقان بىلەن بىزنىڭ ماۋۇ خۇمارخان ھەيرانلا قالدۇ. شۇنداق چىرايلىق ئېغىزىڭىزنى نىمە ئانداق بۇزۇش ئۇ؟! دىدى.

مەن كۆنۈپ قاپتىمەن. ئالمىرە يۆلىنىپ ئولتۇرغاچ "پاراققىدە" كۈلۈۋەتتى ۋە قوشۇپ قويدى. مەن مەكتەپ ئوقىمىغان بولغاچقا ياساپ سۆزلىيەلمەيمەن.

بېرى - بېرى بىر دەم پاراڭلىشىپ ئولتۇردۇپ ئاندىن قايتماق بولدۇق. ئالمىرە ئەتىگەندىن بېرى تالاغا چىقىمىغانلىقى ئۈچۈن ھازىرمۇ چىقسا بولىمىغۇدەك. شۇڭا ئۇ شۇ يەردە، كارۋىتىدا ئورۇنۇپ ئولتۇرغان پېتى بىز بىلەن خوشلاشتى.

بىز شەپقەت ۋە ئاپىسى بىلەن خوشلىشىپ ئۇزاق چىقتۇق. مېھرىبان ماڭا ئالمىرەنىڭ قورسىقىدا قالغىنىنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى شۇ تۈپەيلى شەپقەت بىلەن قاتتىق سوقۇشۇپ قالغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. پاراڭلىشىپ كېتىپ باراقتۇق. ئارقا تەرىپىمىزدىن بىرسىنىڭ يۈگرەپ كېلىۋاتقانلىقى ۋە "زۇلخۇمار" دەپ تۈۋلىغىنى ئاڭلاندى. ئارقىغا بۇرۇلۇپ قارىساق شەپقەت يۈگرەپ بىزگە يېتىشىپ كەلدى.

نىمە بولدى؟

ھىچ نىمە... مەن سىلەرنى ئاپىرىپ قوياي!!

بىز ئىككى ئادەم تۇرساق قورقاتتىمۇ؟ مېھرىبان ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈپ قويۇپ قورقىدىغىنىمىزنى بىز كەتكەندىن كېيىن ھىس قىلىپ قاپسەندە ھە؟! دائىملا بىر قەدەمدىن كېيىن ئىشلارنى ئويلايسەن سەن دۆت!!

ئۇنداق دىمە بولدى. شەپقەت گۇناھكارلارچە مۇرىسىنى قىسىپ قويدى.

ئەمدى سەن زۇلخۇمارنى ئاپىرىپ قوي، مەن دىلشاتقا تېلىفۇن قىلغان. ئۇ ئالدىمىزدىكى كوچا ئېغىزىدا مېنى ساقلاۋاتىدۇ. ھەر نىمە بولسا مېنىڭ يولۇمنى قىسقارتتىڭ.

مېھرىبان، ئۇ مېنىڭ تېگىرقاش بىلەن چاقىرغىنىمغا پەرۋا قىلمىغان ھالدا ئىلدام قەدەم بىلەن كوچا ئېغىزىدىن بۇرۇلۇپ كەتتى.

ماڭە، سېنى ئاپىرىپ قويسام بولمايدىغان يېرى يوققۇ!! شەپقەت مېنىڭ ئوڭايىسىزلىنىپ قالغىنىمغا قاراپ قەيدىغان ھالدا شۇنداق دىدى. مەنمۇ ئىختە يارسىز ئۇنىڭغا ئەگەشتىم. كېتىۋاتىمىز. بىر خىل بىر- بىرىمىزگە يات قەدەملەر بىلەن. بۇرۇنقىدەك ئەركىن ھالدا پاراڭلىشىپ جاھاننىڭ پاراڭلىرىنى قىلىشىپ مېڭىشلار يوق، يۈرەك رېتىملىرىمىز بىر ئاھاڭدا سوقالمىغانلىقىدىن ئىچى سىقىلغاندەك شۇ قەدەر تەرتىپسىز... بىزدىكى ئېغىر تىنىقلار ئوخشاش، كۆڭۈلسىز ھالدا يۈرىكىمىزنى بېسىپ تۇرغان تاشنىڭ سالىمىقى ئوخشاش...
 _ئۈرۈمچىگە قاچان ماڭىسەن؟ - ئۇ بوش ئاۋازدا سورىدى.

_يەنە بىر نەچچە كۈندىن كېيىن.

_ھە... .

يەنە ئۇن - تىنىسىز... .

شۇ تەرىقىدە مېڭىپ كوچىمىزغا بۇرۇلىدىغان دوقمۇشقا كەلدۇق. ئۇ ئىختىيارسىز قەدىمىنى توختاتتى.

_خۇمار، بىر دەم پاراڭلىشايلچۇ؟؟ - ئۇ خۇددى بۇرۇنقىغا ئوخشاشلا جاۋابىمنى كۈتمەستىن قولۇمدىن تۇتۇپ دوقمۇش يان كوچا تەرەپتىكى خالىي يەردىكى دەرەخ تۈۋىگە ماڭدى.

_بۇ... مەن بوشقىنە قارشىلىق ئارىلاش تورمۇزلايمىغان قەدىمىم بىلەن ئۇنىڭغا ئەگەشتىم. شۇ تاپتا ئۇنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ تۇرغان قوللىرىدىن تارىغان ھارارەت نېرۋىلىرىمنى كېرەكتىن چىقىرىپ مېنى ئاجايىپ بىر ھالغا كىرگۈزۈپ قويغان ئىدى.

_خۇمار... مەن ساڭا يۈز كېلەلمەيمەن، ئۆزەمگىمۇ يۈز كېلەلمەيمەن... .

_ئۇنداق دىمە... بۇ سېنىڭ خاتالىقىڭ ئەمەس ھەممىسى تەغدىر... .

خىيالىمدا قانچە قېتىملاپ ئۇنى تىللىدىم. قانچە قېتىملاپ ئۇنىڭغا غەۋە قىلىپ "بۇ سېنىڭ خاتالىقىڭ، بۇ خاتالىقىڭنىڭ دەردىنى بىر ئۆمۈر تارتىسەن" دىدىم. قانچە قېتىملاپ "خەپ يەنە كۆرۈشۈپ بۇ ئىشلارنى سۆزلىشىشكە ئىمكان بولۇپ قالار، شۇ چاغدا نىمىلەرنى دەيمەنكىن قېنى" دىدىم... ھەممىسى قۇرۇق گەپ... ھەممىسى... .

مەن ئۇنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ تۇرغان قوللىرى.. ياق.. قوللىرىملا ئەمەس پۈتۈن جىسمى، يۈرىكى.. ھەر بىر سەزگۈلىرىگىچە تىترەۋاتقان تىۋىشلىرىنى ئاڭلىدىم...
 _ مېنى كەچۈرگىن.. مېنى كەچۈر!!_ ئۇ نالە قىلىۋاتقاندەك تەكرار تەكرار شۇنداق دەيتتى...
 - بۇ تەغدىر.. شەپقەت.. ئۇنىڭغا ھىچكىمنىڭ ئامالى يوق... مەنمۇ ھوشسىز ھالەتتە تىترەيتتىم...

تۇيۇقسىز ئۇ مېنى ئۆزىگە تارتتى.. مەن دەرىمانسىز ھالەتتە پەقەت يۈرىكىمدىن قىياندەك يامراپ كەلگەن تەلۋە تۇيغۇلارنىڭ ئەسىرى بولغىنىمچە ئۇنىڭ باغرىغا سىڭدىم... ئە.. مۇھەببەت... شۇنچە ئىللىق گۈزەل يازلاردا ۋىسال تاپماي كەچكۈزنىڭ ئۈششۈك تەككەن پەسلىدە بەرگىلەردە قان- ياشلىق جاراھەت قالدۇرغۇچى بۇ دەملەرنى مەڭگۈلۈك ئەستىلىك قىلىپ قالدۇرغىنىڭ نىمىسى؟؟؟
 بىر غايىۋى دۇنيا.. ئىككىمىز بىر- بىرىمىزگە مەھكەم چاپلاشقنىمىزچە، پۈتۈن ئىختىيارىمىزنى بىر- بىرىمىزگە ئاتا قىلغىنىمىزچە ئۇچۇۋاتاتتۇق...

مەن تۇنجى قېتىم سۈيگۈنىڭ قۇدرىتىنى ئۇنىڭ سىمپىرىلىك لەۋلىرىدىن ھىس قىلدىم.. بۇ ھاياتىمدىكى تۇنجى سۈيگۈنىڭ يۇمران لەۋلىرىمگە قالدۇرغان تۇنجى ئىزى ئىدى... شۇ تاپتا مەن ھەممىنى ئۇنۇتقان، ئۇنىڭ ئاللىقاچان ماڭا تەۋە بولمايدىغان ئادەم ئىكەنلىگىنى، ئۇنىڭ باشقىلارنىڭ ھالال نىكاھلىق جۇپتى ئىكەنلىگىنى تامام ئۇنتىغان ئىدىم. پەقەت ئېچىرىقىغان سۈيگۈ ھىسلىرىمنىڭ غەلىياندا ئۇنىڭ باغرىغا سىڭىپ كىرىپ قارشىلىقسىز ئۇنىڭ لەۋلىرى ئالدىدا كۆزلىرىمنى يۇمۇپ تۇرۇپ تەسلىم بولغان ئىدىم. ئۇنىڭ يۈرەك سوقۇشلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. مېنى بار كۈچى بىلەن باغرىغا سىڭدۈرۈۋەتمەكچى بولغاندەك مەھكەم قۇچاقلايتتى.. چاچلىرىمنى ھىدلايتتى... "خۇمار.. مېنى كەچۈر!!" دەپ نالە قىلاتتى.....

شۇ تەرىقىدە قانچىلىك تۇردۇق.. قانچىلىك ۋاقت ئۆتتى... بىلمەيمەن..... "نېمىشكە بۇنداق قىلسەن؟ مېنى شۇنچە ئازاپلىغىنىڭ يەتمەيدىمۇ؟ ئەمدى سېنى قانداق ئۇنتۇيمەن؟" دىگىنىمنى.. ئۇنىڭ مېنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ خۇددى ئانىسىدىن ئازار يىگەن بالدەك ئۆكسۈپ يىغلىغىنىنى "خۇمار، سەن بەك پاك.. سەن قاشتىشىدەك سۈزۈك.. مەن ساڭا لايىق كەلمەيمەن.. سېنى قولدىن بەرگىنىم ئۆمۈرلۈك پۇشايمىنىم" دىگەنلىگىنى. "ئايالى بار ئادەمنى سۆيۈپ قۇچاقلاش شاللاقلارنىڭ ئىشى ئىدى.. مەن ۋەجدانمۇغا يۈز

كېلەلمەيمەن" دەپ يىغلىغانلىقىمنى "ياق، ئۇنداق دىمە... ھەممىنى قىلغان مەنغۇ... سەن ھەرگىز ئازاپلانمىغىن" دىگەنلىگىنى، ئۇنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم گەدەنگىچە گۇناھكار بولۇپ تۇرۇپ قايتا-قايتا قۇچاقلاپ "سەن بىلەن مەڭگۈلۈككە خوشلىشىمەن، ئەمدى مېنى ئىزدىمە، ئايالىڭ بىلەن ياخشى ئۆتكىن، ئاپاڭغا ياخشى قارا" دەپ ئارقامغا ئۆرۈلۈپ يۈگرەپ ماڭغانلىقىمنى غۇۋا ئەسلىمەن. ئۇنىڭ "خۇمار،،،" دىگەن ئايانچىلىق ئاۋازى ھېلىمۇ قۇلاق تۇۋىمىدە.....

شۇ قېتىمقى ئۇچرىشىش ھاياتىمدىكى تۇنجى ۋە ئاخىرقى ھەقىقىي سۆيگۈ لەززىتىدە بەھۇشلانغان بىر قېتىملىق ئۇچرىشىش بولۇپ قالدى.

ئادەم دىگەن ئاجايىپ ئىكەن. كەچكىچە قولدىن كەتكەن نەرسىلەرگە ئۆكۈنۈش ئورتاق پىسخىكا كېسەللىكى بولسا كېرەك. ياكى ھايات مۇساپىسى قانچە ئۇزىرىغانسىرى خوشاللىققا قارىغاندىمۇ بېسىم، ئازاپ دىگەنلەر ئېغىرلاپ بارامدىكىن دەيمەن. بولمىسا نىمىشقا ياشلىق مەزگىلىگە قەدەم قويغانلار بالىلىق ۋاقتلىرىنى قايتىپ كەلسىچۇ دەپ تامشىپ، ئوتتۇرا ياشلىقلار ياشلىق ۋاقتلىرىنى ھەي قىران ۋاقتلار دەپ ئەسلىشىپ ياشانغانلار ئوتتۇرا ياش ۋاقتلىرىنى زوق بىلەن تىلغا ئېلىشىپ ئۆتۈدۇ دەيسىز؟؟؟ يەنە شۇنىڭغا ئوخشاش "ئوقۇغۇچى ۋاقتلار نىمىدىگەن غەمىسىز ۋاقتلار ھە" دەپ كېتىدىغانلارچۇ؟؟ مەن دىسەم ئوقۇغۇچى ۋاقت ھەرگىزمۇ غەمىسىز ۋاقت ئەمەس... ئوقۇغۇچى ۋاقتلار نەچچىلىگەن بېسىملارنىڭ كىشىلەرنى تەڭلا بېسىۋالدىغان ۋاقتى... قانداقچە دەيسىز؟؟ ئوقۇغۇچى ۋاقت دىگەن ياخشى ئوقۇپ كەلگۈسى يەنى بىر ئۆمۈرلۈك ياشاش يولىڭىزغا ئۇل سالدىغان شۇنداق چوڭ مەسئۇلىيەت ئۈستىڭىزگە ئارتىلدىغان ۋاقت... يەنە تېخى بۇنىڭدىن باشقا ياشلىقنىڭ سىزنى ئېزىقتۇرىدىغان مۇھەببەت كۈيلىرىنى قۇلىڭىز تۇۋىدە تىنماي جاراڭلىتىپ سىزنىڭ كاللىڭىزنى ھەر ۋاقت چېچىپ تۇرۇدىغان شۇنداقلا كېيىنكى تۇرمۇشىڭىزنىڭ ئۇلى بولغان مۇھەببەتلىك ئائىلە ئۈچۈن توغرا تاللاشلارغا كالا قاتۇرىدىغان ۋاقت... بۇ بېسىملار سىزچە يېنىك بېسىمۇ؟؟ ئاۋۇ ئويناپ-كۈلۈپ يۈرگەنلەرچۇ... دىمەكچىمۇ سىز... ئۇلار كۈلۈپ-ئويناپ يۈرگىنىڭىز دەردىنى بىر ئۆمۈر تارتىپ بۇ ۋاقتتىكى ۋاقت ئىسراپچىلىقى ئۈچۈن ھەسسەلەپ بەدەل تۆلىگىچىلەردۇر...

مەن مەكتەپكە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆزەمنى تېخىمۇ يوقىتىپ قويدۇم. قانداق يوقىتىپ قويدۇم... مەن بۇرۇنقى مەنىمۇ بەتتەر جا پالىق ئۈگىنىش قوينىغا كىرىپ كەتتىم. بۇ يەردە تەكىتلەپ ئولتۇرمىساممۇ ھەممىڭلارغا ئايان. تىببى ئىلىم ھەممە پەنلەر ئىچىدە ئېغىرراق بولغان

بىر ئىلىم. تىببى ئىنىستۇتنىڭ بالىلىرى ئىچىدە ئالدى پىشانىسىنىڭ چېچى چۈشۈپ كەتمىگەنلەر بەك ئاز ئۇچرايدۇ. بۇ ئىنسانىيەت ساغلاملىقىنىڭ ئىزدىنىش تەتقىق قىلىش باسقۇچى بولۇپلا قالماستىن بەلكى ھازىرقى شۇ ساغلاملىقىنىمۇ ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن يۈكسەك مەسئۇلىيەت تەلەپ قىلىدىغان بىر پەن. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ كەسىپكە ئەشتىياق باغلىغانلىكى ئادەم ئۆزىنى قاتتىق دەڭسىمىسە بولمايدۇ.

مەنمۇ شۇنداق.. پۈتۈن ئوي خىياللىرىمنى كەينىمگە تاشلىۋىتىپ قولۇمدىكى ئېغىر-ئېغىر كىتاپ، تەجرىبىخانىلاردىكى بىزگە تېخىمۇ ئىزدىنىش يوللىرى ئۈچۈن چوڭ سۇئال بەلگىلىرىنى تۇتۇپ تۇرغان ئىسكىلىت ۋە ھەر قايسى ئەزالار دۆۋىسىگە شۇڭغۇپ كىرىپ كەتتىم. بۇ جەرياندا ئەزان توۋلاپ قويۇلغان "زۇلخۇمار" دىگەن ئىسىم ئۆزگىرىپ كەتتى. نىمە دەپ؟! ھى ھى ئۇنى دىيىشكە سەل ئويۇلۇپ تۇرساممۇ لەقەم خۇمارلارنى تەنقىتلىگەن ئاساستا يەنىلا دەۋىرەي.. ئىسىمنى بەزىلەر "مۇزخۇمار" دەپ ئۆزگەرتىۋاپتۇ. بەلكىم داۋاملىق قوشۇمىنى تۇرۇپ خىيالچان ھالدا يۈرىدىغان، قەيەردە دىسە شەكسىز تەجرىبىخانا ۋە كۈتۈپخانىدىن چىقىدىغان ياشلىقنىڭ قايناق دەملىرىنى بېھۋەدە ئىسراپ قىلىۋاتقان تۇرقۇم بەزىلەرگە ماڭا ئۆز ئىسمىدىنمۇ مۇشۇ ئىسىمنىڭ بەكلا مۇۋاپىق كېلىدىغانلىقىنى ھىس قىلدۇرغان بولسا كېرەك....

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە يەنە سىلىكىنىش خارەكتىرلىك بىر ئىش بولدى. ياتاقتىن چىقىپ كېتىۋاتاتتىم "زۇلخۇمار" دەپ بىرەيلەننىڭ توۋلىغىنىنى ئاڭلىدىم. شۇنداق قاراپ دەماللىققا تونۇيالماي بېرىپ تونۇدۇم. بۇ ئالىمىرە ئىدى. مەن غۇلجىدىن قايتىپ كەلگەندىن بېرى ئۇلار توغرىلىق ھەر قانداق خەۋەردىن ئۆزەمنى قاچۇرۇپ ئۆتۈۋاتاتتىم. ماڭا شۇنداق خەۋەر يەتكۈزمەكچى بولغان دوستلىرىمىڭمۇ گېپىنىڭ شېخىغا ئۇرۇپلا دىگۈزمەيتتىم. بىز ناھايىتى تەبىئى ھالەتتە خۇددى ئۇزۇن يىللىق دوستلاردەك قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتۈق. ئاندىن مەن مەكتەپ ئوقۇغۇچىلار ئويۇشمىسىدىن قەغەز ئېلىپ چىقىپ ياتاققا باشلاپ كىردىم. ئالىمىرە يەنىلا بۇرۇنقىدەك شۇنداق چىرايلىق، ئوماق ئىدى. ئۇ قىز مەن بىلەن بىر ھازا ئەھۋاللىشىپ ئاندىن ئۆزىنىڭ ئۈرۈمچىگە كېلىش سەۋەبىنى ۋە مېنى قانداق ئىزدەپ تاپقانلىغىنى ئېيتتى. ئۇ قىز مۇشۇنىڭ بىلەن تۆت قېتىم ئۆيدىن چىقىپ كېتىپتۇ. ھەر قېتىمدا شەپقەت ئىككىسى بىر-بىرىنىڭ گېپىنى ئىلىك ئېلىشماي رەنجىشىپ ئاچچىقىغا پايلىماي قارىمايغا گەپمۇ قىلماي قايتىپ كېتىدىكەن. كەينىدىن شەپقەت بېرىپ ياندۇرۇپ كېلىدىكەن. نىمە جەمدەل دىمەمسىز؟! ئۇ ئەزىمەسلا بىر ئىشلار.. بەزى چاغلاردا كىيىم كىيىش جىدىلى بار ئىكەن شۇ..

_ نىمىشكە بۇنداق قىلىسىز؟! مەن ئىچىم سىقىلغان ھالدا سورىدىم.

ۋايەي.. مەن بەك زېرىكىپ كەتتىم.. ئاپىسى بەك كوت-كوت. ھىلى ئۇنى ئۈگىنىش دەيدۇ، ھىلى بۇنى ئۈگىنىش دەيدۇ-ئۇ چىرايلىق لەۋلىرىنى پۇرۇشتۇرۇپ تۇرۇپ جاۋاپ بەردى. شەپقەتقۇ مېنى بەك ياخشى كۆرۈدۇ (بۇ گەپتىن يۈرەكلىرىمگە ئاغرىق كىرىپ كەتتى) شۇ ئىككىمىز بەك ياخشى.. ئاپىسىلا بىزنى ياخشى قىلمايدىغان.

ياشىنىپ قالغان ئادەملەر شۇنداق بولۇدۇ ئالمىرە. سىزمۇ كېلىن بولغاندىن كېيىن ئېغىرراق بولۇپ تولراق ئىشلاردا بىر كۆزىڭىزنى قىسۇۋىلىپ ئۆتسىڭىز بولمامدۇ؟

ۋايەجان.. نىمە دەيدىغانسىز زۇلخۇمار.. بىز قانچىلىك ياشاپ قانچىلىك ئۆمۈر كۆرەتتۇق.. ئاپىسىنىڭ ئۇنچىلا گېپىنى كۆتۈرۈپ ئۇ خەقنىڭ ئۇنچە جىق ئىشىنى قىلىپ كۈنلىرىمنى بىر ئۆيگە باغلىنىپ ئۆتكۈزىدىغان بېشىم ئىشىپ قالمىدى مېنىڭ..
ئەمىسە ھازىر قانداق قىلاي دەيسىز؟

بۇ يەردە بىر باي سودىگەر ئاكاڭ بار ئىدى. شۇنىڭغا تېلېفون قىلىپ بىر نەچچە كۈن ئويىناپ ئاندىن قارىمايغا كېتىمەن.

ئالمىرە.. سىز.. بۇنداق قىلىسىڭىز قانداق بولۇدۇ؟ سىز دىگەن بىرسىنىڭ نىكاھىدىكى ئادەم تۇرسىڭىز؟ - كۆزلىرىم چۆچەكتەك بولۇپ ئاۋازلىرىم كۆتۈرۈلۈپ كەتتى.

نىكاھىدىكى؟؟ ئۇ كۆزلىرىمگە تىكىلىپ تۇرۇپ سۇغۇق كۈلدى-ئۇنداق بولسا نىمە بوپتۇ؟
نىمە؟- مەن ھەيران- ھەس بولغان ھالدا قېتىپ تۇرۇپلا قالدىم.

سىزلا دىمىسىڭىز ھېچكىم بىلمەيدۇ. سىزگە ئىشىنىمەن، سىز چوقۇم سىز ساقلايسىز ھە؟- ئۇ يەنە ھېلىقى جىلۋىلىك تەبەسسۇمى بىلەن بوينۇمغا ئېسىلدى. شۇ تاپتا ئالدىمدا تۇرغىنى ئادەم ئەمەس بەلكى ئادەم قىياپىتىدىكى جىن- ئالۋاستى ئىدى. تېنىم شۇركەنگەن ھالدا نىمە دېيىشىمنى بىلمەي تۇرۇپلا قالدىم.

مەن شۇنچە چىرايلىق پىگۇرۇم بىلەن غۇلجىغا بارغاندىن بېرى ئۆزۈم خالىغان كىيىملەرنىمۇ كىيىپ باقمىدىم. مېنىڭ ئۇ يەردە ئاتا- ئانىم بولمىسا.. نىمە بىلەن كۆڭلۈم خوش بولۇدۇ شۇ ئىككى- تۆت تال كىيىم- كېچەك زىبۇ- زىننەتلەر بىلەن كۆڭلۈم خوش بولمىسا.. بىراق ئاپىسى شۇنداقلا بىر نىمە كىيىپ بولغۇچە كىيىم- كېچەكنى كۆپ كىيىشنىڭ يامانلىققا ياتىدىغانلىقى توغرىسىدا شۇنداق بىر ۋەز- نەسىھەت باشلايدۇكىن.. زۇلخۇمار.. مەن پەقەت چىدىمىدىم.. ئۇ لەۋلىرىنى ئۇچلاپ تۇرۇپ دومىسىدى. كالىمدا جىددى كۈرەش بولۇۋاتاتتى.. نىمە قىلىشىمنى بۇ قىزنى قانداق قىلىپ گېپىمگە كىرگۈزۈپ نىيىتىدىن قايتۇرۇپ غۇلجىغا يولغا سېلىۋىتىپ يامان ئىشلارنىڭ ئالدىنى ئېلىشىنىمۇ بىلمەيتتىم. شۇنداق قىلىپ ئۇ كۈنى ئالمىرە مېنىڭ ياتقىمدا قونۇپ قالدى. قانچىكى تەربىيە ئىشلىمەي قانداقلىكى گەپ

قىلماي قارىسام بۇ قىز زادىلا گەپ يەيدىغاندەك ئەمەس. . ئاخىرى بولماي مېھرىبانغا تېلىفون قىلدىم. ئۇ ئەتسى تاڭ سەھەردىلا يېتىپ كەپتۇ. ئۇمۇ ئاخىرى گەپ يېمىگەن بۇ قىزنى ئېغىزىنى بۇزۇپ شۇنداق سەت تىللار بىلەن تىللاپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئالمىرە يامانلاپ كېتىپ قالدى. . بۇ ئىش مېنى نەچچە ۋاقىتقىچە بەئىرام قىلىپ ساراڭ بولۇپ قالايلا دىدىم. شەپقەتكە بۇ ئىشنى مېھرىبان ئۆزى يەتكۈزىدىغان بولغاچقا ھەم بۇ ئىش سەۋەبى ئۇلارنىڭ ئائىلە مۇناسىۋىتى بۇزۇلسا مېنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىپ قالماسلىقىم ئۈچۈن بېشىمنى ئىچىمگە تىقىپ تۇرۇۋالدىم.

كۈنلەر بىر - بىرنى قوغلاپ ئۆتۈۋاتاتتى. . مەكتەپ پۈتتۈرۈشۈمگىمۇ ئازلا قالدى. مەن ئاسپىرانتلىق ئىمتىھانغا تىزىملىتىپ قويغان ئىدىم. بولسا غۇلجىغا قايتىماسلىق خىيالىمۇ يوق ئەمەس ئىدى. بىراق تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن بىر ئىش ئوي - خىياللىرىمنى يەنە ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋەتتى.

غۇلجىنىڭ مەلۇم ناھىيە بازىرىدا ئولتۇرۇشلۇق مومام (مېنى كىچىكىمدە بېقىپ چوڭ قىلغان) بىتاپ بولۇپ قېلىپ ناھىيە دوختۇرخانىسىغا بېرىپ دوختۇرخانىدا ياخشىراق دوختۇرلار بولماسلىق شۇنداقلا خاتا داۋالاش نەتىجىسىدە شۇنداق تۇيۇقسىز تۈگەپ كەتتى. بۇ ئاپامغا شۇنداقلا مومامنى ئۆز ئاپامدەك كۆرۈدىغان ماڭا بەك قاتتىق زەربە بولدى. كاللامدا چوڭ بىر سىلكىنىش بولدى. . تەرەققىيات قالىقنى يوغان ئارتىۋالغان، ئىلىم - پەن ئۇچقاندەك تەرەققى قىلىپ ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشلەر شۇنداقلا تىببى داۋالاش سەھنىسىدىمۇ بۇرۇنقى داۋا يوق دىگەن كىسەللەرگە داۋا تېپىلىپ كىشىلەر خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قالغان مۇشۇنداق بىر ۋاقىتتىمۇ ئاددىغىنە بىر كىسەل ئۈچۈن ئادەم ئۆلۈش ئىشلىرى كۆرۈلسە. بىزدەك مەكتەپ پۈتتۈرگەن ياشلارنىڭ ھەممىسى ئاسپىرانتلىق ماگىستىرلىق دىگەندەك يۇقىرى بىلىم ئۇنۋانلىرىنى مەيدىمىزگە تاقاپ چوڭ شەھەرلەردە تاقىلداپ ئىشلەپ يۈرگەنلىرىمىزدە ئاشۇنداق چەت ياقا يېزا دوختۇرخانىلىرىدا ئاددىغىنە كېسەللىك ئۈچۈن شىپا تاپالماي ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇۋاتقانلاردىن قانچىلىكى بار؟! بۇنىڭغا زادى كىم سەۋەبچى؟! چوڭ دوختۇرخانىلارغا بېرىپ كېسەل كۆرسىتىپ داۋالانىشقا بىزنىڭ ئاشۇ يىراق يېزىلاردىكى ئاددى دېھقانلىرىمىزنىڭ قۇربى يەتسە ياكى بولاتتى، بىراق داۋاملىق تېلىفونلاردا ئاشۇ يېزا - كەنتلەردىكى دېھقانلىرىمىزنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك رەھبەرلەرنىڭ يىلدا بىرەر قېتىم كېلىدىغان ھېيىت - بايراملاردا ئىنجىقلاپ كۆتۈرۈپ ئەكىرگەن بىر خالتا ئۇنى ياكى قىپ - قىزىل يۈزىنى ئەكىرانغا يېقىن تۇتۇپ قوللىرىغا تۇتقۇزۇۋاتقان بىرەر يۈز كوي پۇللار ئۈچۈن تەسىرلىنىپ، ھاياجانلىق ياشلىرىنى ئاقتۇرۇپ يۈرۈۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ تۇرۇمىزغۇ؟! ئۇلارنىڭ

قۇربى قانداقمۇ بىر يىللىق ھال سوراڭ ئۈچۈن بېرىلگەن ئاۋۇ قىزىل پۇللارنىڭ نەچچە ئون ھەسسىسىنى تۆلەپ كىرا قىلىپ يېتىپ داۋالنىشلارغا يەتسۇن؟؟

زىددىيەتكە تولغان قەلبىم ئانىسىدىن ئازار يىگەن كىچىك بالىدەك بۇقۇلدايتتى، نىدا قىلاتتى، گاگىرايتتى، سانسىز سۇئال بەلگىلىرى ئىچىدە تەمتىرەيتتى...

"ياق، مەن ھەممىنى قايرىپ قوياي.. خىزمەتكە چىقىپ تەدرىجى ھالەتتە ئۈگەنمىگەننى ئۈگەنگىلى، بارا-بارا يېتىلگىلى بولۇدۇ. مەن كېتىشىم كېرەك.. كەتكەندىمۇ ئۆز يۇرتۇمنىڭ يىراق يېزىلىرىغا بېرىپ ئىشلەي!!"

مانا بۇ يەكۈن، مانا بۇ "مۇز خۇمار" نىڭ ئاخىرقى قارارى...

بۇ قاراردىن سىنىپ تەربىيەچىمىز، ساۋاقتا شىلىرىمىز، دوستلىرىم، جۈملىدىن مېھرىبان، دىلشات قاتارلىقلار قاتتىق چۆچۈپ كەتتى..

ئاتا-ئانىمۇ دەماللىققا قوبۇل قىلالماي قالدى. چۈنكى كىمەمۇ ئۆز يۈرەك پارسىنىڭ ئۆزلىرىدىن ئايرىلىپ بىر قەدەم تۆۋەن بولغان ئورۇندا جاپا تارتىشنى خالايدۇ دەيسىز؟؟ لېكىن مېنىڭ جاھىللىقىم ھەممىدىن غالىپ كەلدى.. ئۆز شەھرىمدىن ئۆزەمنى قاچۇرۇشقا ئىددىيەرىمدە تەييارلىق كۆرۈپ قويغان ئىدىم. چۈنكى شەھەردىكى ئاشۇ تونۇش سىما، ئاشۇ تونۇش ھىدلار، ئاشۇ تونۇش يوللار... ھەممە تونۇشلۇقلار.. مېنى مەڭگۈلۈك قىيىنشى مۇمكىن ئىدى.....

شۇنداق قىلىپ تىببى ئىنىستۇتنى ئەلا نەتىجىدە پۈتتۈرۈپ غۇلجا شەھرىنىڭ مەلۇم ناھىيەسىدىكى دوختۇرخانىغا كېلىپ ئىشقا چۈشتۈم. مېھرىبان دىلشات بىلەن ئۈرۈمچىدە قالدى. ئۇ مەن ماڭار چاغدا بويۇمغا ئېسىلىپ يىغلاپ-قاخشاپ مېنى تىلاپ ئالەمنى-مالەم قىلىۋەتتى. بىچارە دوستۇم مېنى شەپقەتتىن ئايرىلغاندىكى ئازاپ بۇنى شۇنداق يوللارنى تاللاشقا مەجبۇر قىلدى دەپ چۈشەنگەن ئىدى.

ئىشقا چۈشكەن تۇنجى كۈنۈم ئىچكى كېسەللىكلەر بۆلۈمىنىڭ ئۇجۇر-بۇجۇرى بىلەن تونۇشۇپ چىقىۋاتاتتىم.

_ سانىيە ھەدە، ئاڭلىسام شەھەردىن سىلەرگە چىرايلىق بىر قىز دوختۇرنى بۆلۈنۈپ كەپتۇ دەيدۇغۇ-دىگىنىچە ئىگىز بويلۇق، يېشى 30 لار ئەتراپىدا بار كېلىشكەن بىر يىگىت كىرىپ كەلدى. ئۇ كىرىپلا مېنى كۆرۈپ مەڭدىگىنىچە تۇرۇپلا قالدىدە، قىزىپ كەتتى.

_ قىز كەپتۇ دىگەننى ئاڭلاپلا ئۇچۇپسىزدە ئادىل _ سانىيە دوختۇر كۆزىنى قىسىپ قويۇپ مېنى تونۇشتۇردى _ شۇ.. بىزگە ئا سماندىن تاشلاپ بەرگەندەكلا بۇ چىرايلىق قىزنى بېرىپتۇ. تىببى ئونۋېرسىتېتنى پۈتتۈرگەن داشۆسنىڭ دەڭە...

ياخشىمۇسىز؟ يىگىت سىنچى كۆزلىرى بىلەن ماڭا سەپ سالغاچ ئەھۋاللاشتى .

ياخشىمۇسىز مەن جاۋابەن ئەھۋال سورىغاچ ئۇنىڭ تىكىلىپ قارىشىدىن ئۆزەمنى قاجۇرۇپ ئۈستەل ئۈستىدىكى كېسەللىك ئارخىۋىنى ۋاراقلاپ تۇرۇۋالدىم .

ياخشى بوپتۇ . . . مۇشۇنداق داشۆسىڭلەر يوق بىزدە . . . بۇ قىزدەك نەچچە داشۆسىڭلا كېلىدىغان بولسا دوختۇرخانىمىز ياخشى بولۇپ كېتەتتى يىگىت سانىيە دوختۇرخانىنىڭ "دا شۆسىڭ" دىگەن گېپىنى قايتىلاپ سوزۇپ تەلەپپۇز قىلغىنىچە كۆلدى .

تونۇشۇپ قالايلى ، ئىسىم ئادىل ، تاشقى كېسەللىكلەر بۆلۈمىدە ئىشلەيمەن .

ئىسىم زۇلخۇمار . . . يېڭىلا ئوقۇش پۈتتۈردۈم . كۆپرەك يول كۆرسەتەرسىز!!

شەھەردىن كەپتۇ دەپ غۇلغۇلا بولۇپ كېتەپتۇ . . . كىچىككىنە يەردە شۇنداق بولۇدىكەن . ئاسانلىقچە بۇنداق ئىشلار بولمىغاندىكىن . . . قېنى كېيىنكى ئىشلاردا ھەمكارلىشىرىمىز . . . ئادىل بۇرۇلۇپ سانىيە ھەدىدىن قانداقتۇر بىر كېسەللىكنىڭ بىر ماتېرىيالىنى سۈرۈشتۈرۈپ ئاندىن ماڭا قاراپ كۆلۈپ قويۇپ چىقىپ كەتتى .

ئۆزىگە بەكلا ئېسىل ياخشى بالا ، شۇغنىسى نىكاھدا تەلىپى كەلمىگەن بىچارىنىڭ ، سانىيە دوختۇرخانىنىڭ كەينىدىن قاراپ شۇنداق دىدى ئايالى بىلەن ئەپ بولالماي ئاجرىشىپ كەتتى . دۇنيالىقتا بىر تاللا ئاپىسى بار دەڭا . . . دادىسى كىچىك ۋاقتىدىلا تۈگەپ كېتىپتىكەن . ئاپىسى بالانىڭ بوينىنى قىسىلدىرمايمەن دەپ قايتا ياتلىق بولماي چوڭ قىلىپتىكەن . شۇڭا ئاپىسىغا تىك كىلىدىغان ھەر قانداق ئىشنى كۆتۈرەلمەيدۇ . بىراقزە يۈرگەن قىزى توي قىلىشنىڭ ئالدىدا بۇ ئىشلارنى ئالدىدىن ئۆتكۈزسە زادى چاتاق يوق دەپ تويىدىن كېيىن باشقىچە بولۇۋېلىپ ئانىنىڭ دىلىنى ئاغرىتىپ . . . ئاخىرى بولماي ئاجرىشىپ كەتتى .

شۇنىڭدىن بېرى قىز بالا دىگەنگە ئىشەنمەيمەن دەپ ھىچكىمگە كۆز سالماي ئۆتۈۋاتىدۇ . . .

بۇ يەردىكى تۇنجى كۈنۈم شۇنداق باشلاندى . كۈندۈزى يېڭى مۇھىت ، يېڭى ئىشلار بىلەن تونۇشۇش ئىچىدە ئۇنى - بۇنى ئويلاشقا چولام تەگمىگەن ئىكەن . كەچتە ئىشتىن قايتىپ ئىجارىگە ئالغان بىر كىشىلىك ياتقىمغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىنلا بىر خىل غېرىپلىق ئىچىدە قالدۇم . يېڭىلا ئوقۇش پۈتتۈرگۈچىلەردە بولۇدىغان ئوقۇش ھاياتىنى ، ساۋاقداشلىرىنى سېغىنىش تۇيغۇلىرىمغا قوشۇلۇپ ئۈرۈمچىدىن كەلگەندىن كېيىن بۇ يەرگە كەلگۈچىلىك ئارىلىقتا شەپقەت توغرىلىق ئاڭلىغان گەپلەر قايتا ئېسىمگە كېلىپ مېنى تېخىمۇ بەك ئازاپلاشقا باشلىدى . ئاشۇ قېتىملىق كېتىشتىن كېيىن شەپقەت ئالمىرەنى ياندۇرۇپ كېلىشكە پەقەتلا ئۈنماپتۇ . بىراق كۈندىن - كۈنگە مەجەزى ئوساللىشىپ ، كۈندە ھاراق ئىچىپ - چېكىپ ئويىناپ يۈرۈدىغان ئۆي بىلەنمۇ كارى بولمايدىغان بولۇپ كېتىپتۇ . كېيىن ئۇ ئاپىسىغا بىر پارچە خەت قالدۇرۇپ قويۇپ

ئاللىكىمىلەر بىلەن ئىچكىرىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ھازىرغىچە ئاندا - ساندا مەن ئۇ يەردە، مەن بۇ يەردە دىگەن ئۇچۇرى كېلىپ قالدىكەن، بولمىسا يوقمىش. . ئاغىنىلىرىنىڭ ئاڭلىشىچە ئۇ ئىچكىرىدە ئاق چېكىشكە خۇمار بولۇپ قاپتۇ. . بىراق قايتىپ كېلىشنى زادىلا خالىمايدىكەن. كۆزلىرىمدىن ياش تۆكۈلەتتى. . ئەلبۇمدىكى بىللە چۈشكەن رەسىملىرىمىزنىڭ ئۈستىگە تۆكۈلگەن ياشلىرىم ئۇنىڭ سەبى ۋاقىتلىرىنى تامام يۇيۇۋەتمەكچى بولغاندەك بارا - بارا خىرەلەشتۈرۈۋېتىپ باراتتى. . ئۇ شۇنچە ئەسكى بولسىمۇ، باشقىلار ئۇنى شۇنداق ئەسكى دىسىمۇ مەن ئۈچۈن ئۇ يەنىلا شۇنداق سۆيۈملۈك ئىدى، ئۇنى يەنىلا تۇنجى، پاك غۇبارسىز ھىسلىرىم بىلەن سۆيەتتىم.

تەزىھالىق، غېرىپلىق مېنى قانچىكى بوزەك قىلىسىمۇ مەن چوقۇم بەرداشلىق بېرىشىم كېرەك. چۈنكى مەن نۇرغۇن، نۇرغۇن ئويلىنىشلارنىڭ كىرىپكىلىرىمنى جۈپلەشتۈرمەي ئاپئاق تاڭنى كۈتۈۋېلىشىم بەدىلىگە بۇ يەرگە كېلىپ ئىشلەشنى قارار قىلغان. دادامنىڭ قوشۇملىرىنى جىددى تۈرۈپ ماڭا ئۇزۇندىن - ئۇزۇن تىكىلىپ قارا شلىرىغا بەرداشلىق بېرىپ، ئاپامنىڭ يۇم - يۇم يىغلاپ "دۇنيالىقتا ئىككىلا قىزىم بولغىنى. . ئەمدى بۇ ئىككىسىنىڭ بىرى ئۈرۈمچىدە بىرى بۇ شەھەردىن يىراق يېزىدا ئىشلەيمەن دەپ. . بىرىسىمۇ يېنىمدا تۇرمىغىنى نىمە ئەمدى" دەپ زارلاشلىرىغا سۇغۇققانلىق بىلەن "ئاپا، سەن مېنىڭ ۋىجدانلىق خەلىق سۆيەر ئادەم بولۇشىمنى ئۈمۈت قىلاتتىڭغۇ. . ئەگەردە شۇ تۆۋەن دەرىجىلىك دوختۇرخانىدا ياخشىراق دوختۇرلار بولغان بولسا مومام شۇ ئاددى كېسەل بىلەن كېتىپ قالمايتتى. . مەنمۇ شۇ. . شۇلارنى ئويلاۋاتمەنغۇ" دەپ تۈرۈۋېلىپ "ھەقىقىي پارتىيە ئىستىلى" نى روشەن گەۋدىلەندۈرگەن ھالدا بۇ يەرگە كەلگەن ئىكەنمەن قىلچە زارلانماسلىقىم كېرەكتە. . .

بىراق شۇنى ئېتىراپ قىلىمەنكى مەن قانچىكى "مۇز خۇمار" بولساممۇ بىراق مەندىكى يۈرەكمۇ سىزنىڭ ۋە باشقىلارنىڭكى بىلەن ئوخشاشلا گۆشتىن پۈتۈلگەن. . شۇنىڭ ئۈچۈن يەنىلا "ئۇ" نىڭ سايەسىدىن يىراق قاچالماي نەچچە يىلدىن بېرى خىيالىمدىكى "ئۇ" بىلەن ياشاپ خىيالىي دۇنيامنى بېزەپ كېلىۋاتمەن ئەمەسمۇ؟ . . ؟

خىيال. . خىيال. . يەنە شۇ خىيال. . . . "ئۇ شۇ تاپتا نەلەردە يۈرىدىغاندۇ؟ راستىنلا باشقىلار دىگەندەك شۇ يامان يوللارغا كىرىپ قالغاندۇ؟ كۈنلىرى ئۆكۈنۈش، ئازاپ بىلەن ئۆتۈۋاتقانمىدۇ؟ مېنى خىيالىغا كەلتۈرەرمۇ؟ يەنىلا ماڭا يۈز كېلەلمەيمەن دەپ ئۆزىنى قىيناپ يۈرەمدىغاندۇ؟ ؟ ئۇ دەسلەپتەلا ئائىلە ئىقتىسادى، ئائىلىدىكىلەرنىڭ ئورنى قاتارلىق جەھەتلەردە مەندىن كۆپ تۆۋەن ئورۇندا تۇرۇدىغانلىقىدىن ماڭا بولغان مۇھەببىتىنى قەلبىگە باستۇرۇپ مەجبۇرى ئۆزىنى خوشال كۆرسىتىپ ئۇنىڭ، بۇنىڭ بىلەن ئارىلىشىپ، ماڭا ئەتتەي سۇغۇق ۋە

پەرۋاسىز مۇئامىلە قىلىش ئارقىلىق مېنىڭ ھەر جەھەتتىن ئۆزەمگە ماس كېلىدىغان بىرسىنى تېپىۋېلىشىمنى كۈتكەنلىگىدەك ئەخمىقانه ئىشلىرى ئۈچۈن ئاھ ئۇرۇۋاتقانمىدۇ؟

مېنىڭ چۈشەندۈرۈشۈمنى كۈتمەي مېنى ئوقۇشقا بېرىپلا بىرسىنى تېپىۋاپتۇ دىگەن خاتا چۈشەنچىدە ئەتتەي مېنى كۆرۈش ئۈچۈن ئۇرۇمچىگە بارغانلىقىنى يۇشۇرۇپ قىشلىق تەتىلدە ماڭا كۆز-كۆز قىلىپ مۇھەببەت تۇتۇپ سورۇنغا باشلاپ بارغانلىقى.. كېيىنمۇ قارىمايلىق قىز بىلەن تونۇشۇپ ئوقەت قىلىش جەريانىدىكى شوخلۇقلارغا يول قويۇپ سېلىپ ئۇنىڭغا باغلىنىپ قېلىپ ۋەجدانىي جەھەتتىن ئۇنىڭغا ئىگە بولۇش ئۈچۈن بەك كۆپ بەدەل تۆلىگەنلىكىمدەك كارتىنلار ئىچىدە تەمتىرەپ يۈرەمدىغانمىدۇ؟ قايىتىپ كېلىشنى ئويلىمىدىغانمىدۇ؟؟

خىياللىرىم پىرقىراپ، پىرقىراپ يەنىلا ئۇنىڭ ئەتراپىنى چۆگىلەيدۇ، ياش تۆكىدۇ، ئۇھ تارتىدۇ، ھالسىرايدۇ...

ھەش-پەش دىگۈچە خىزمەتكە چۈشكىنىمگىمۇ نەچچە ئاي بولۇپ قالدى. بۇ جەرياندا مەكتەپتە ئۈگەنگىنىمدىن بۇ يەردە ئۈگەنگىنىم كۆپ بولدى دىسەم ئىشىنەمسىز. راستىنلا شۇنداق بولدى.. نىمىشقا دەمسىز.. ھەي نىمىسىنى ئېيتاي.. مەن مەكتەپتە ئۈگەنگەن نەزىرىيە بىلىملىرىنى ئەمىلىيەتتە كۆرۈشتە يەنىلا شۇ مەكتەپ دوختۇرخانىسى (医学院) دە پىراكتىكا قىلغان ئىدىم. ئۇ يەردە شۇ يۇقىرى تېخنىكىلىق ئەسۋاپلاردا تەكشۈرۈش، تېخنىكىلىق باھالاپ دىئاگنوز قويۇش دىگەنلەرنى پىششىق ئۈگەنگەن بولساممۇ بىراق بۇ ناھىيە دەرىجىلىك دوختۇرخانىلارغا پەقەتلا ماس كەلمەيدىكەن، قىسقىسى B تىپلىق ئۇلترا بىنەپشە نۇرلۇق تەكشۈرۈش ئەسۋابى (超B) نىڭمۇ تەكشۈرۈشتىكى ئېنىقلىق دەرىجىسى ئوخشىمايدىكەن. بۇ ئەشلارغا قارىتا قايناپمۇ قالمەن. ھۆكۈمەت بۇ تۆۋەن ئورۇنلاردىكى كەشىپلەرنى پەقەت ئاددىي كېسەللەر بىلەنلا ئاغرىيدۇ دەپ قارامدىغانمىدۇ؟؟ نىمىشقا مۇشۇنداق يەرلەرگە كۈچ چىقىرىپ ئىھتىياجلىق بولغان ئەسۋاپلارنى سەپلىمەيدۇ؟؟ بۇ يەردىكى بەزى دوختۇر-سىستىرالارمۇ شۇنىڭغا ماسلاشقان ھالدا سەللا جىددى كېسەللەر بولسا شەھەرلىك، ئوبلاستلىق دوختۇرخانىلارغا يۆتكەلەر دەپلا قۇتۇلمىدىكەن. بۇ گەپنى ئاڭلىغان بىچارە كىشىلەرنىڭ چىرايىدىكى تاتىرىشنى پەقەتلا كېسەللىك ئەھۋاللىرىغا بولغان ئەزىزلىك شىكى تاتىرىش دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟؟ ياق.. بۇ يەنە شۇ يۇقىرى دوختۇرخانىلارنىڭ ئىشىكىدىن كىرىپ بولغۇچە جاڭ-جاڭ سوغاقتىمۇ تومۇزدا قالغان كىشىدەك چىللىققىدە تەرگە چۆمدۈرۈۋېتىدىغان

"پۇل" دەپ سوزۇلدىغان يوغان قوللارنىڭ ۋەھىمىسى، ئۆمۈر بويى "توم يانچۇق" بولۇشقا نېسىپ بولمايدىغان بىچارە يانچۇقلارنىڭ تەتۈر ئۆرۈلۈپ كېتىشىگە بولغان ئەندىشە...

شۇ توغرىلىق بەزىدە بەزىلەر بىلەن قىزىرىشىپمۇ قالدىم. قىزىق... "سىز بىر ئىش چىقسا ھۆددە قىلالامسىز؟" نەشتەردەك تېگىدىغان بۇ گەپنىڭ بېسىمى مېنىمۇ ھالسىرىتىپ قويۇدۇ... كېسەللىك دىگەنگە كىممۇ ھۆددە قىلالامسۇن... مەن، مەن دىگەن دوختۇرلارمۇ ھۆددە قىلىپ ئەمەس بەلكى بىرىنجىدىن خۇدا ئاندىن قالسا بىز قىلغان سەۋەپ دەپ كېسەل كۆرۈدىغان تۇرسا....

بىكار ۋاقتىم چىقسىلا دورىخانغا چاپمەن. چۈنكى مەن يېزىشقا تېگىشلىك دىگەن بەزى دورىلارنىڭ سايىسىنىمۇ تاپقىلى بولمايدۇ. ئۇ دورىلار "شەھەرلىكلەرنىڭ ئاغرىقلىرىغا مەخسۇس ياسالغان دورا" بولسا كېرەك. بەكلا ئەستايىدىل بولۇشمۇ بەزىدە كىشىنى خوشال قىلالمايدىكەن. كۆڭۈلچەكلىك، مەھربانلىقمۇ ئوخشاشلا مۆرتى كەلگەندە سىزگە دۇشمەن بولۇپمۇ قالدىغان ئىشلار بار ئىكەن. مەن بارا - بارا تۇرمۇش، خىزمەت قوينىدا پىشىپ يېتىلىۋاتاتتىم.....

تاشقى كېسەللىكلەر بۆلۈمى 2 - قەۋەتتە، ئىچكى كېسەللىكلەر بۆلۈمى 3 - قەۋەتتە ئىدى. مەن تۇنجى ئىشقا كەلگەن كۈنى كىرىپ چىقىپ كەتكەن ئادىل ئىسىملىك دوختۇر بالا پات - پاتلا چىقىپ تۇرۇدۇ. ئۇ چىقىشى بىلەنلا گۈل چىراي سىستىرا قىزلار "ئادىل دوختۇر... دىيىشىپ پەرۋانە بولۇشۇپ كېتىدۇ. مەنمۇ خىزمەت توغرىلىق ئانچە - مۇنچە پىكىرلىشىپ قويىمەن. ئۇ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن بىرسى بىر ئېغىز يەنە بىرسى بىر ئېغىزدىن ئۇنىڭ، ئائىلىسىنىڭ گەپلىرىنى قىلىشىپ كېتىدۇ. ياشلىقنىڭ ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىغىغا ئېچىنىشىپ گەپ قاتقانلارمۇ بولۇدۇ. ئاساسەن سانىيە دوختۇر دەپ بەرگەن تەپسىلاتلار بىلەن ئوخشاش... ئۇلار ئۇنىڭ ئاپىسىغا ئايالنىڭ قىلغان ئەتكەنلىرىنى، قاخشاتقانلىرىنى دىيىشىپ كەتسە ئىختىيارسىز شەپقەتنىڭ ئاپىسىنىڭ بىچارە، مەسكىن ياش تۆكۈپ تۇرغان تۇرقى كۆز ئالدىغا كېلىپ ئىچىم ئاچچىق بولۇپ كېتىدۇ... بىراۋنىڭ ئىلكىدىكى ئادەم تۇرۇپ يەنە ھېچ ھېيىقماي ئۇ دۇنياغا ماڭغاندا يېپىنچىمۇ بولالمايدىغان كىيىم - كېچەك، زىبۇ - زىننەتنىڭ قولىغا ئايلىنىدىغان ئالمىرە نەدىدۇر؟! ئۇ شەپقەتنىڭ مەن ئاڭلىغان شۇخەۋەرلىرىنى ئاڭلىغانىمىدۇ؟ ماڭا ئوخشاش تولغانغانىمىدۇ، ئاھ ئۇرغانىمىدۇ؟! ئۇ شەپقەتنى قايتۇرۇپ كېلىشكە ھوقۇقلۇق بولغان شۇنداقلا ئوتتۇرىغا چىقالايدىغان بىردىنبىر ئادەم ئىدى. نېمىشقا شۇنداق قىلمايدىغانىدۇ؟! گەرچە ئۇنىڭغا بولغان رەھىم تۇيغۇلىرىم يۈرىكىمنى تالاپ تىتما - تالاڭ قىلىپ تۇرسىمۇ ئۇ ئارقىلىق

شەپقەتنىڭ بۇ يەردىكى "خاتىرجەم" تۇرمۇشىنى كۆرۈشمۇ ماڭا ئوخشاشلا بەخت ئىكەن. ياخشى كۆرگەن كىشىسىگە بەخت تىلەش قانچىكى تەس بولسىمۇ بىراق مۆرتى كەلگەندە ئۇنىڭ جېنى، ھاياتى ئۈچۈن شۇ بەختنى ئۇنىڭغا مەجبۇرى تاڭغۇڭىز كېلىدىكەن. بەلكىم مۇھەببەت - نەپرەتنىڭ ئايرىلالماس قوشىڭىزەك بولۇشىمۇ مۇشۇنداق ئەمىلىيەتلەر بەدىلىگە كەلگەن بولسا كېرەك....

يېڭى يىل يېتىپ كەلدى... ھەممە يەر بايرام شاتلىقىغا چۆمۈپ كەتتى. دوختۇر - سىستىرالارمۇ ھەم شۇنداق.. مەنمۇ شۇ.. نىمە ئۈچۈنكى بۇ يىل ئۆرۈلۈشى بىلەنلا تۈگىمەس بىر خوشاللىقلار مېنى كۈتۈپ تۇرۇدىغاندەك، ئۆتمۈشتىكى قەلبىمدىكى يارىلار ئورنى پۈتۈپ كۈنلىرىم بەخت كۈلكىسىگە ئورۇندىغاندەك بىر سېزىم ماڭا ھەمرا... .

دوختۇرخانىدا دىجۇرنى دوختۇر - سىستىرالار قېلىپ باشقىلار دوختۇرخانا رەھبەرلىگىنىڭ ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈشى بىلەن مەلۇم بىر رىستۇرانددا يېڭى يىللىق ئولتۇرۇش ئۆتكۈزدى. بۇ يەرگە كېلىپ تونۇشقان مەن بىلەن خېلىلا ياخشى ئۆتىدىغان ئادىلە ئىسىملىك بالىلار كېسەللىكلىرىدىكى سىستىرا قىز بىلەن مېنىڭ ياتقىمغا كېلىپ ياسىنىشىپ تەييار بولدۇق.

زۇلخۇمار، ئادىلە ماڭا قاراپ كەتتى.

نىمە بولدى؟ مەن يۈز - كۆزلىرىمدە بىرەر نۇقسانلىق گىرىم بولۇپ قالدۇم دەپ شۈبھىلەنگەن ھالدا ئۇنىڭغا قارىدىم.

سىز... بەك چىرايلىق ھە..

نىمە دەيدىغانسىز؟ مەن قىزارغىنىمچە گېپى ئوچۇق بۇ قىزغا قاراپ كۈلۈپ كەتتىم نەدىكىنى.. سىز تېخىمۇ چىرايلىققۇ..

ياقەي.. سىز نىمانچە ئاق دەيمەن.. شەھەرلىكلەر ھەجەپ ئاق بولۇدۇ ھە.. نىمە يەپ ئىچىسىلەر كىنتاڭ؟ قاراڭ شۇنچە ئاقارتقۇچى ماي سۈركەپمۇ سىزنىڭ يېنىڭىزغا كەلسەم قارىلىقم چىنىپلا تۇرمامدۇ؟

ھى ھى.. قىزىق گەپ قىلىسىز ھە.. ئادەتتە خىزمەتكە ئاندا - مۇندا قىلىپلا يۈگرەپ بېرىپ كېلىپ يۈرۈپ بۈگۈن تەپسىلەرەك ياسىنىپ قويغاچقا شۇنداق كۆرۈنۈپ كېتىۋاتسام كېرەك... .

_بۆلۈمدە سىزنىڭ گېپىڭىز تولىراق بولۇپ قالدۇ. راس دەيمەن.. ھە راس.. ئادىل دوختۇرنى سىزنى ئەگىپ يۇرۇدۇ دەۋاتتىغۇ..

تۇلۇمدىن توخىماق چىققاندا كىلا بۇ گەپتىن چۆچۈپ كەتتىم. كۈلكىدىن نۇرلىنىپ تۇرغان چىرايمىم تۇتۇلۇپ كەتتى. ئورۇنسىزلا گەپنى قىلىپ قويغانلىقىدىن خېجىل بولۇپ قالدۇم ئادىل نىمە دېيىشىنى بىلمەي مېنىڭ ئۆزگىرىپ كەتكەن چىرايمىغا قاراپ نىمە دېيىشىنى بىلمەي تۇرۇپلا قالدى.

_كەچۈرۈڭ، زۇلخۇمار.. مەن.. مەن شۇ باشقىلارنىڭ شۇنداق دېيىشىۋاتقىنىنى ئاڭلاپ.. شۇ..

_كېرەك يوق.. بۇنى سىزدىن كۆرۈشكە بولمايدۇ.. بولدى تېزراق ماڭايلى، كېچىكىپ قالمايلى يەنە.. شۇ تاپتا بۇ ئولتۇرۇشتىن پۈتۈنلەي رايىم يانغان بولسىمۇ ئۆزى دەپ قويغان بۇ گەپ تۈپەيلى چىرايمىدىكى ئۆزگىرىشلەرگە قاراپ خېجىللىق تۇيغۇسىدا قىيىنلىۋاتقان يېڭى دوستۇمنىڭ كۆڭلىنى تېخىمۇ غەش قىلىپ قويماسلىق ئۈچۈن زورغا كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ شۇنداق دېدىم.

يېڭى يىللىق ئولتۇرۇش باشلاندى.. قىز- ئاياللار كېيىنەكلەردەك رەڭدار، شۇنداق چىرايلىق بولۇپ شۇپ كەتكەن. قېرى- ياش يىگىتلەرمۇ قېلىشمايۇدەك سالاپەت بىلەن.. ئولتۇرۇش بەكلا قىززىدى....

مەنمۇ بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى تۇنجى قېتىم ھەممىسى بىلەن تەپسىلى تونۇشۇپ چىقىش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولدۇم. ھەر بىر ئادىل دوختۇر تانىسغا تارتقاندا باياتىنقى گەپ ئېسىمگە كېلىپ تەنلىرىم تىكەنلەشسىمۇ مېيىقىمدا كۈلۈپ تۇرۇپ تانىسنى چىرايلىق ئويىناپ تۈگىتەتتىم. (ئۇنتۇپ قالمىغان بولساڭلار كېرەك.. مەن مېيىقىمدا كۈلۈپ رول ئېلىشقا خېلىلا ئۇستا)

ئولتۇرۇش ئاخىرلاشتى.. ياتىقىم تەرەپكە ماڭىدىغان بىر نەچچە يىلەن بىلەن بىللە قايتتىم. ئارىدا ئادىل دوختۇرمۇ بار ئىدى. بىردىن- ئىككىدىن ئۆيلىرىگە ھەممىسى كىرىپ كېتىپ ئاخىرىدا ئىككىمىزلا قاپتۇق.

_ياتقىڭىزغا ئاپىرىپ قويماي!!

_بولدى ھاجىتى يوق.. ئۆزۈم كېتەلەيمەن.

_ماقۇل دەك، سىز بۇ يەرگە يات، ھەم بۈگۈن يېڭى يىل كېچىسى ئولتۇرۇشتىن يانغان كالىسى قېيىپ قالغانلارمۇ كۆپ.

ئۇنىڭ سۆزىنى ئىسپاتلىغاندەك ئالدى تەرىپىمىزدىن بىر- بىرىگە ئېسىلىشىپ قالايمىقان سۆزلىشىپ بىر نەچچە مەس بالىلار چىقىپ كەلدى. مەن ئامالسىز ئۇنىڭ گېپىگە قوشۇلۇپ بىللە ماڭدىم.

_زۇلخۇمار، بىزنىڭ بۇ ناھىيە قانداقراقكەن؟

_قايسى جەھەتتىن دەيسىز؟

_ھەممە جەھەتتىن.. مەسىلەن مۇھىتى، ئادەملىرى دىگەندەك..

_شەھەرگە قارىغاندا بۇ يەرلەرنىڭ مۇھىتىنىڭ ساپ بولۇدىغانلىقىغا گەپ كەتمەيدۇ. ئادەملىرىگە كەلسەك بەش قول ئوخشاش ئەمەس. يامان ئادەملەر ياخشى ئادەملەر ھەممىلا يەردە بار. ساپا جەھەتتىن دىسىڭىز بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ بەزى ئىشلىرىنى ساپاسىز دېيىشكە تىلىم كۆيىدۇ. مەن ئۇنداق قارىمايمەن. مەنچە بەزىلەردىكى ھەددىدىن ئارتۇق كۆڭۈلچەكلىك، تۈز كۆڭۈللۈك خاتا ھالدا ساپاسىز تەسۋىرگە ئىگە بولۇپ قالغان. شەھەرلىكلەرنى باشقىلارنىڭ قارا كۆڭۈل، بەدنىيەت، شەخسىيەتچى دەپ قارىشىنى ئوخشاشلا ياقىتۇرمايمەن. چۈنكى شەھەرلەردىكى كەسكىن رىقابەتكە ماسلىشىشى، يېتىشىشى كىشىلەرنى شۇنداق شەخسىيەتچىدەك كۆرسىتىپ قويغان. بەزىدە شەھەرلەردىكى كىشىلەردىكى مېھرىبانلىقنى ھېچ يەردىن ئىزدەپ تاپقىلىمۇ بولمايدۇ. شەھەرگە بولغان سېغىنىش ئىچىدە كۆڭلۈمدىكى سۆزلەرنى قىلدىم.

_توغرا دەيسىز.. بۇنداق ئەتراپلىق قاراشلىرىڭىزنى ئاڭلاپ سىزگە راستىنلا قول قويۇپ قالدۇم جۈمۈ..

_ياقەي.. مېنى ئۇنداق ئۇچۇرۇۋەتمەك، مەن پەقەت ئۆز كۆز قارىشىمنى يۇشۇرۇپ ئولتۇرماي ئوتتۇرىغا تاشلاشقا ئادەتلىنىپ قاپتىمەن.

_زۇلخۇمار، خېلى ۋاقىت بولدى ئۆيىڭىزگىمۇ قايتىمىدىڭىز. ئۆيىڭىزنىمۇ سېغىنغانسىز ھە؟

_سېغىندىم.. ئاپامنى بەكلا سېغىندىم.. ئاۋازىم تىرەپ كۆزۈمگە "لۆمىدە" ياش كەلدى.

مېنىڭمۇ يالغۇز بىر تاللا ئاپام بار. دادام كىچىك ۋاقتىدا تۈگەپ كېتىپ ئاپام مېنى دەپ قايتا ياتلىق بولماي مىڭبىر جاپالاردا ئوقۇتۇپ قاتارغا قوشقان. بەلكىم ئاڭلىغانسىز. . ئاپام بەك مېھرىبان. . ئۇنىڭ پەقەت مەن بىلەنلا كۆڭلى پۈتۈن بولىدۇ. بىراق ماڭا شۇنداق ۋەدىلەرنى بېرىپ ياخشى كۆرۈشۈمگە مۇيەسسەر بولغان ئايالىم توي قىلىپ ئاز ۋاقىتتىن كېيىنلا پۈتۈنلەي ئۆزگىرىپ كەتتى. دەسلەپتە مەن بىلمەي يۈرۈپتەمەن. ئاپاممۇ ماڭا زادىلا دېمىدى. بىراق ھە دىسالا مەن ئايرىم تۇرۇمەن ئۆيۈڭنى بۆلۈپ چىقىپ كەت دەپ جىدەل قىلىدىغان بولۇۋالدى. بەك ئىچىم سىقىلىپ ئاپام بىلەن ئۇرۇشۇپ يۈردۈم. كېيىنچە باشقىچە بىر ئەھۋاللارنى بايقاپ قالدۇم. بىر كۈنى ئىشتىن كېلىپ ئۇنىڭ ئاپامنى شۇنداق سەت گەپلەر بىلەن تىللاۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپ قالدۇم. ئۆز قولىقىغا ئۆز كۆزۈمگە ئىشەنمەيلا قالدۇم. شۇ سەۋەپلىك جىدەللەشتۇق. . . ئۇنىڭغا شۇنداق پۇرسەت بەردىم. بىراق ئۇ بىلمىدى. . . ئۈگەنگەن خۇي ئۆلگىچە دىگەن راس ئوخشايدۇ. ھەر قېتىم يامانلاپ ياخشى بولۇشقاندىن كېيىن بىر مەزگىلدىن كېيىن يەنە قىلغۇلنى قىلىدۇ. بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قېتىم "بىزنى جىدەلگە سېلىپ يا ئۆلىمىدى بۇ قېرى" دىگەن گېپى جان - جېنىمدىن ئۆتۈپ كەتتى. مېنىڭ ھاياتلىقىمنى بەرگەن ۋە بۇ دۇنيادىكى خوشاللىقىم ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئۆمۈرلۈك ئىستەكلىرىدىن ۋاز كەچكەن ئانىنى شۇنداق دىگەندىن كېيىن يەنە ئۇنىڭدىن ئۈمۈت كۈتەمدىم؟! شۇنداق قىلىپ ئاجرىشىپ كەتتىم. . . ئۇ ئېغىر خۇرسىنىش ئىچىدە چوڭقۇر ئۆھ تارتىۋەتتى

_بالا يوقىمىتتى؟

ياق، ئۇ خىيالچان شۇنداق دىدى - دە، باشقا گەپلەرنى دېيىشنى ئەپسىز كۆردىمۇ ماڭا بۇرۇلۇپ تۇرۇپ - بۇ گەپلەرنى قىلىپ كۆڭلىڭىزنى بىر قىسىم قىلىپ قويىمىغاندىمەن ھە. . دەم ئېلىش كۈنلىرىدە بىزنىڭ ئۆيگە بېرىپ ئاپامنى كۆرۈپ كېلىڭ، ئاپام گەرچە ياشىنىپ قالسىمۇ بىراق شۇنداق تېتىك. سىزگە مېزىلىك ئۆي تاماقلارنى ئېتىپ بېرىدۇ. باشقا مەقسەتتىم يوق. . ئادەم قېرىغاندا بەك ئادەمخۇمار بولۇپ كېتىدىكەن. . ئۆيگە بىرسى كەلسە شۇنداق خوش بولۇپ قىلىدىغان قىلىق تاپالمايلا كېتىدۇ. . دىدى.

_ماقۇل، چوقۇم ئاپىڭىزنى يوقلاپ بارىمەن!

ئەمىسە قاچان؟ ئۇ خۇددى كىچىك بالىلاردەك خوش بولۇپ كەتتى_ كېلىشىۋالايلى. . يېنىۋالماڭ ھە!!

_ياق، يېنىۋالمايمەن. ئالدىمىزدىكى شەنبە كۈنى دەم ئالىمەن شۇ كۈنى بولسۇن.

- بەك ياخشى بولدى.. ئاپام چوقۇم بەك خوش بولۇپ كېتىدۇ.. سىزمۇ ئاپىڭىزنى سېغىنغاندا ئازراق بولسىمۇ ئارام تېپىپ قالسىز...

ئىشك ئالدىغا كېلىپ قالغان ئىدۇق. مەن خوشلەشىپ كىرىپ كەتتىم. دەرۋازا قېشىغا بېرىپ ئارقامغا ئۆرۈلۈپ قارىسام ئۇ تېخىچە ئورنىدىن قوزغالمىي قاراپ تۇرۇپتۇ.

ئۆيگە كىرىشىم بىلەن ئۆي ئىچىدىكى غېربانە كەيپىيات تېخى ھىلا ئولتۇرۇش داۋامىدىكى خوشال ھىسلىرىمنى ئاللىقەيەرلەرگە ئۇچۇرۇۋەتتى.

كىيىملىرىمنى ئالماشتۇرۇپ، يۈز-كۆزلىرىمنى يۇيۇپ تۇرۇشۇمغا تېلىفونۇم جىرىڭلىدى.

ۋەي بۇ دۇنيادا سەن بار ئادەممۇ يوقمۇ؟

تېلىفوننى ئېلىشىمغا مېرېباننىڭ چاڭلىدىغان ھازارۇل ئاۋازى ئاڭلاندى.

_ھەي زۇۋاندار.. نىمە تېلىفوننى ئېلىپلا مېنى تىللايسەن؟ ئەھۋال سوراشقۇمۇ يارىمايدۇ بۇ يارىماس..

ھويىت خېنىم ئى تېلىفونلىرىنى ئېچىپ قاراپ باقسىلا.. قانچە قېتىم يېڭى يىللىرىنى تەبرىكلەپ، ئەھۋال سوراپ تېلىفون قىلىپ ھېرىپ قېلىپ ئاندىن ئۇچۇر يازدىمىكىن؟

- شۇنداقمۇ؟ - مەن تېلىفوننىڭ ئېلىنىمىغان تېلىفون كۆزىكىنى ئاچسام ۋاي - ۋۇي ئۇنىڭ نۇمۇرى پاراتتىكى ئەسكەرلەردەك تىزىلىپ كېتىپتۇ ئەمەسمۇ؟ - ھى ھى... كەچۈرگىن تاتلىقىم، مەن ئويۇن بىلەن بولۇپ ئاۋازنى پەقەت ئاڭلىماپتىمەن.

ۋۇي ساراڭ.. مەن بۇ يەردە سېنى سېغىنىپ، ئويلاپ غېمىڭنى يەپ ھەلەك، سەن ئۇ يەردە پەرۋاسىز ئويىناپ دىگىنە.. قانداق ئادەم ئۇ سەندەك مۇزنى ئېرىتىپ ئوينىتالغان؟

سېنىڭ شۇ كالاڭغا ئويۇن دىسە مۇقىم بىر يىگىت بىلەن ئويناشلا كېلىدۇ.. دوختۇرخانىنىڭ يېڭى يىل كېچىلىكى ئۆتكەزگەن.. شۇ يەردە ئويناپ دىمەكچى.. سەنچۇ؟ دىلىشات ياخشىدۇ؟ ھەي توي قاچان؟ خىزمەتكىمۇ چىقىپ بولۇشتۇڭ.. يەنە ئىككى يەردە ئىجارە تۆلەپ ئاۋارە بولۇشۇچە چىقىمى قىسقارتىشمامسەن؟

_ بۇ سۇغۇقلاردىما؟! ئالدىرىما خېنىم.. ئەتىياز كېلىپ چېچەك ئېچىلسۇن.. شۇ چاغدا قىلىمىز.. ياخشى تۇرغانسەن؟ جاپا تارتىۋاتامسەن؟ بىلەمسەن سېنى ئويلىمايدىغان بىرمۇ كۈنۈم يوق.. سېنى بەك سېغىندىم.. ئۇنىڭ چاڭلىدىغان ئاۋازى ئورنىنى يىغلامسىرىغان ئاۋاز ئالدى.

_ خۇداغا شۈكرى، مەنغۇ ياخشى، كۆڭلۈڭنى بۇزما، مەن كۆنۈپ كەتتىم. بۇ يەردىكىلەر بەك ياخشى ئىكەن.

_ شۇنداق بولسلا مەيلىغۇ... دىلشاتمۇ ساڭا سالام ئېيتتى ھە ئاداش!!

_ سالامەت بولسۇن!!

_ خوش ئەمسە.....

_ خوش ئامان بولغىن!! يوقاپ كەتمە، تېلپۇن قىلمىساڭمۇ تېلپۇنۇمنى ئېلىپ تۇرغىن!!

_ بىر قېتىم ئاڭلىماي قالغىنىغا تويغۇزمامدۇ بۇ.. ماقۇلە جېنىم مېھرىبانىم.. تېلپۇنۇڭنىمۇ ئالمەن، تېلپۇنۇمۇ قىلىپ تۇرۇمەن!!

تېلپۇنۇمنى قويۇۋىتىپ نىمە ئۇچۇنكىن ئۆپكەم ئۆرۈلۈپ كەتتى.. ئۇنىڭ ئاۋازىدىن، چاڭلىدا شلىرىدىن ئالەمچە بەخت شاتلىق تۆكۈلۈپ تۇرۇدۇ.. ئاتا-ئانىسى يېنىدا بولمىسىمۇ سۆيگەن ئادىمى يېنىدا بولغىنى ئۈچۈندە....

مەن ئاتا-ئانامدىن، سۆيگەن ئادىمىدىنمۇ يىراق ھالدا، رىئاللىقتىن ئۆزۈمنى قاچۇرغان ھالدا غېرىبانە كۈلبەمدە خەياللارغا پېتىپ ئولتۇرۇپتىمەن... ئۆزۈمنى مېھرىباندىن خېلىلا چوڭ ياشتەك، قېرىپ كەتكەندەك ھىس قىلدىم. ئۇنىڭ ياشلىق تۇيغۇغا باي كۆڭلى يېڭى يىللىق سالام يوللاشلىرىدىنمۇ ئىپادىلىنىپ تۇرۇپتۇ.. مەنچۇ؟! شۇ تاپتا ئاپام-داداملارغا تېلپۇن قىلسام ئۆزۈمنى تۇتالماي ئۆپكەدەپ يىغلىۋىتەشم تۇرغانلا گەپ. ھەدەمگە تېلپۇن قىلساممۇ ئوخشاشلا....

خىيال بىلەن ئولتۇرۇپ يانفونۇمغا كەلگەن ئۇچۇرلارنى كۆرۈپ ئولتۇراتتىم. بىردىنلا بىر ئۇچۇر دىققىتىمنى تارتتى

"زۇلخۇمار، يېڭى يىلىڭغا مۇبارەك بولسۇن!! يېڭى يىلدا سېنى شەھەرگە كەلسىكەن دىگەن ئۈمۈدۈم بار ئىدى. مەن سانجىدىن قايتىپ كەلدىم. سەن بىلەن كۆرۈشكۈم بار. مۇمكىن بولسا ماڭا تېلېفون قىلغىن. مۇرادىل"

مۇرادىل سانجىدا ئوقىغان، ئۇ شۇ يەرلىك بىر قىز بىلەن تارتىشىپ يۈرۈپ مەكتەپ پۈتتۈرۈپ شۇ يەردە قالمىغان دەپ كەلمىگەن ئىدى. ئۇ قايتىپ كەپتۇدە... تېلېفون قىلسام قانداق بولار؟؟

_ ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!!

_ ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، زۇلخۇمارمۇسەن؟

_ شۇنداق. ئۇچۇرۇڭنى كۆرۈپلا تېلېفون قىلىشىم. ياخشى تۇرامسەن؟

_ قەدىر ئەھۋال.

_ قاچان كەلدىڭ؟

_ بىر ھەپتىدىن ئاشتى. زۇلخۇمار. سەن نىمىشقا ئۇ يەرگە كەتتىڭ؟؟

_ ساڭا بىر- ئىككى ئېغىز گەپ بىلەن چۈشەندۈرۈپ بولالمايمەن.

_ مەنمۇ قايتىپ كەلدىم. شەھەرگە قاچان كېلىسەن؟ ساڭا دەيدىغان گېپىم بار ئىدى.

_ نىمە گەپ؟ ھازىرچە بارالمايمەن.

_ زۇلخۇمار. سەندىن بىر ئىشنى سوۋاي. شەپقەتنى ئۇنتۇپ كەتتىڭمۇ؟

_ نىمە؟ قولىمدىن تېلېفون چۈشۈپ كېتىشكە ئازلا قالدى. بۇ نىمە گېپىڭ؟؟

_ دىگىنە... ئۇنتۇپ كەتتىڭمۇ يوق... قارا ئۇ ھازىر بۇ يەردە يوق... ئەمدى ئۇنىڭغا ئۈمۈت باغلىما...

_ مەن ھېچقاچان ئۇنىڭغا ئۈمۈت باغلىمىدىم. مېنى تېلېفون قىل دېيىشىڭ مۇشۇ گەپلەرنى دېيىش ئۈچۈنمىتتى؟؟

- ياق.. زۇلخۇمار.. سەنمۇ مەنمۇ مۇھەببەتتە ئازار يىگۈچى.. گېپىمنى ئاڭلا.. سېنى ياخشى كۆرىمەن.

_ نىمە؟ - قۇلىقىم "ۋاڭگىدە" قىلىپ كەتكەندەك بولۇپ كەتتى_ نىمە دىدىڭ؟؟

_ سېنى ياخشى كۆرىمەن. قاچانغىچە ئۆزۈمنى قىينايمەن؟ قاچانغىچە دىمەيمەن؟ شەپقەت بۇرۇن ئاغىنەم بولسا ئەمدى ئۇ يوققۇ.. ئۇ ئەمدى بىر ئاق چەككۈچى..

_ مۇرادىل_ قەھرىم بىلەن ۋارقىرىدىم، ھەر قانداق ئادەمنىڭ ئالدىدا ئۇنىڭ يامان گېپىنى قىلىشىنى ئەسلا، ئەسلا خالىمايمەن.. خالىمايمەن.. ئاغزىڭنى يۇم!! مېنىڭ ئالدىدا ئىككىنچىلەپ ئۇنداق گەپ قىلغۇچى بولما!! ساڭا دەپ قوياي، سېنى ئۇنىڭ ئاغىنىسى دىمىگەن بولسام قىيا نەزىرىم بىلەن قارايمۇ قويمايتتىم. بۇنىڭدىن كېيىن ماڭا تېلېفون قىلىمەن دەپ ئاۋارە بولما!! بەس بولدى.. ۋارقىراپ- جارقىراپ تېلېفوننى ئېتىۋەتتىم.. قۇلاقلىرىم غوڭغۇلدايتتى، كۆزلىرىم ئىمىر- چىمىر بولاتتى... كۆز ئالدىمدىن بىر نىمىلەر ئۇچۇپ يۈرگەندەك قىلاتتى... ئېغىزىمغا تۈزلۈك بىر سۇيۇقلۇق كىردى.. دىمەك يىغلاپتىمەن.....

كۆزۈمنى ئاچسام ئاپپاق تام، ئاپپاق كىرلىك، كېسەل كارۋىتى.....

مەن نىمە بولدۇم؟ دوختۇرخانىدا يۈرۈمەنغۇ؟ چۈشلۈك ئارامدا بىرەرسىنىڭ كارۋىتىغا كىرىپ يېتىۋالغاندىمەن ھە؟؟؟

_ ھوشىڭىزغا كەلدىڭىز مۇ؟_ ئىشىك ئېچىلىپ ئادىل دوختۇر قولىدا تاماق قاچىسىنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كەلدى. مەن تېخىمۇ ھەيران بولغان ھالدا سەل تىكىلىنىپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا سۇئال نەزىرىمدە تىكىلدىم.

_ تۈنۈگۈن كەچ سىزنى ئاپىرىپ قويۇپ ئۆيگە قايتىپ كەتكەنتىم. ئەتىگەن ئىشقا كەلسەم بىر ھازادىن كېيىن سىزنىڭ بۆلۈمىڭىزنىڭ چاقىرتىپتۇ. چىقىسام ئۇلار سىزنى مەندىن سورايدۇ. سىز ئىشقا كەلمەپسىزكەن تېلېفون قىلسا تېلېفونىڭىز ئېتىك. تۈنۈگۈن ئولتۇرۇشتىن قايتقاندا بىللە كەتكەنلەردىن سۇرۇشتۇرۇپ ئاندىن ئىككىمىزنىڭ ئەڭ ئاخىرىدا بىللە كەتكەنلىگىمىزدىن خەۋەر تېپىپ دېرىكىڭىزنى قىلىپ بېقىش ئۈچۈن سىزنى سورىغان ئىكەن. مەن سىزنىڭ ساق -

سالامەت ئۆيگە كىرىپ كەتكەنلىكىڭىزنى دىسەم بۆلۈم باشلىقىڭلار جىددىلىشىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر نەچچىمىز ئۆيىڭىزگە باردۇق. ئىشىكنى بۇزۇپ كىرسەك سىز ھوشسىز يەردە يېتىپسىز... دەرھال ئېلىپ كەلدۇق. زىيادە چارچاپ روھىي جەھەتتىن بىر نىمە قاتتىق تەسىر قىلغاندەك تۇرۇدۇ. ئۈنچە ئۆزىڭىزنى ئالدۇرۇپ قويمىڭ، سالامەتلىكىڭىزگە دىققەت قىلىڭ!! بۇنى ئاپام ئۆز قولى بىلەن تەييارلىدى. قېنى ئىسسىقدا ئىچىۋىلىڭ!! _ ئۇ بىر تەرەپتىن سۆزلەپ بىر تەرەپتىن ئۆيىدىن ئېتىپ كەلگەن شوۋبىگۈرۈچنى چىنىگە قويۇپ ماڭا تەڭلىدى. مەھربانلىق، كۆيۈنۈش بىلەن تەڭلەنگەن قوللاردىن ئاشىنى تەسلىكتە ئالدىمدا تۇنۇگۈنكى ئىشلارنى ئەسلەشكە باشلىدىم.....

توغرا، مەن مەھربان بىلەن تېلىفۇندا سۆزلەشكەن... ئاندىن ئۇچۇر كۆرۈپ ئولتۇرۇپ مۇرادىل بىلەن پاراڭلاشتىم... ئۇنىڭغا ئاچچىقلاپ ئورنۇمدىن چاچراپ تۇرغان ئىدىم... توختىماي سۆزلىگەن، كىملىرىنىڭ تىللىغان... ئىدىم... ئاندىن... ئاندىن... بولدى كۆپ خىيال قىلماڭ!! زۇلخۇمار مەيلى قانداقلىكى ئىشلار يۈز بەرسۇن ئۇ ئاللاننىڭ بىز بەندىلەرنىڭ ياشاش يولىمىزدىكى چىدامچانلىقىمىزنى سىناشتىكى سىناقلىرى... شۇنداق دەپ چۈشەنسىڭىز نۇرغۇن ئىشلارنى ئارقىغا تاشلىۋىتەلەيسىز... كۈلۈپ ياشاڭ!! سىز تېخى كىچىك... نى ئىشلار كېلىدىكەن ئادەمنىڭ بېشىغا... ئادىل دوختۇر كۆيۈنۈش بىلەن خۇددى بىر تۇققان قېرىندىشىمدەك شۇنداق گەپلەرنى قىلدى... مەن رايىشلىق بىلەن ئۇ ئۇزاتقان ئاشىنى ئىچتىم.....

بىر نەچچە كۈندىن كېيىنكى دەم ئېلىشىمدا مەن ئۇنىڭغا بەرگەن ۋەدەم بىلەن ئۇلارنىڭ ئۆيىگە باردىم. ئادىل دوختۇر ۋە باشقىلار تەسۋىرلىگەندەك ئاپسىسنىڭ چىھرىدىن چەكسىز مۇلايىملىق، مەھربانلىق تۆكۈلۈپ تۇرۇدىكەن، گەپ - سۆزلىرىمۇ شۇ قەدەر سىپايە، ئىللىق... مۇشۇنداق بىر ئانىنى "ئۆلسىچۇ" دەپ تىلىگەن مەن كۆرۈپ باقمىغان ئۇ "ساھىپىجامال كېلىن" گە بىر خىل ئۆچ بولۇپ قالدىم. ئىشىكتىن كىرگەندە "قانداق ئەھۋالىڭىز؟ ياخشى تۇرامسىز قىزىم؟" دەپ پەشانەمگە سۆيۈپ كۆرۈشكەن ئىدى، بەدەنلىرىمگە تىترەك ئولدىشىپ كۆزلىرىمگە "لۆمىدە" ياش كەلدى. ئاپام ئېسىمگە كەلدى..

كېيىن بالىسىنىڭ نىكاھ ئىشلىرىنى سۆزلەپ بېرىش جەريانىدىكى ئۇھ تارتىشلىرى، خۇرسىنىشلىرى تەبىئى ھالەتتە "شەپقەتنىڭ ئانىسىنى" ئەسلەتتى. قايتىشىمدا بىر يالتىراق خالتىغا ئۇ شىناق - چۈششەك يىمەكلىكلەرنى سېلىپ "ياتقىڭىزدا يالغۇز قېلىپ زېرىككەندە يەرسىز" دەپ مېنىڭ دەم ئالغانلىرىمدا كېلىپ ئۆزىگە ھەمرا بولۇپ كېتىشىمنى قايتا - قايتا تاپىلاپ ئۇزىتىپ قويدى.

ئاپسى ۋە ئادىل دوختۇرنىڭ بىر-بىرىگە بولغان ئەركىلەش، ئەركىلىتىش. ھۆرمەتلەش، ھۆرمەتلىنىش ھىسلىرىدىكى قاندىلىك گەپ-سۆزلىرى، چەكسىز ئىللىقلىق، مېھرىبانلىق تۆكۈلۈپ تۇرۇدىغان ئىش-ھەركەتلىرى مەندە چوڭقۇر تەسىر قالدۇرۇپ ئىختىيارسىز ھالدا ئادىل دوختۇرغا ھۆرمىتىم ئاشتى.....

كۈنلەر بىر-بىرىنى قوغلاپ بەيگىگە چۈشكەن ھالدا ئۆتمەكتە... مەنمۇ خىزمەتكە كۆنۈپ قالدىم. شۇنداقلا بۇ ناھىيەگىمۇ كۆنۈپ قالدىم. ئارقا-ئارقىدىن كېچىلىك ئىسمىنا ئىشلەپ ئۇزۇنراق دەم ئېلىش ئالغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە شەھەرگە ئاتا-ئانامنى كۆرۈپ كېلىش ئۈچۈن بېرىپ ئىختىيارسىز شەپقەتنىڭ ئاپسىنى يوقلاپ قويغۇم كەلدى. ئاپامغا بىر دوستۇم بىلەن كۆرۈشمەن دەپ قويۇپ بازاردىن كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئالدىمدا يۈرۈپ كەتتىم. تونۇش كوچىلار... قەدەملىرىم ئىختىيارسىز تىترەپ پۇتلىرىم ماغدۇرسىزلانماقتا... ئۇلارنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىپ دائىمقەدەك تېزلاشقان يۈرەك رېتىملىرىمنى تىگىشىغىنىچە تۇرۇپ قالدىم. ئىشىك ئېچىلدى.. كۈلگۈنچەك كۆزلىرى بىلەن كۆزلىرىمنى ئىسكەنجىگە ئېلىپ ھەييارلىق بىلەن قاشلىرىنى ئوينىتىپ ئۇ چىقىپ كەلدى...

ۋاھ.. بىزنىڭ زۇلخۇمارمۇ نىمە بۇ.. ئەم ئۇنىڭ ئاشۇ يېقىملىق ئاۋازى.....
ئۇنداق يوقاپ كەتمەي كېلىپ تۇرغىن!! ئۇنىڭ كۆزلىرى ئىلتىجالىق تەلمۈرۈشلەرگە تولدى..
بۇ مەندىكى ئىنتىلەر-شىلەرنى ئۆز باغرىغا سىڭدۈرۈپ تۇرۇپ يەنە مەندىن يىراققا قاچماقچى بولۇۋاتقان ئاسى ھىسلار...

ئۆيگە كىرمەي تۇرغان كىمۇ بۇ؟
كەينىمدىنلا ئاڭلانغان بۇ ئاۋاز مېنى چۆچۈتۈپ خىياللىرىمنى بۆلۈۋەتتى. بۇرۇلۇپ قارىسام شەپقەتنىڭ ھەددىسى يېنىدا چېچىنى ساپ-سېرىق بويىۋالغان، تار پادىچىلار ئىشتىنى كىيىپ ئۈستىگە كالتە قارا مايدىكا كىيىۋالغان، يۈزلىرىگە مودۇر-چوقۇر بىر نىمىلەرنىڭ چىقىپ كەتكىنىگە قارىماي ماينى ھارغۇچە سۈركەپ خۇددى ئۇن خالتىسىغا باش چۆكۈرۈپ چىققانداك كۆرۈنىدىغان بىر قىز بىلەن تۇرۇپتۇ.

_ۋاي خۇدايىم زۇلخۇمارمۇسىز؟ قانداق ئەھۋالغىز؟ ياخشى تۇرامسىز؟

_خۇداغا شۈكرى، ياخشى تۇرۇمەن. ئۆزىڭىزچۇ؟

-ياخشى.

_قېنى ئۆيگە كىرەيلى!!

مەن ئەگىشىپ كىرىپ كەلدىم.

_چوڭ ئاپام يوقمۇ ھەدە؟ دەم ئېلىپ ئۆيگە كەلگەن ئىدىم، چوڭ ئاپامنى يوقلاپ كېتەي دەپ..

_ئاپام... نىمە شىقىدۇر ماھىرە ئۇھ تارتىپ قويۇپ لەپىدە بايادىن بېرى گەپلىرىمىزگە دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىپ بىر ئېغىزىمۇ ئاۋاز قاتماي تۇرغان قىزغا قاراپ قويدى. ئۇ قىز ئېغىزىدا قارىس - قارىس قىلىپ سېغىز چاينىغىنىچە مەندىن بىرەر تۇنۇش بەلگە تاپماقچى بولغاندەك ئۈستى - بېشىمنى گۈزىتىۋاتاتتى .

_زۇلخۇمار، بۇ ياقنى سىزگە تونۇشتۇرۇپ قوياي، بۇ شەپقەتنىڭ ئايالى ئىكەن .

_ نىمە؟؟ يەنە بىر قېتىم پىرىدە پىرقىراپ كېتىشتىن قورقۇپ ئىتتىك تامنى تۇتۇۋالدىم .

_ ھەئە، بىزمۇ كۆرۈپ باقمىغان، سىزمۇ ئاڭلىغانسىز، شەپقەت ئالىمىرە كەتكەندىن كېيىن بىر مەزگىل يۈۈۈپ ئىچكىرىگە كىرىپ كەتكەن . شۇ يەردە يۈرۈپ ئىككىسى توي قىپتەك . بۇدا بىر ئىش بىلەن شىنجاڭغا كېلىشكە توغرا كېلىپ بۇ قىز كەپتىكەن . ئالايىتەن بىزنى يوقلاپ ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ كەپتۇ . ئاپام ئۆزىنى يوقىتىپلا قويدى . . ئۇ بۇنى قوبۇل قىلالمايمەن . بۇ قىز قاچان كەتكەندە كېلەي دەپ غۇلجا ناھىيەدىكى كىچىك دادىمىزنىڭ ئۆيىگە كەتتى .

بۇ گەپلەر دىيىلىۋاتقاندا ئۇ قىز يەنىلا شۇ قارىس - قارىس بىلەن زۇلخۇمار دىگەن ئىسمىمنى ئاڭلىغاندىن كېيىن تېخىمۇ بەك نەزىرىنى ماڭا ئاغدۇرغىنىچە تىكىلىپ پەرۋاسىزلاشقا تۇراتتى . مەن دەرىمانسىز ھالدا لاسسىدە ئولتۇرۇپ قالدىم . "ياق ، ياق ، قەتئى يىغلىماي، تەبىئى بولاي . . شەپقەتنىڭ مېنى ئارقا - ئارقىدىن باشقىلارنىڭ ئالدىدا لەت قىلىشىلىرىغىمۇ چوقۇم چىدىشىم كېرەك"

_ ھەدە، شەپقەت ئۆزىچۇ، ياخشى تۇرۇپتىمۇ؟ _ مەن مودۇر - چوقۇر ئەپتىدىن ياخشى قىزدەك كۆرۈنمەيدىغان ماۋۇ ئالۋاستى سۈپەتتىن سوراشنى لايىق كۆرمەي ماھىرەگە تەلەپتۇم .

_ ياخشى ئىكەن . . بىردىنلا ماھىرە باياتىن بېرىقى تەمكىنلىكىنى تاشلاپ قولى بىلەن يۈزىنى ئەتتى - دە ئۆپكىدەپ يىغلاشقا باشلىدى . _ زۇلخۇمار، ، مەن ئۆينىڭ چوڭى تۇرۇپ دادامدىن كېيىن بار ئىشلارنى شەپقەتكە تاشلاپ قويۇپ ئۇنىڭ يولىدىن چىقىشىغا سەۋەپچى بولۇپ قالدىم . مەنمۇ ھەدىمۇ؟؟ شەخسى مەنپەئەتىمنى قۇربان قىلىپ تۇرۇپ بىرەر قېتىم ئاپامدىن ھالىڭ نىچۇك دىيىشىنىڭ ئۈستىگە مەكتەپ پۈتتۈرۈپلا توي قىلىشقا ئالدىرىدىم . مەكتەپتىكى چىقىملىرىم، يەنە سىڭلىمىنىڭ ئوقۇشى، ھەم مېنىڭ تويلىرىمنىڭ چىقىمىدىن تارتىپ شەپقەت جېنىنىڭ بېرىچە كۈچەپ تەل قىلىش جەريانىدا ئەسكى كىشىلەرنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتتى . ئۇنى بۇ يولغا كىرگۈزۈۋەتكەن مەن . . مەن ئۆزۈمنى كەچۈرەلمەيمەن

_ ئۇنداق دىمەك، ، ھەدە . . مەن كۆزۈمدىن سەل بولۇپ ئېقىشقا باشلىغان ياشلىرىمغا توغان سېلىشقا ئامالسىز ھالدا ئۇنى قۇچاقلاپ يىغلاشقا باشلىدىم .

_ئوھۇش، نىمانداق قىلىدۇ ما خەق.. شەپقەت ئۆلگىنى يوق.. ئۆلدى دەپ خەۋەر ئېپ كەلسەم بولامتىيا؟! _ئۇ قىز كۆزلىرىنى نەشتەردەك تىكىپ تۇرۇپ چالۋاقاپ كەتتى.. نىمە جېنىمنى چىقىرىشىدۇ بۇلار.. ئۇكاڭ دىگەن ھارام تاماقنىچۇ ئۇ يەردە ئادەم قىلىپ قويغان مەن.. مەن يەيدىغىنىنى ئىچىدىغىنىنى بېرىپ ھالىدىن خەۋەر ئالمىغان بولسام ئاللىبۇرۇن ئۆلۈكى كېلەتتى بۇ يەرگە.. نىمە گەپ قىلمىسام كەچكچە ئۇنى - بۇنى دەپ بېشىمنى ئاغرىتىشىدۇ... ھىي.. زۇلخۇمار دىگەن سەنمۇ؟

ئۇ جاۋىلداشتىن توختاپ مەندىن سورىدى.

_ ھە مەن.. مەن مەڭدىگىنىمچە جاۋاپ بەردىم.

_ ھە.. ئاغرىپ قىزىپ قالغاندا توختىماي سېنىڭ ئىسمىڭنى جۆيلۈپ بېشىمنى ئاغرىتىۋەتكەن. كېيىن سورىسام باشتىكى ئايالىم دەۋاتاتتى مېنى ئالداپتىكەندە ئۇ قوڭالتاق... ئۇنىڭ ئېغىزىدىن چىققان نىجاسەتتەك گەپلەردىن ھوشۇمدىن كېتەي دەپ قالدۇم. _ سىز ئۇنىڭ نىمىسى؟!

_ قۇلاق يوقمۇ نىمە سىزدە ئى ھەدىمىز دىدىغۇ بايا. مەن ئۇنىڭ ھالال نىكاھلاپ ئالغان خوتۇنى.. بىز ئىچكىرىدە بىر ئۆيدە تۇرۇمىز. شۇ يەردىكى مەسچىتتىن ئىمام - ئاخۇنۇملارنى چاقىرىپ نىكاھ ئوقۇتقان.....

يەنە نىمىلەرنى دەپ بىلىجىرىلىدىكىن.. ئىشقىلىپ..... قۇلاقلىرىم توختىماي غۇڭۇلدايتتى.....

شەپقەت... سەن زادى نىمە بولدۇڭ؟! سېنى زادى نىمە دىسەم بولىدۇ؟ سەندىن نەپرەتلىنەيمۇ؟! سەن بىلەن تونۇشقىنىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە ماڭا ئېلىپ كەلگەن كۆڭۈلسىزلىكلىرىڭ سەندىن بىر ئۆمۈر نەپرەتلىنىشكە تامامەن يېتەتتى.. سەندىن ئاغرىنىشقا ھەقىقەتەن.. سېنى تىللاشقا، ئىچىم چىققۇچە سۆكۈشكە تامامەن ھەقىقەتەن.. بىراق... بۇ لەنتى كۆڭلۈم ساڭا قانداق يىپلار بىلەن باغلانغان بولغىنىتى.. زارىقىش، سۆيۈش، ئۈمىدكە تولغان قەلبىم سېنىڭ نۇرغۇن سۆيۈملۈك تەرەپلىرىڭنى تىنماي ئەسلىيدۇيۇ بارچە كىشىلەر لەنتە تاشلىرىنى ئېتىۋاتقان يامان تەرەپلىرىڭنى يېقىنىمۇ كەلتۈرمەيدۇ.. سېنى ئۈمۈدسىزلىنىپ تۇرۇپ ئاقلايمەن... سېنى تىللاپ تۇرۇپ ئەسلىيمەن.. سېنى يىغلاپ تۇرۇپ سۆيىمەن... ئاھ شەپقەت... شەپقەت... سەن نەدە؟! سەن زادى نەدە?!?! مەن ئاۋۇ مودۇر - چوقۇر ئالۋاستىچىلىكىمۇ بولالمىدىم... ئۇ مەيلى قانداقلىكى ئۇسۇلدا سەن بىلەن بىللە ئۆتسۇن قانداقلىكى ئۇسۇلدا ساڭا كۆڭۈل بۆلسۇن ئۇ يەنىلا غالىپ.. مەن ئۇنىڭ ئالدىدا مەغلۇپ بولغۇچى... چۈنكى ئۇ سېنى غادىيىپ تۇرۇپ "مېنىڭ ئېرىم" دىدى... خۇددى ئەينى ۋاقىتتا

ھېلىقى قارا قۇمچاق قىز سېنى مەھكەم قولتۇقلاپ تۇرۇپ "مېنىڭ مۇھەببىتىم" دەپ مەغرۇر قارىغاندەك... خۇددى ئەينى يىلى ئالمىرە قىپ-قىزىل توي كىيىمى بىلەن "بىزنىڭ تويىمىز" دەپ نازلىق كۈلگىنىدەك..... مەنچۇ؟ مەن بىرەر قېتىم مۇ سېنى "مۇھەببىتىم" دەپ ئەڭ يېقىن دوستلىرىمغا دەپ باقالدىمۇ؟ ياق.. ياق... مەن دوستلىرىمغا ياكى باشقىلارغا ئەمەس بەلكى ئۆزۈمگەمۇ ئۇنداق دەپ باقمىدىم. پەقەت "بىز دىگەن دوست" دەپ ئۇنىسىز، ئۇنىسىز شۇنچىلا كەلدىم... شەپقەت.. مەن سەندىن نەپرەتلىنەلمەيمەن.. بىراق ھەقىقى تۈردە سەندىن ئۈمۈتسىزلىككەندىم... بۇ ئۈمۈتسىزلىنىش نەچچە يىللاردىن بېرىقى خىيالىي دۇنيادا داۋاملىق ياشاش پەلسەپەمنى بىت-چىت قىلىۋەتتى... خىيالىي دۇنيادىكى ئىككىمىز پەقەت ئىككىمىزگىلا تەۋە بولغان ھوجرىمىزنى گۇمران قىلىپ تاشلىدى... پولاتتەك مۇستەھكەم، تەۋرەنمەس ئېرادەمنىڭ ئۆلدىغا دەز چۈشۈرۈۋەتتى.. ياق.. مەن بۇ قاباھەتلىك چۈش قوينىدا مەڭگۈ گۇگراپ ئۆتسەم بولمايدۇ... مەن سىلكنەي، مەن ئۇيغىناي... مەن چوقۇم تىرىشىمەن... بۇ چۈش پەرىسىنىڭ ھىلە - مىكرىدە مەڭگۈ قايىمۇقۇپ يۈرۈۋەرسەم ئۆزەمنىمۇ ئۆزگىنىمۇ ئالداپ بەك شەخسىيەتچىلىك قىلغان بولمامدىم؟؟ مېنى سۆيىدىغان ئاتا-ئانىم ۋە باشقىلار ئالدىدا شەپقەت ئۆتكۈزگەن خاتالىقنى يەنە نىمە دەپ مەن سادىر قىلغۇدەكمەن؟؟.....

شۇ قېتىمقى قاتتىق سىلكنىشتىن كېيىن ئەسلىمگە كېلىپ نورمال تۇرمۇشۇمنى باشلىشىمغا يەنە خېلىلا كۆپ ۋاقىت كەتتى. سۆيۈملۈك دوستۇم مېھرىباننىڭ تويى بولدى. مەن ئۇنىڭغا قولداش بولۇپ بەختىگە تەڭ جور بولۇپ ئۇنى قىزلىق دوقمۇشىدىن ئاياللىق مەجبۇرىيەت دۇنياسىغا يولغا سېلىۋەتتىم.

ئەمدى ھەممىنىڭ كۆزى مەندە.. سانسىزلاپ تەكلىپ تاپشۇرۇپ ئالدىم... مۇرادىمۇ ماڭا بولغان كۆڭلىنى پەللىگە كۆتۈرۈپ تەسۋىرلەپ ھېرىپ قالدى. ئىككىمىز ئوخشاشلا مۇھەببەتتە ئازار يىگۈچى بولغىنىمىز ئۈچۈن بىر-بىرىمىزنى قەدىرلەپ ئۆتەلسۈدەكمىز.. سۇغۇق كۈلۈمەن.. بۇ قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن؟؟ بىز يا بىر-بىرىمىز ئۈچۈن ئازار يىگۈچىلەر بولىمىساق...

دادام - ئاپامنىڭ يالغۇز يەردە ھەرەج تارتىپ قىيىنلىك دىگەن تەشۋىشلىك كۆڭۈللىرىنى تەسكىن تاپقۇزۇش، ئىشىكىمنى توختىماي چېكىدىغان ماڭا "ئاشىق"لارنىڭ قەدىمىنى توختىتىش، شۇنداقلا سىلكنىشتىن كېيىنكى خىيالىي دۇنيادىن قول ئۈزۈپ رىئال دۇنياغا قايتىپ كېلىش دىگەندەك سەۋەپلەر شۇنداقلا كۈندىن-كۈنگە ماڭا تىكىلگەن مېھرىلىك

كۆزلەرنىڭ، مىننەتسىز قىلىنىۋاتقان ياردەملەرنىڭ مېنىڭ "مۇز" كۆڭلۈمگە ئاستا- ئاستا باھار تەپتىنى ھىس قىلدۇرۇشى ، ھەر بىر بارغىنىمدا "قىزىم" دەپ پىشانەمدىن سۆيۈپ ئىللىق مېھرى بىلەن كۈتۈۋېلىشلىرى ئاپامغا شۇنداقلا يەنە "ئانىلارغا" ئوخشىشى نەتىجىسىدە مەن تەنھا تۇرمۇشۇمغا خاتىمە بەرمەكچى بولدۇم. كىم بىلەن دەمسىز؟؟ سىز دەپ بېقىڭچۇ؟؟
 ھى ھى توغرا.. دەل شۇ "ئادىل دوختۇر"

شۇنداق قىلىپ بىز توي قىلىشقا پۈتۈشتۈق . بەلكىم ھەيران قالغانلاردىن خۇش بولغانلار كۆپ بولغان بولسا كېرەك دەيمەن.. چۈنكى بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان مېنىڭ ئالدىمغا ئۇچرىغان ھەر قانداق كىشى "بەك ياخشى بوپتۇ. گۈل- گۈلى بىلەن دىگەن شۇ "دىيىشەتتى... .

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەن ئۇنىڭ بىلەن بىللە شەھەرگە كىردىم. شۇ كۈنى كەچتە شەھەردىكى بىر نەچچە دوستلىرىم بىلەن مەلۇم بىر ئولتۇرۇشقا بېرىشىمغا توغرا كېلىپ قالدى. قىزلار بىلەن زاكاس قىلىپ قويغان ئۈستەلگە كېلىپ ئولتۇرۇپ چىققان تاماقلارغا ئېغىز تەگكەچ پاراك سېلىشىپ ئولتۇراتتۇق. يان تەرەپتىكى بىر ئۈستەلدە كىملىرىنىڭدۇر بويىنى سوزۇپ بىزنىڭ ئۈستەلگە قاراۋاتقانلىغىنى سېزىپ قالدىم. كىملىرىدۇ.. ۋاي خۇدا.. ساپلا بىزنىڭ ساۋاقداش بالىلار كەنغۇ... تونۇش چىرايلىرىدىن ئىللىپ كەتكەن يۈرىكىم تونۇش بىر سىمادىن "قارىتىدە" قىلىپ كەتتى. ئاھ... شەپقەت... شەپقەت... پەقەت ئۇنىڭ كۆزلىرىلا ئۇنىڭ شەپقەت ئىكەنلىگىنى بىلدۈرۈپ تۇرمىسا ھەرگىزمۇ تونۇماس ئىكەنمەن.. گۆردىن قېزىۋالغاندەك ئورۇقلاپ كەتكەن، يۈز سۆڭەكلىرى پۇلتىيىپ كۈلسىمۇ يىغلىغاندەك تۈس بېرىدىغان ئەرۋاھ چىراي.. ئۇ راستىنلا شەپقەت ئىدى.

ئالدىمدا مېنى تانىسىغا تەكلىپ قىلىپ تۇرغىنى دەل شەپقەت... .
 مەن ئاستا ئورنۇمدىن تۇردۇم... ئە... ئۇنىڭ ياغاچتەك قوللىرىدىن يەنىلا شۇ ماڭا تونۇش سېزىم تارقىدى... يۈرىكىم سىرقىردى... پۇتلىرىم كالۋالاشتى... .

ياخشى تۇرۇۋاتامسەن؟

ياخشى. ئۆزەڭچۇ؟ قاچان قايتىپ كەلدىڭ.

ئىككى - ئۈچ كۈن بولدى.

.. ھە.. گەپلىرىمىز قولاش- مايتتى.. ھەر ئىككىمىزنىڭ قوللىرى تىترەيتتى.. بىر- بىرىمىزگە تىكىلىپ قاراشنى ئارمان قىلاتتىقۇ كۆزلىرىمىزنىڭ ئۇچرىشىشىدىن ھەزەر ئەيلەيتتۇق... ئۇمۇ، مەنمۇ چىلىققىدە تەرگە چۆمۈپ كەتتۇق... .

ئارقا-ئارقىدىن ئىككىمىز توختىماي ئوينىدۇق.. كۆز ئالدىمىزدىكى بىزگە شۆبھىلىك تىكىلگەن كۆزلەر ئەستىن تامامەن يوقىغان ئىدى. پەقەت ئىككىمىز، ئىككىمىزلا بار ئىدۇق.. بىر-بىرىمىزگە تەلەۋرەتتۇق.. زارىقاتتۇق.. يەنە يىراق قاچاتتۇق..

خۇمار، ئۇ قوللىرىمنى تېخىمۇ چىڭ تۇتۇپ بېلىمنى تېخىمۇ چىڭ قورۇپ تۇتۇشقا تىرىشاتتى.. مەن ئۆزىمنى يوقىتىشقا قاراپ يۈزلەنگەن سەزگۈلىرىمنىڭ يۈزسىزلەرچە يېڭىلا تاللىغان ھايات يولۇمغا ئىگىز سېپىل توساق ياساپ سېلىشىدىن ئەندىشە قىلغان ھالدا ئاڭسىز رەۋىشتە ئۇنىڭ قوللىرىنى سىقاتتىم.....

خۇمار، قايتقاندا سېنى ئاپىرىپ قويماقۇلمۇ؟

ئۇنىڭ ئىلتىجا بىلەن تەلەۋرگەن نۇرىنى يوقاتقان كۆزلىرىنىڭ يەنىلا مېنى سىھىرلىگۈچى سېزىملىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەي گۇناھكارلارچە يەرگە قاراپ تۇرۇپ رەت قىلدىم.
كەچۈرگىن، ، ئۇنداق قىلسام بولمايدۇ.

ساڭا دەيدىغان، ساڭا پەقەتلا دېيىشكە پۇرسەت بولمىغان بىر گېپىم بار.. شۇنى دەۋالاي!!

بولمايدۇ.. ئۇنداق قىلسام بولمايدۇ.. پىچىرلاپ تۇرۇپ شۇنداق دىدىم.

ئۇلارنىڭ دىگىنى راسمۇ خۇمار.. توي قىلامسەن؟

تترەپ تۇرۇپ بېشىمنى ئارانلا لىگىشتىم.

ياخشى بوپتۇ-ئۇ ئەلەملىك ئۇھ تارتىۋەتتى...

خۇمار.. ئەمىسە مەن ئىشىكىڭ ئالدىدا ساقلاي.. سەن كەتكەندىن كېيىن كەينىڭدىن باراي.. مەن پەقەت ئەڭ ئاخىرقى قېتىم بىر قېتىم سەن بىلەن پاراڭلىشىمەن.. دەيدىغان گېپىم بار..

مەن ماقۇل دىگەن تەرىزدە بېشىمنى لىگىشتىم..

قايتتۇق. ئادىل مېنى ئالغىلى كەلدى. ئىككىمىز بىزنىڭ قورۇغا بارغاندىن كېيىن بىر ئاز پاراڭلىشىپ تۇرۇپ قالدۇق. دەل شۇ چاغ.. ئۇ كەلدى.. يېنىمىزدىن ناخشا ئېيتىپ ئۆتۈپ كەتتى..

"قارا دەيدۇ، قارا دەيدۇ.. قارا مەندە يوق.."

قارامۇقنىڭ قاسراغىدەك گۇنا مەندە يوق.."

بۇ ئۇنىڭ سىنىپتا كەينىدە ئولتۇرۇۋېلىپ چىچىمنى تارتىپ تۇرۇپ ئېيتىدىغان ناخشىسى ئىدى.. بۇ ناخشىنى ھىلمەھەم قەيەردە ئاڭلاي يەنىلا شۇنداق يۈرىگىم تترەيدۇ.. كۆزۈمدىن ياش ئەگىيدۇ.....

مەن كىرىپ كەتتىم. ئۇنىڭغا بەرگەن ۋەدەم بويىچە ئادىل كەتكەندىن كېيىن چىقىپ ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىماقچى ئىدىم. بىراق. مەن چىقىمىدىم. باياتىن ئۇنىڭ بىلەن تانسىم ئوينىغان ۋاقتىدىلا ئۇنىڭغا ئەل بولۇپ بولغان ھىسسىياتىم ماڭا زارلايتتى.

"زۇلخۇمار، چىقساڭ بولمايدۇ. . . ئۇنىڭ زادى نىمە گېپى بار ئاڭلاپ باققىنە. . . ئۇنى بىر ئۆمۈر سۆيۈپ كېلىپ ئەمدى ئاخىرقى قېتىم شۇنى قوبۇل قىلالامسەن؟"

ۋىجدانم كەسكىن بۇيرۇق قىلاتتى "ياق زۇلخۇمار، ئۇنداق قىلساڭ قەتئى بولمايدۇ. سەن بىراۋنىڭ ساڭا بولغان ئىشەنچى، ئەقىدەسىنى ئۇنداق پايخان قىلساڭ بولمايدۇ. ئالىم ھازىر سېنى چىن دىلىدىن ياخشى كۆرىدۇ. . . ئۇ سەن ئۈچۈن ھەر قانداق بەدەل تۆلەشكە رازى. سەن ئۇنىڭغا يۈز كېلەلەيدىغان ئىش قىلىشكە كېرەك. چىقساڭلا ئۇنىڭ باغرىغا تاشلانمايمەن دېيەلەمسەن؟ ئۇنىڭ ساڭا بولغان كۆڭۈل سۆزىنى ئاڭلىساڭ ئۇنى كەچۈرۈپ ئۇنىڭ باغرىغا سىڭمەيمەن دېيەلەمسەن؟ بۇ يەنە بىر يۈرەكنى ئالدىغىنىڭ. . . ھېلىمۇ سېنىڭ شەپقەتكە بولغان بۇنىچىلىك چوڭقۇر ھىسلىرىڭنىڭ ئۇ ھېچنىمەسنى بىلمەيدۇ. . . كېيىن يۈرىكىدە داغ بولۇدۇ دەپ بۇ ئىشلارنى تىنىمىغانىكەن سەن ھەرگىزمۇ چىقىمىغىن!!"

ۋىجدان ھىسسىياتتىن كۈچلۈك چىققان ئاشۇ كېچە ئۇنىڭ ناخشىسىنى خېلى ۋاقتىچە ئاڭلاپ كۆزلىرىمدىن ياش تۆكۈپ ياتتىم. . . لېكىن قارارىمدىن قىلچىمۇ مەيۈسلەنمىدىم.

باش باھار كائىناتقا ئىللىقلىق ئېلىپ كەلگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىز توي قىلدۇق. تويىمىز شۇنداق ياخشى جۇشقۇن كەيپىياتلار ئىچىدە ئۆتتى. . . توي كېچىسى مەن ئۇنىڭ مۇرىسىگە بېشىمنى قويۇپ تۇرۇپ خىيالىمدىكى "ئۇنى مەڭگۈ. . . مەڭگۈ. . . قەلبىم قەبرىسىگە دەپنە قىلىۋەتتىم. . ."

مەن گۇناھكار ئىدىم. . . ئادىلغا شەپقەت توغرىلىق زادىلا تىنىمىغان ئىدىم. چۈنكى قايسىبىر ئەركەك ئۆزى ھالال نىكاھلاپ ئالغان ئايالىنىڭ كۆڭلىدە بۇرۇن چوڭقۇر ئىز قالدۇرغان بىرسىنىڭ بارلىقىنى بىلسە ئازاپلانمايدۇ؟

شۇ نۇقتىنى ئېسىمدە تۇتاتتىمكىن ئۇنىڭ ئاپىسى دۇنيادىكى بارلىق مېھرىبان ئانىلارنىڭ ئۈلگىسى ئىدى. . . مەنمۇ چوقۇم دۇنيادىكى ئەڭ ياخشى كېلىنلەردىن بولۇشقا تىرىشاتتىم. . . ئائىلىمىز كۆيۈنۈش، ئىللىقلىق، سۆيۈنۈشكە تولغان ئىدى. . . بارلىق ئىزتىراپ غەملىرىمنى ئادىلنىڭ مېھرى-

مۇھەببىتى ئاستا - ئاستا يوقىتىۋاتاتتى... مەنمۇ ئۇنىڭغا قەلبىمدىكى ئىللىقلىقتىن بېرىشكە تىرىشاتتىم... ئۇنىڭ دىگەن يېرىدىن چىقىشقا تىرىشاتتىم...

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر كېچىسى كۆرگەن چۈشۈم مېنى چەكسىز ۋەھىمىگە سېلىپ نەچچە كۈنلەپ يۈرىكىمنى تىترەتتى. قاپ - قاراڭغۇ. سۇغۇق شامالدا يېلىڭ كىيىنىۋاپتىمەن دىگۈدەكمەن... قەبرىلەرنى ئارىلاپ چىقىپ كېتىشكە ئۇرۇنغۇدەكمەن.. بىراق چەقالمىي قىيىنلىۋاتقۇدەكمەن... شۇنداق مېڭىپ تۇيۇقسىز بىر نىمىگە پۇتلىشىپ يىقىلىپ كېتىپتىمەن. قارىسام چىرايلىرى ئاپپاق، كۆزلىرى چەكچىيىپ قالغان بىرسى.. بىردىنلا تىلغا كېلىپ "مېنى تونۇمىدىڭمۇ؟ مەن شەپقەت، خۇمار.. ماڭا خوش دىيىشىڭمۇ يارىمام سەن؟" دىگۈدەك... تېنىم شۈركىنىپ ئۇنىڭدىن يىراق قاچاي دىگۈدەكمەن يەنە كەتمىگۈدەكمەن. شۇ ھالدا بىر قەبرىدىن تىنماي "ماڭا پۇرسەت بەر!! گېپىمنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئاڭلىغىن!!" دىگەن سادا چىقىپ تۇرغۇدەك.. بۇ بەكلا تونۇش ئىشى، بىراق كىمنىڭ ئاۋازلىقىنى بىلەلمىگۈدەكمەن...

چىلىققىدە تەرگە چۆمۈپ ئويغىنىپ كېتىپ ئەس - ھوشسىز بولۇپ قالدىم. بۇ نىمە چۈشتۇر؟! شەپقەتكە بىرەر ئىش بولمىغاندۇر ھە؟!

كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇ چۈشنىڭ ۋەھىمىسىدىنمۇ قۇتۇلۇپ كەتتىم.. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە پۈتۈن ئائىلىمىزنى شاتلىققا تولدۇرۇپ بويۇمدا قالغىنى مەلۇم بولدى...

پۈتۈن دۇنيا چۆرگىلەپ كەينى - كەينىدىن قەي قىلىپ پۇراق، ئادەم توپى.. ھەممە نىمە ماڭا رىئاكسىيە قىلىدىغان بولۇپ كەتتى. مېھرىباننىڭ "جېنىم ئادىشىم، باشقىلار ئاياللار بو شانغاندا دۇنياغا تۆرەلگىنىگە پۇشايمان قىلىپ دات - پەريات كۆتۈرۈدۇ دىيىشىدىكەن بىراق مەن سېزىك ئازابىنىڭ ئۆزىگىلا بۇ شىكايەتنى باشلىۋەتتىم" دەپ تېلىفون ئۇرغاندا كۈلۈپ كۆزلىرىمدىن ياش چىقىپ كەتكەن ئىدى. ئەمدى ئۆزۈم شۇنداق بولۇپ يىگەنلا نەرسە سىڭمەي يېنىپ ئەسلىدىنلا ئاجىز تېنىم تېخىمۇ ئاجىزلىشىپ كەتتى. ئاخىرى بولماي رەھبەرلىكنىڭ كۆڭۈل بۆلۈشى بىلەن مۇشۇ ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈپ كېلىش ئۈچۈن غۇلجا شەھىرىگە قايتىپ كەلدىم. بىر خىل مۇھىت.. ئاپامنىڭ كۆيۈنۈپ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشلىرى بىلەن كىچىككەن ئەسلىمگە كېلىپ قالغاندەك بولۇپ قالدىم.

بۈگۈن نىمىشىقدۇر كۆڭلۈم سىرتىنى تارتىپ پەسكە چۈشۈپ قورۇنى ئايلىنىپ چىقىش ئۈچۈن ئاپامغا دەپ قويۇپ تۆۋەنگە چۈشتۈم.

كوچا دوقمۇشغا چىقىپ بېقىپ يەنە كوچىدىكى قالايىمقانچىلىقتىن ئۆزەمنى تارتىپ قايتىپ كىرىۋاتتىم. ئالدىدا كېلىۋاتقان بىر تونۇش چىرايى.. مۇرادىغا كۆزۈم چۈشتى .

_قانداقراق ھوي دوختۇر خانىم، بارمۇسەن؟

_مەن بار. ئۆزەڭچۇ؟ ياخشى تۇرغانسەن.. چاقىرمايلا توي قىلىۋاپسەن ھە؟

_ھاي ئۇنى بىر دىمە يا سەن ئۈنىمىدىڭ ئالاي دىسەم.. ئۇ يەنىلا شۇ شوخ كۈلكىسى بىلەن بەك جىددىيلا بولۇپ كەتتى ئۆزىمىزگە شېرەم تۇققان كېلىدۇ ئاپاملارنىڭ كۆڭلىنى قايتۇرالمىدىم دىگەنە.

_ياخشى بوپتۇ.. ياخشى ئۆتسەڭلارلا بولىدىمۇ؟

_شۇنى دىگەنە.. ھەي.. ھايات دىگەننىڭ يەنە قىيىداپ كەتكۈچىلىك نەرى بار دەيسەن. شەپقەتتىمۇ ئۈزىتىۋىتىپ يەنە يۈردۈققۇ مانا...

_نېمە؟ نېمە دىدىڭ؟؟ _قۇلاقلىرىم غۇڭۇلداپ كەتتى...

_ ئاڭلىمىدىڭما؟ شەپقەت ئۇ ئاققا خۇمار بولۇپ قېلىپ ئىچكىرىدە ئوكۇل قىلىپ تۇرۇپ قېتىپ قاپتغۇ.. سەن نەلەردە يۈرسەن ھەي... بۇنىڭغا بىر ئايدىن ئاشتى... بېشىم پىرىدە قېيىپ كۆز ئالدىم قاراڭغۇلىشىپ بىر نىمىلەرنى تۇتۇۋىلىشقا تۇرۇنغاندەك قىلدىم.....

سېنىقا كۈلۈشۈپ كىرىۋاتىمىز، ئۇ كەينىمدە، مەن ئۇنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ... ئۇ چېچىمنى تارتىدۇ.. مەن قىيىداپ تۇرۇپ "ئوكام جىم ئولتۇرە" دەيمەن.....

"ئوكام دىگەن ئاغزىڭغا سۆيۈۋاللىمەن" ئۇ يېقىن كېلىدۇ.. مەن تىترەپ تۇرۇپ قاچماقچى بولۇمەن. بىراق قېرىشقاندەك ئۇنىڭ قۇچىقىغا يىقىلىمەن.. ئۇ راستىنلا مېنى سۆيۈۋالىدۇ...

"خۇمار، سېنى قۇچاقلاپ قويايچۇ!!" دەيدۇ... مەن ئىختىيارسىز ئۇنىڭ باغرىغا تاشلىنىمەن..

"خۇمار قوپە تانسا ئوينايمىز" دەيدۇ.. مەن تاتلىق كۈلۈپ ئورنۇمدىن قوپۇمەن. ئۇ بەللىرىمدىن قورۇپ تۇتۇپ تۇرۇپ، مەن پۈتۈن ئىختىيار دەپنى ئۇنىڭغا تاشلاپ تۇرۇپ پىرقىرايمەن.. پىرقىرايمەن..

"خۇمار، مېنى كەچۈر، مەن گۇناھكار" دەيدۇ.. "ياق، بۇ سېنىڭ خاتالىقىڭ ئەمەس.. بۇ تەغدىر.. دەيمەن."

خۇمار... ئۇ قىپ- قىزىل ئوت يالقۇنى ئىچىدە ماڭا قاراپ توۋلاۋا تاتتى... مەن قوللىرىمنى سوزاتتىم... سوزاتتىم... بىراق ئوت ئۇنى يالماپ يۈتۈۋېتىۋاتاتتى.....
شەپقەت... شەپقەت.....

- دوختۇر... ئۇ ھوشغا كەلدى... كىمدۇر بىرلىرى يىغلا شىۋاتاتتى. بىرسى مېھرىلىك قولى بىلەن پىشانەمنى تۇتۇۋاتاتتى..

_ ئاستا- ئاستا كۆز ئالدىم يورۇدى.. كۆزۈم بېشىمدە ماڭا قاراپ ياشلانغان كۆزلىرىنى تىكىپ تۇرغان ئادىل، ئاپام قىيىنئاپاملارنىڭ كۆزلىرى بىلەن ئۇچراشتى.....

_ مەن، ، ماڭا نىمە بولدى؟

_ سىزنى سىرتقا چىقارمىسام بولمامدۇ؟ _ ئاپام ئۇن سېلىپ يىغا باشلىدى_ قۇدام.. مەن سىزگە يۈز كېلەلمەيمەن.. بالغا ياخشى قارىيالايمەن.....

_ بالا؟ مەن... بالغا نىمە بولدى؟ بالغا نىمە بولدى؟ _ ھالسىزغىنە سورىغان سۇئاللىرىمغا ئادىلنىڭ ئەزەللىك بەرداشلىقىنى يىمىرىپ كۆزىدىن تۆكۈلگەن ياشلىرى جاۋاپ بەردى..

مەن يان تەرەپكە قاراپ ئۆپكىدەپ يىغلىۋەتتىم... مەنمۇ ئانىمۇ؟ بىچارە نارىسىدەرىمنى قوغداپ قالالمىغان مەنمۇ ئانىمۇ؟؟؟

_ ھېچقىسى يوق بالام، بۇ سىزنىڭ سەۋەنلىكىڭىز ئەمەس، سىلەر تېخى ياش.. بۇنچە ئاھ ئۇرۇپ كەتمەڭلار!! _ قىيىنئاپام مېھرىبانلىق تۆكۈلۈپ تۇرغان ئاھاڭدا كۆڭلىمىزگە تەسەللى بەردى..

دوختۇرخانىدىن قايتىپ چىقىپ خېلى بىر ۋاقىتلارغىچە ئەسلىمگە كېلەلمىدىم. ئاپامنىڭ، قىيىنئاپامنىڭ ئادىلنىڭ چەكسىز مېھرىبانلىقلىرى، كۆيۈنۈشلىرى تاشقى يارىلارغا مەلھەم بولۇپ جىسمانىي جەھەتتىن ئاساسەن ئەسلىمگە كەلگەن بولساممۇ ئىچىمدە ئۆزۈمنى كەچۈرەلمەيۋاتاتتىم. بۇنىڭ ئۈچۈن تېخىمۇ تىرىشىپ بۇ ئادىلنىڭ ياخشى كېلىنى ئادىلنىڭ ياخشى مەھبۇبىسى بولۇشقا بارلىقىمنى ئاتىغان ئىدىم. بىراق، ناگان- ناگاندا چۈشلىرىمدە ئۇ يەنىلا شۇ تاتلىق سېزىملارنى قالدۇراتتى..... ئەڭ ئاخىرقى قېتىم نىمىشقىمۇ ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ باقمىغاندىمەن؟ ئۇ نىمە دېمەكچى بولغىنىتى.. بەلكىم شۇ قېتىم ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاش

بىلەن ئۇنى ھالاكەت يولىدىن تۇتۇپ قېلىشىمۇ مۇمكىن بولغىنىدىكى دىگەندەك پۇشايمانلىق بىر ئۆكۈنۈش.. "ئۇنىڭ شۇ يوللارغا كىرىپ كېتىشىگە سەن سەۋەبچى خۇمار،، باشتىن - ئاخىر سېنىڭ سۆيگۈڭنىڭ قىساسى.. ھەم سېنىڭ شۇنچە ئۇلۇغ سۆيگۈنى قەلبىڭگە پاتۇرۇپ جىمىدە سۈكۈتتە ياشىشىڭنىڭ ئۆزى بىر خاتالىق بولغان، ئاكتىپلىق بىلەن ئۇنى ئۆزەڭنىڭ قىلىشقا تىرىشىغانلىقىڭ ئۇنىڭدىكى پۇشايماننى ھەسسىلەپ ئاشۇرۇپ تېخىمۇ ئارقىغا داچىتتۇرەتكەن.. "دىگەندەك قەرزدار ھىسسىياتلار يۈرەكنى تىلغايتتى..

"خۇمار.. ساڭا گېپىم بار،، گېپىمنى ئاڭلىغىن، ماڭا خوشمۇ دىمەمسەن" دىگەن ئىلتىجالىق بىر ئاۋاز بىر قەبرىدىن ئۆزلۈكسىز ياڭراپ تۇراتتى.....

تاڭ ئاتتى... ئاپ - ئاق تاڭنى كۈتۈۋالدىم... تېز تۇراي!! قىيىنئاپامنىڭ تەرتىگە سۇ بېرىپ ناشتىلىق تەييارلاپ ئۈچىمىز ھوزۇرلانغان ھالدا يېڭى بىر كۈننى ئۆتكۈزۈشكە ئاتلىنىشىمىز كېرەك!!!!

يانغىن ئېلىكتابلىرى

ئېلىكتاب ئىشلىگۈچى: يانغىن ئېلىكتاب گۇرۇپپىسى

ئېلىكتاب ئىشلەشكە قاتناشقۇچىلار: يانغىن ، كەسكىن ، *oqugin*

www.yanghin.net

www.yanghin.cn

kitab@yanghin.net

admin@yanghin.net